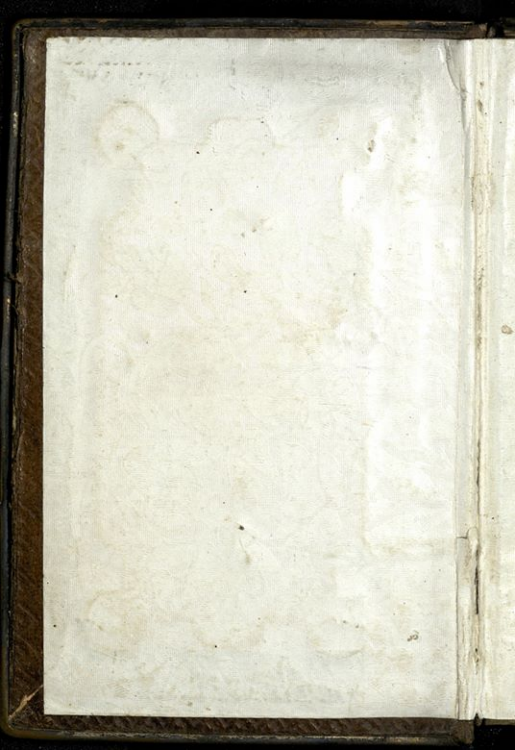
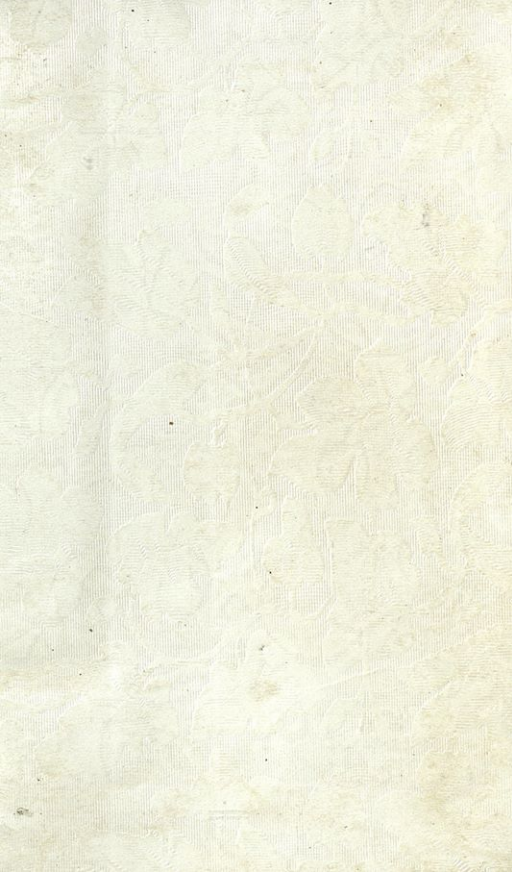


Narodna in univerzitetna knjižnica
v Ljubljani

110418











297. Stahlstich v. Carl Meyer's K. A. in Nürnberg

Oženj sim prišel na zemljo prinesť, in kaj
hočem, kakor de se vname? Luk. 12, 49.

VERTEC NEBEŠKI,

ali
molitevne bukvice
za
pobožne Slovence.

I z p i s a l
iz svojiga „Verta nebeškiga“
Janez Volčič,
duhoven Ljubljanske škofije.

Z dovoljenjem visokočast. Ljubljanskiga škofijstva.

Tretjiga pomnoženiga natisa.

V Ljubljani 1872.

Prodaja založnik Matija Gerber, bukvovez.

110418

110418



M 626/1952

030052340

Jutranje molitve.

olim te, hvalim in povel-
ičujem te, o presveta Trojica!
Bodi ti hvala, trojedini Bog!
de si me to noč tako mi-
lostno ohranil. O koliko grešnikov
je ravno to noč pomerlo, ki so mo-
rebiti na vekomaj pogubljeni zavoľjo
svojih pregreh! O, kaj ti hočem
dati, ki si me s toľiko ljubeznijo
ljubil! — O premila moja Mati,
prečista Devica Marija! moj sveti
angel varh, in vi moji sv. patroni,
hvalite in poveličujte z menoj mo-
jiga in svojiga Boga dans in vselej
in na vekomaj. Amen.

O večni moj Oče! radovoljno ti darujem svoje sercé, vse moči svoje duše, vse čutljeje svojiga telesa, in vse kar imam. Oh, sprejmi me, ubogo stvar svojo, in vse moje, v zedinjenji svojiga preljubiga Sina, našiga Gospoda Jezusa Kristusa. O moj Oče, kdaj bom prišel in stopil pred tvoje sveto obličje?

O presladki moj Zveličar! ki si pot, resnica in življenje; lej, terdno sklenem, po tvojih zapovedih živeti in dans to . . . posebno dobro delo storiti. Vse pa naj se godí v čast tvojiga presvetiga imena! O Jezus, moje upanje in moje življenje! o de bi mi bilo dano dans in vselej z vsakim dihljejem te ljubiti, častiti in poveličevati, tudi vse stvarí v tvoje češenje napeljevati! Sprejmi, o Jezus! ta moj namen, in nadomesti s svojim neskončnim zasluženjem, kar ne premorejo moje moči.

Pridi, o sveti Duh! tolažnik in moč moje duše, de vse skušnjave stanovitno premagam. Kako? ali smem še kdaj v ta greh . . . privoliti? Oh! nikdar nikoli več! Le prevelikrat že sim storil ta greh; prec dans se resnično poboljšati hočem. O sveti Duh! pomagaj mi s svojo mogočno gnado, in po gadih in strupenih kačah bom hodil, in leve in zmaje bom poterl. (Ps. 90, 13.)

Pomagajte mi, vi izvoljenci Božji! in v mojih terdnih sklepih me podpirajte. O presveta Devica, o Božja porodnica Marija, tvoj prečisti ženin sveti Jožef, in ti sveti angel, moj zvesti varh, vi moji posebni patroni ss. I. I. in vi svetniki, katerih god dans obhajamo, podpirajte me s svojo mogočno roko, posvarite me, ako bi nepremišljeno kaj početi hotel; peljite me nazaj na pravo pot, ako bi jo zgrešil,

de zvesto spolniti zamoreem vse dans storjene sklepe. Daj k temu svoj mogočni žegen, moj Bog, moje vse!

Oče naš. Češena si Marija.

Obvaruj nas, o Gospod, vsiga greha ta dan! — Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas! — Tvoje usmiljenje, o Gospod, naj pride čez nas, kakor smo zaupali na te! — Na te, o Gospod! sim stavil svoje zaupanje, in na vekomaj ne bom osramoten! —

Kratki zdihljjeji čez dan.

1. Preden začneš delati ali pa tudi med delam:

Vse Bogu v čast!

2. V skušnjavah.

Križani Gospod Jezus Kristus, usmili se me! — O Gospa moja, o Mati moja! spomni se, de sim tvoj, varuj me, brani me, kakor svojo lastnino in posestvo!

100 dni odpustikov zadobiš, kolikorkrat v skušnjavah tako k Marii zdihneš. Pij IX. 1851.

3. V nadlogah in težavah.

Naj se zgodi, naj bo hvaljena in na večno češena nar pravičniši, nar večji in nar ljubeznjivši volja Božja!

100 dni odpustikov zadobiš vsaki dan enkrat, ako pobožno in skesano to molitvico opraviš. Pij VII. 1818. [*]

4. Kadar ura bije.

Bog! daj mi srečno živeti in umreti!

5. Pri pogledu sv. križa.

Molimo te, o Kriste! in te hvalimo, ker si s svojim križem svet odrešil!

6. Keršansko pozdravljenje.

Hvaljen bodi Jezus Kristus!
Na vekomaj. Amen.

Sikst V. je 1587 dodelil 100 dni odpustikov tistim, kateri se tako po keršansko pozdravijo; in 25 dni tistim, kateri presvete imeni Jezus in Marija pobožno zakličejo; in kateri to navadno storijo, zadobé popolnoma odpustik ob smertni uri, ako te presvete imeni s skesanim srcem zakličejo, in bi ju zreči več ne mogli. [*]

Opomba. Odpustiki, zaznamnjani z [*] se morejo dušam v vicah v prid obrniti.

De bi kristjani toliko bolj častili Jezusa in Marijo, presveto Trojico in sv. zakramente, so papeži mnogotere odpustike podelili. Joan XXII. je dodelil 20 dni odpustikov, če se z glavo pripogneš, kadar zrečeš ali slišiš presv. ime Jezus ali Marija; pri: Čast bodi Bogu itd. 30 dni; če pred nar svetejšim zakramentam poklekneš, 40 dni. — Klemen IV. dodeli 1 leto odpustikov, če bitko martro pobožno kušneš.

Angelovo češenje.

Se moli zjutraj, opoldne in zvečer, kadar zvoní, v spomin včlovečenja Jezusa Kristusa, Gospoda našiga.

Ÿ. Angel Gospodov je oznanil Marii.
O. In spočela je od svetiga Duha.
Češena si Marija.

Ÿ. Glej, dekla Gospodova sim.
O. Zgôdi se mi po tvoji besedi.
Češena si Marija.

Ÿ. In Beseda je meso postala.
O. In je med nami prebivala.
Češena si Marija.

Ÿ. Prosi za nas, o sveta Božja porodnica!

O. De bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o.

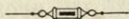
Svojo milost, prosimo, Gospod v naše serca vlij, de, ki smo po angelovim oznanjenji včlovečenje Kristusa tvojiga Sina spoznali, po Njega terpljenji in križi častitljivo vstajenje dosežemo. Po ravno tistim Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Darovanje Marii Devici.

O Gospa moja! o Mati moja! tebi se vsiga darujem, in de se tebi vdaniga skažem, ti dans posvetim svoje oči, svoje ušesa, svoje usta, svoje serce in sebe popolnoma vsiga. Ker sim tedej tvoj, o dobra Mati! varuj me, brani me, kakor svojo lastnino in posestvo!

Kdor to molitvico s pobožnim in skesanim sercam zjutraj in zvečer po angelovim

češenji moli, zadobi vsaki dan 100 dni odpustikov, in kdor to vsaki dan opravlja in v mesecu enkrat sv. zakramente vredno prejme in navadne molitve za odpustike opravi, popolnoma odpustik. Pij IX. 1851.



Večerne molitve.



Preden greš spat. Za sé ali pa združeno.

1. (**Hvala Bogu.**) O ti moj predobrotljivi Bog in Gospod, moj stvarnik, moj varh in Odrešenik! Bodi češen, hvaljen in poveličevan z vsimi angeli in nebeškimi prebivavci; hvala in zahvala naj ti bo za vse gnade in dobrote, ktere si mi tako obilno skazal dans ta dan in vse dni mojiga življenja na duši in na telesu. Kako in s čim ti hočem poverniti vse, kar si mi že dobriga storil? Moje telo in moja duša, in vse, kar si mi ti dal, naj ti bo v dopadljivi dar;

in de ti bo ta dar dopadljivši, ga sklenem z vsim češenjem in moljenjem vsih svetnikov, pa tudi z zasluženjem Jezusa Kristusa, Gospoda našiga. Oče večni! sprejmi milostljivo to daritev. O de bi te mogel z vsimi stvarmi tako častiti, kakor te časté tvoji ljubi svetniki, zdaj in na vekomaj! Moje sercé je pripravljeno, o Gospod! moje sercé je pripravljeno. (Ps. 56, 8.)

2. (Prošnja za razsvetljenje.)

Pridi, sveti Duh! in pošlji iz nebes žarke svoje luči; razsvetli moje temno serce, de vse grehe in pomanjkljivosti današnjiga dné v britkosti svoje duše premislim, spoznam in obžalujem. Oh, koliko imam grehov in hudobij! O Gospod, odkrij mi moje pregrehe in hudobije! (Job 13.)

3. (Sprašuj svojo vest, premisli vse ure téga dneva in preudari, kaj si dobriga opustil ali

hudiga storil, z mislimi, besedami ali v djanji.)

4. (Prosi Boga za odpušenje.)

O moj Gospod, in moj Bog! kako sim ti povernil vse dobro, kar si mi skazal dans ta dan? Druziga ne najdem, le greh, opušenje dobriga in nehvaležnosti. Oh, kako mi je žal, de sim kdaj razžalil tebe, moj Bog, moj Oče! tebe neskončno, vse ljubezni vredno dobroto! Tebi samimu sim grešil, tebi samimu sim hudo storil. Zgrešil sim se, kakor ovca zgubljena. Ozri se na me, usmili se me, odpusti mi grehe! To te prosim zavoljo zdihljejev in britkih solzá, zavoljo terpljenja in smerti tvojiga preljubeznjiviga Sina, Gospoda našiga, Jezusa Kristusa. — V tebe, o Jezus! upam; o, pogrezní vse moje pregrehe in hudobije v svojo sveto Kri, in nadomesti s svojim neskončnim zasluženjem, kar po-

manjkuje moji slabi pokori; sej si ti zadostenje za grehe naše. (I. Jan. 2, 2.)

5. (**Stori sklep resničniga poboljšanja.**) Ali hočem mar še grešiti? Tvoje svete rane, o Jezus! še ponoviti? Tvojo drago, za me prelito Kri z nogami taptati? Sram me je, o Gospod! Ne upam proti nebu se ozreti; nisim vreden, da bi mi še dal gnado poboljšanja. Pa kaj mi je početi? Te spet žaliti? Ta ... ali uni ... greh še storiti! — Te ali une ... priložnosti se ne ogibati? — Ali ne bom že vender enkrat začel, serčno se ustavljati svojim slabim pregrešnim navadam? Ali mar, o moj Jezus! nisi ti ljubeznjivši, kakor ta hitro minoča sladnost? ali kakor to časno blago? ta posvetna, nečimerna čast? — Naj bo, o Jezus! konec mojim pregreham! Zdaj — prec zdaj hočem — moram začeti. Od

zdaj se hočem serčno vojskovati zoper svoje sovražnike, to je, zoper vse pregrehe. O Jezus! pomagaj mi s svojo mogočno gnado. Pridite mi na pomoč, vi nebeški prebivavci; posebno ti, o usmiljena Mati moja Marija, in ti moj zvesti angel varh, in vi moji patroni, stojte mi na strani, pomagajte mi, de od zdaj za naprej se varujem vsiga greha, zlasti pa téga, ki sim ga že tolikrat obžaloval Poterdi to, o Bog, kar si storil nad menoj! (Ps. 67, 29.)

6. (**Prosi presveto Trojico za srečno zadnjo uro.**) O večni Oče! zavoljo tvoje neskončne dobrote in zavoljo terpljenja in smerti tvojiga ljubeznjiviga Sina te prosim, dodeli mi, de vedno živim v tvoji gnadi in tudi v tisti nekdam umerjem. Amen.

Varuj nas, o Gospod! kadar čujemo; ohrani nas, kadar počivamo,

de čujemo s Kristusam in počivamo v miru.

O predobrotljivi Jezus! zavoljo ljubezni, s katero te je ljubil tvoj nebeški Oče od vekomaj, in zavoljo tistih besedi, s katerimi si ti na križi svojemu nebeškemu Očetu izročil svojo dušo, te prosim, sprejmi milostljivo mojo dušo konec mojiga življenja! Amen.

O sveti Duh! vžgi v meni ogenj popolnoma ljubezni, in poterdi s tistim ognjem ljubezni mojo dušo, kadar se bo ločila od mojiga telesa. Amen.

O presveta Trojica, edini Bog! usmili se me zdaj in ob moji smertni uri! Amen.

7. (Izročilo Marii Devici.)
Spomni se, o premila Devica! nikoli še ni bilo slišati, de bi bil kdo zapušen, kdor je pod tvoje varstvo pribežal, tvoje pomoči prosil, in tvoji priprošnji se priporo-

čeval. S takim zaupanjem vnet, hitim k tebi, o devic Devica, in Mati, k tebi pridem; pred teboj jest grešnik zdihovaje stojim. — Prosim te, o Mati Besede (Mati Jezusova)! nikar ne zaverzi mojih besedi, temuč milo jih poslušaj in usliši. Stoj mi na strani v vsih mojih potrebah zdaj in vselej, zlasti ob moji smertni uri, o dobrotljiva, o milostljiva, o sladka Devica Marija! Amen. (Sv. Bernard.)

Pij IX. je dodelil 300 dní odpustikov, kolikorkrat se ta molitev moli. 1846.

8. (**Večerni blagoslov.**) Blagoslovi in obvaruj nas vsigamogočni in usmiljeni Bog: Oče in Sin in sveti Duh! Amen.

Duše vsih vernih naj po Božji milosti počivajo v miru! Amen.





Perva sveta maša

iz mašnih bukev,

kakor se bere v praznik presv. Trojice.

Začetek.

V imenu Očeta in Sina in svetiga Duha. Amen.

Mašnik. Stopil bom k Božjimu altarju.

Služabnik. Pred Boga, ki razveseluje mojo mladost.

M. Sodi me, in razsodi mojo reč nad nesvetim narodom; reši me krivičniga in zapeljiviga človeka.

Sl. Ker ti, o Bog! si moja moč; zakaj si me odvergel, in za-

kaj moram žalosten hoditi, zatert od sovražnika?

M. Pošlji svojo luč in resnico, de me peljete in pripeljete na tvojo sveto goro in v tvoje prebivališče.

Sl. Stopil bom k Božjemu altarju; pred Boga, ki razveseljuje mojo mladost.

M. Hvalil te bom s citrami, Bog, moj Bog! Čemu si žalostna, moja duša! in Čemu me motiš?

Sl. Zaupaj v Boga; še ga bom hvalil, on je moja pomoč in moj Bog.

M. Čast bodi Očetu in Sinu in svetimu Duhu.

Sl. Kakor je bila v začetku, zdej in vselej, in večne čase. Amen.

M. Stopil bom k Božjemu altarju.

Sl. Pred Boga, ki razveseljuje mojo mladost.

M. Pomoč naša je v imenu Gospodovim.

Sl. Kteri je storil nebo in zemljo.

M. Se izpovem Bogu vsigamogočnemu, sveti Marii vselej Devici, svetimu Mihaelu velikimu angelu, svetimu Janezu Kerstniku, svetima aposteljnima Petru in Pavlu, vsim svetnikom in vam, bratje! de sim grešil veliko z mislijo, besedo in djanjem. Kriv sim, kriv sim, silo sim kriv. Torej prosim sveto Marijo vselej Devico, svetiga Mihaela velikiga angela, svetiga Janeza Kerstnika, sveta aposteljna Petra in Pavla, vse svetnike in vas, bratje! molite za me pri Gospodu našim Bogu.

Sl. Usmili naj se te vsigamogočni Bog in ti odpusti tvoje grehe ter te pripelji v večno življenje.

M. Amen.

Sl. Se izpovem Bogu vsigamogočnemu, sveti Marii vselej Devici, svetimu Mihaelu velikimu angelu, svetimu Janezu Kerstniku, svetima aposteljnima Petru in Pavlu, vsim

svetnikam in tebi, Oče! de sim grešil veliko z mislijo, besedo in djanjem. Kriv sim, kriv sim, silo sim kriv. Torej prosim sveto Marijo vselej Devico, svetiga Mihaela veliciga angela, svetiga Janeza Kerstnika, sveta aposteljna Petra in Pavla, vse svetnike in tebe, Oče! moliti za me pri Gospodu našim Bogu.

M. Usmili naj se vas vsigamogočni Bog, in vam odpusti vaše grehe ter vas pripelji v večno življenje.

Sl. Amen.

M. Milost, odvezo in odpušenje naših grehov nam daj vsigamogočni in usmiljeni Bog.

Sl. Amen.

M. Bog! ti se boš obernal v nas, in nas oživil.

Sl. In veselilo se bo tvoje ljudstvo v tebi.

M. Gospod! skaži nam svojo milost.

Sl. In dodeli nam svoje zveličanje.

M. Gospod! usliši mojo molitev.

Sl. In naj pride k tebi moje vpitje.

M. Gospod z vami!

Sl. In s tvojim duham.

Molimo! Vzemi nam, prosimo, Gospod! naše grehe, de bomo vredni s čisto dušo stopiti k presvetišu: po Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Prosimo te, Gospod! po zasluženji tvojih svetnikov, katerih svetinje so tukaj, in po zasluženji vsih svetnikov, de odpusti milostivo vse moje grehe. Amen.

Pristop.

Hvaljena bodi presveta Trojica in nerazdeljiva edinost. Hvalimo jo; zakaj ona nam je milost skazala. O Gospod, naš Gospod, kako čudopolno je tvoje ime po vsim svetu. Čast bodi Očetu in Sinu in svetimu

Duhu. Kakor je bila v začetku, zdej in vselej, in večne čase. Amen. Hvaljena bodi presveta Trojica in nerazdeljiva edinost. Hvalimo jo; zakaj ona nam je milost skazala.

M. Gospod, usmili se!

Sl. Gospod, usmili se!

M. Gospod, usmili se!

Sl. Kriste, usmili se!

M. Kriste, usmili se!

Sl. Kriste, usmili se!

M. Gospod, usmili se!

Sl. Gospod, usmili se!

M. Gospod, usmili se!

Slava.

Slava po višavah Bogu, in na zemlji mir ljudem, kateri so prave volje. Hvalimo te, častimo te, molimo te, povišujemo te, hvaležni smo ti zavoljo tvoje velike časti, Gospod Bog, Kralj nebeški, Bog vsigamogočni Oče! Gospod Jezus Kristus, edinorojeni Sin, Gospod Bog,

Jagnje Božje, Sin Očetov, kateri odjemlješ grehe sveta, sprejmi našo prošnjo; kateri sediš na desnici Očeta, usmili se nas! Ker ti sam si svet, ti sam Gospod, ti sam naravikši, Jezus Kristus! s svetim Duham vred, v slavi Boga Očeta. Amen.

M. Gospod z vami!

Sl. In s tvojim duham.

Zbirna molitev.

M o l i m o. Vsigamogočni, večni Bog! kateri si dal svojim služabnikom v pričevanju prave vere veličastvo večne Trojice spoznati in v mogočnosti veličastva edinost moliti; prosimo, de bomo s terdnostjo ravno te vere vsih zopernost obvarovani. Po Gospodu našim Jezusu Kristusu, Sinu tvojim, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha, Bog vekoma. **Sl.** Amen.

**Berilo iz lista svetiga Pavla aposteljna
do Rimljanov.**

O globočina bogastva, modrosti in znanja Božjiga! Kako nerazumljive so njegove sodbe in neizvedljive njegove pota! Zakaj kdo je spoznal misel Gospodovo, ali kdo je bil njegov svetovalec? Ali kdo mu je pred kaj dal, de bi se mu povernilo? Zakaj iz njega, in po njem, in v njem je vse; njemu bodi slava vekoma. Amen.

Sl. Hvala Bogu!

Nastop. Hvaljen bodi, Gospod! kateri globočine pregleduješ in nad Kerubini sediš. Hvaljen bodi, Gospod! na terdnjavi nebá; hvale vreden si na vekoma. Aleluja, aleluja. Hvaljen bodi, Gospod, Bog naših očetov, hvale vreden si na vekoma. Aleluja.

Molitev pred svetim evangelijem.

Očisti mi serce in usta, vsigamogočni Bog! kateri si usta preroka Izaija očistil z živim oglam, tako me očisti s svojo nezasluženo milostjo, de tvoj sveti evangeli vredno oznanujem: po Kristusu, Gospodu našim. Amen. — Blagoslovi me, Gospod! Gospod bodi v mojim sercu in v mojih ustih, de vredno in spodobno oznanujem njegov evangeli. Amen.

Evangeli.

M. Gospod z vami.

Sl. In s tvojim duham.

M. Besede svetiga evangelija po svetim Matevžu.

Sl. Slava tebi, Gospod!

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencam: Dana mi je vsa oblast v nebesih in na zemlji. Torej pojdite, in učite vse narode, in keršujte jih

v imenu Očeta in Sina in svetiga Duha. Učiti jih spolnovati vse, kar koli sim vam zapovedal. In glejte! jest sim z vami vse dni do konca svetá.

M. Z evangeljskimi besedami naj bodo zbrisane naše pregrehe.

Sl. Hvala tebi, Kriste!

Vera.

Verujem v eniga samiga Boga, Očeta vsigamogočniga, stvarnika nebes in zemlje, vsih vidnih in nevidnih reči. In v eniga Gospoda Jezusa Kristusa, Sinu Božjiga edinorojeniga, kateri je rojen iz Očeta od vekoma, kateri je Bog od Boga, luč od luči, pravi Bog od praviga Boga, kateri je rojen in ne storjen, kateri je z Očetam vred eniga bistva, od kteriga je vse stvarjeno, kateri je zavoljo nas ljudi in zavoljo našiga zveličanja z nebes prišel, in je

po svetim Duhu iz Marije Device meso nase vzel, ter se včlovečil. Je tudi križan bil za nas pod Poncijem Pilatom, terpel in bil v grob položen. Tretji dan pa je vstal od mrtvih po besedah pisem. Je šel v nebesa. Sedi na desnici Očetovi, in bo spet prišel s slavo sodit žive in mrtve; in njegoviga kraljestva ne bo konec. Verujem v svetiga Duha, Gospoda in oživljavca, kateri iz Očeta in Sina izhaja, kteriga z Očetam in Sinam vred in enako molimo in častimo; kateri je iz prerokov govoril. Verujem eno, sveto, katoliško in apostoljsko cerkev. Verujem vstajenje mrtvih in prihodnje življenje. Amen.

Darovanje.

M. Gospod z vami!

Sl. In s tvojim duham.

M o l i m o. Čast Bogu Očetu in edinorojenimu Sinu Božjemu in

svetimu Duhu, ker nam je skazal svojo milost.

Vzemi, sveti Oče, vsigamogočni, večni Bog! ta prečisti dar, kteriga jez, tvoj nevredni služabnik, darujem tebi, svojimu živimu in pravimu Bogu, za svoje brezštevne grehe, zamere in zanikernosti, in za vse pričujoče, pa tudi za vse verne kristjane, žive in mertve. Daj, de bo meni in njim v zveličanje in večno življenje. Amen.

Bog, kateri si človeka v blagim stanu čudno stvaril, in ga, ko je bil grešil, še bolj čudno prenovil; daj nam po skrivnosti te vode in tega vina združenim biti z Božjo natoro tistiga, ki se je ponižal naše človeške natore deležen biti, Jezus Kristus, tvoj Sin, naš Gospod, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha, Bog skozi vse veke. Amen.

Darujemo ti, Gospod! kelih zveličanja, ter prosimo tvojo milost, de naj gre pred obličje tvojiga Božjiga veličastva v prijetin dar za zveličanje naše in vsiga sveta. Amen.

V duhu ponižnosti in s potertim sercam stojimo pred teboj; vzemi naš dar, o Gospod! in godí naj se pred tvojim obličjem dans tako naša daritev, de ti bo prijetna, Gospod Bog! Pridi, Posvečevavec, vsigamogočni, večni Bog! in posveti ta dar, ki je pripravljen tvojimu svetimu imenu.

Umlvanje rok.

Bom umil v nedolžnosti svoje roke, in obdajal tvoj altar, Gospod! de poslušam glas tvoje hvale, in oznanujem vse tvoje čuda. O Gospod! ljubim lepoto tvoje hiše in prebivališa tvojiga veličastva. Ne

pogubi moje duše s hudobnimi, o Bog! in ne umori me z željnimi kervi, ki je krivica v njih rokah, in njih desnica polna podkupšine. Jez pa hočem v svoji nedolžnosti živeti; reši me in usmili se me. Na pravim stoji moja noga; v zbiralih, Gospod! te bom hvalil. Čast bodi Očetu in Sinu in svetimu Duhu, kakor je bila v začetku, in zdej in vselej in večne čase. Amen.

Vzemi, sveta Trojica! to daritev, ktero ti darujemo v spomin terpljenja, vstajenja in vnebohoda Gospoda našiga Jezusa Kristusa, in v čast svete Marije vselej Device, svetiga Janeza Kerstnika, svetih aposteljnov Petra in Pavla, njih in vsih svetnikov. Naj bo njim v čast, nam pa v zveličanje, in naj prosijo v nebesih za nas, ki obhajamo njih spomin na zemlji. Po ravno tem Kristusu, Gospodu našim. Amen.

M. Molite, bratje! de bo moja in vaša daritev prijetna pri Bogu, vsigamogočnim Očetu.

Sl. Naj vzame Gospod ta dar iz tvojih rok v hvalo in čast svojiga imena, tudi v prid naš in vse svoje svete cerkve.

M. Amen.

Tiha ali odbirna molitev.

Posveti, prosimo, Gospod naš Bog, po klicanji tvojiga svetiga imena to daritev, in stori nas po njej sebi večni dar. Po Gospodu našim Jezusu Kristusu, svojim Sinu, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha, Bog skozi vse veke.

Sl. Amen.

Predglasje.

M. Gospod z vami.

Sl. In s tvojim duham.

M. Nakviško serca!

Sl. Imamo jih k Bogu.

M. Hvalimo Gospoda svojiga Boga.

Sl. Spodobno in dolžnost je.

Res je spodobno in dolžnost, prav in dobro, de ti vselej in povsod hvalo dajemo, sveti Gospod, vsigamogočni Oče, večni Bog! Kteri si z edinorojenim svojim Sinam in svetim Duham en Bog, en Gospod: ne v enojnosti one osebe, ampak v Trojici eniga bistva. Kar namreč po tvojim razodenji verujemo od tvoje časti, to brez razločka terdimo od tvojiga Sina in od svetiga Duha. De se v spoznanji resničniga in večniga Božestva moli različnost v osebah, edinost v bitji in enakost v veličastvu. Ktero hvalijo angeli in arhangeli, Kerubini in Serafini, kteri ne nehajo klicati vsak dan z enim glasam rekoč: Svet, svet, svet Gospod, vsigamogočni Bog! Polne so nebesa in zemlja tvoje slave. Hozana po višavah! Bodi češen, kteri

pride v imenu Gospodovim! Hozana po višavah!

Tiha maša.

Ponižno te tedaj prosimo, neskončno usmiljeni Oče! po Jezusu Kristusu, tvojim Sinu, Gospodu našim, de sprejmi in posveti te ponudbe, te darila, te prečiste svete darove, ktere ti darujemo zlasti za tvojo sveto cerkev, de ji mir daš, jo varuješ, jo v edinosti ohraniš in vladaš po vsim svetu; pa tudi za tvojiga služabnika našiga papeža I. in našiga škofa I. in našiga cesarja I. in za vse, kteri se deržé prave katoliške apostoljske vere.

Spomin za žive.

Spomni se, Gospod! svojih služabnikov in služabnic, I. in I., in vsih pričujočih, kterih vero poznaš, in pobožnost vidiš, za ktere ti darujemo, ali kteri ti darujejo ta hvalni dar za se in za vse svoje v

odrešenje svojih duš, doseči zveličanje in varnost, in ti pošiljajo svoje želje, tebi večnemu in pravimu Bogu.

Med djanjem.

Sklenjeni z vso družbo izvoljenih, in obhajoči spomin sosebnost častite vselej Device Marije, Matere našiga Boga in Gospoda Jezusa Kristusa, pa tudi tvojih svetih apostelov in mučencov, Petra in Pavla, Andreja, Jakopa, Janeza, Tomaža, Jakopa, Filipa, Jerneja, Matevža, Simona in Tadeja, Lina, Kleta, Klementa, Ksista, Kornelija, Ciprijana, Lavrencija, Krizogona, Janeza in Pavla, Kozma in Damijana, in vsih tvojih svetnikov; po katerih zasluženji in prošnjah daj, de bomo v zavetji tvoje pomoči obvarovani pri vsih rečeh. Po ravno tem Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Prosimo te tedaj, o Bog! sprejmi potolažen ta dar, kteriga ti daru-

jemo tvoji hlapci in z nami vred
vsa tvoja družina; daj nam v tvo-
jim miru preživeti svoje dni, reši
nas od večniga pogubljenja, in daj
nam štetim biti med tvoje izvoljene.
Po Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Daj, te prosimo, o Bog! de
bo ta dar ves posvečen, sprejet,
poterjen, resničen in prijeten, de
nam bo spremenjen v telo in kri
tvojiga preljubiga Sina, Gospoda
našiga Jezusa Kristusa.

Povzdigovanje.

Kteri je pred svojim terplje-
njem tisti dan vzel kruh v svoje
svete in častite roke, in vzdignil
oči proti nebu k tebi, svojimu vsi-
gamogočnemu Očetu, te zahvalil in
ga posvetil, razlomil ter dal svojim
učencam, rekoč: Vzemite in jejte
vsi od tega. Zakaj to je moje telo.

Ravno tako je vzel po večerji
tudi ta prečudni kelih v svoje svete

in častite roke; te spet zahvalil, in ga posvetil, ter dal svojim učencam, rekoč: Vzemite in pijte vsi iz njega. Zakaj ta je kelih moje kervi, nove in večne zaveze, skrivnost vere, ktera bo za vas in za njih veliko prelita v odpušenje grehov. Kolikorkrat bote to delali, storite v moj spomin.

Po povzdigovanji.

Po tem povelji tedaj obhajamo, o Gospod! mi tvoji hlapci in tvoje sveto ljudstvo, spomin presvetiga terpljenja, od smerti vstajenja in častitiga vnebohoda ravno tega Kristusa, Sina tvojiga, Gospoda našiga, in darujemo tvojimu prečudnimu veličastvu od tvojih darov in daril ta čisti dar, ta sveti dar, ta brezmadežni dar, sveti kruh večniga življenja in kelih večniga zveličanja.

Poglej na te dari s potolaženim in milostivim obličjem, in sprej-

mi jih, kakor si bil sprejel dari svojiga hlapca, pravičniga Abeljna, in daritev našiga očaka Abrahama, in pa sveto daritev in brezmadežno posvečbo, katero ti je daril tvoj veliki duhoven Melkizedek.

Ponižno te prosimo, vsigamogočni Bog! reci primesti te dari po rokah tvojiga svetiga angela na tvoj visoki altar, pred tvoje Božje veličastvo, de bomo vsi, kar nas bo deležnih tega altarja in zavžilo presveto telo in presveto kri tvojiga Sina, napolnjeni z vso nebeško dobroto in milostjo. Po ravno tem Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Spomin za mertve.

Spomni se tudi, Gospod! svojih služabnikov in služabnic I. in I., ki so šli pred nami z znamenjem vere in spe v miru.

Prosimo te, Gospod! de te in vse, kateri v Kristusu počivajo, de-

neš v kraj hladú, luči in mirú. Po ravno tem Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Tudi nam grešnikom, svojim služabnikom, ki v tvoje veliko usmiljenje zaupamo, daj kaj dela in družbo s tvojimi svetimi aposteljni in mučenci: z Janezam, Štefanam, Matijem, Barnabam, Ignacijem, Aleksandram, Marcelinam, Petram, s Felicito, Perpetvo, Agato, Lucijo, Nežo, Cecilijo, Anastazijo in z vsimi tvojimi svetniki, v katerih družbo, te prosimo, nas vzemi, ne zavolj našiga zasluženja, ampak zavolj svoje prizanašljivosti. Po Kristusu, Gospodu našim: po katerim vse te dobrote, Gospod! vselej stvariš, posvetiš, oživiš, blagosloviš in nam podeliš. Po njem, ž njim in v njem je tebi, Bogu Očetu vsigamogočnemu, v edinosti svetiga Duha vsa čast in slava skozi vse veke. Amen.

Oče naš.

Z zveličavno zapovedjo opominjani in z Božjim naukam podučeni si upamo reči: Oče naš, kateri si v nebesih. Posvečeno bodi tvoje ime. Pridi k nam tvoje kraljestvo. Zgôdi se tvoja volja, kakor v nebesih, tako na zemlji. Daj nam dans naš vsakdanji kruh. In odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpušamo svojim dolžnikom. In nas ne vpelji v skušnjava.

Sl. Temuč reši nas hudiga.

M. Amen.

Reši nas, prosimo, Gospod Bog! od vsiga hudiga, pretekliga, sedanjiga in prihodnjiga, in na prošnjo svete, častite vselej Device in Božje Matere Marije, svojih svetih aposteljnov Petra in Pavla, Andreja in vsih svetnikov daj usmiljeno mir v naših dneh, de bomo s pomočjo tvoje milosti podpirani vselej brez

greha, in obvarovani vse zmote. Po ravno tem Gospodu našim Jezusu Kristusu, Sinu tvojim, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha, Bog skozi vse veke.

Sl. Amen.

M. Mir Gospodov bodi vedno z vami.

Sl. In s tvojim duham.

Ta zmes in posvečba telesa in kervi Gospoda našiga Jezusa Kristusa nam bodi, ki jo prejmemo, v večno življenje. Amen.

Obhajilo.

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta, usmili se nas!

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta, usmili se nas!

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta, daj nam mir!

Gospod Jezus Kristus! kateri si rekel svojim aposteljniam: „Mir vam zapustim, svoj mir vam dam“, ne

glej mojih grehov, ampak vero svoje cerkve, in daj ji po svoji volji mir in edinost, kateri živiš in kraljuješ Bog skozi vse veke. Amen.

Gospod Jezus Kristus, Sin živega Boga! kateri si po Očetovi volji s svetim Duham vred svet s svojo smertjo v življenje obudil, reši me s tem svojim presvetim telesam in svojo presveto kervjo od vsih mojih grehov in od vsiga hudiga; daj, da se vselej deržim tvojih zapoved, in ne dopusti, da bi se kde ločil od tebe. Kteri z ravno tem Bogam Očetam in svetim Duham živiš in kraljuješ, Bog vekoma. Amen.

Gospod Jezus Kristus! vžitje tvojiga telesa, ktero se jez nevredni človek prederznem prejeti, mi ne bodi v sodbo in pogubo, ampak naj mi bo po tvoji dobroti bramba in zdravje duše in telesa. Kteri živiš in kraljuješ z Bogam Očetam

v edinosti svetiga Duha, Bog skozi vse veke. Amen.

Kruh nebeški bom prejel, in klical v Gospodovo ime.

Gospod! nisim vreden, de greš pod mojo streho, ampak reci le z besedo, in ozdravljena bo moja duša.

Gospod! nisim vreden, de greš pod mojo streho, ampak reci le z besedo, in ozdravljena bo moja duša.

Gospod! nisim vreden, de greš pod mojo streho, ampak reci le z besedo, in ozdravljena bo moja duša.

Telo Gospoda našiga Jezusa Kristusa naj ohrani mojo dušo v večno življenje. Amen.

Kaj bom povernil Gospodu za vse, kar mi je dal? Kelih zveličanja bom vzel, in klical v Gospodovo ime. Klical bom vanj, oznanujoč njegovo hvalo, in bom v zavetji pred svojimi sovražniki.

Kri Gospoda našiga Jezusa Kristusa naj ohrani mojo dušo v večno življenje. Amen.

Kar smo z ustmi prejeli, Gospod! naj nam bo s čistim srcem zavžito, in ta časni dar nam bodi večno zdravilo.

Gospod! tvoje telo, ki sim ga zavžil, in tvoja kri, ktero sim pil, naj se sklene z mojim srcem, in daj, de ne bo madeža pregrehe v meni, ki so me čiste in svete skrivnosti pokrepčale. Kteri živiš in kraljuješ vekoma. Amen.

Po obhajilu.

Obhajilna molitev.

Častimo Boga nebes in vpričo vsih živih ga hvalimo, ker nam je skazal svojo milost.

M. Gospod z vami.

Sl. In s tvojim duham.

Poobhajilna molitev.

Gospod naš Bog! bodi nam v zdravje duše in telesa prejetje tega zakramenta, in spoznanje večne svete Trojice in ravno tiste nerazdeljive edinosti. Po Gospodu našim Jezusu Kristusu, Sinu tvojim, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha, Bog vekoma.

Sl. Amen.

M. Gospod z vami.

Sl. In s tvojim duham.

M. Pojdite, minula je maša.

Sl. Bogu bodi hvala.

Naj ti dopade, sveta Trojica! opravilo moje službe, in daj, de bo daritev, ki sim jo nevredni človek pred očmi tvojiga veličastva daroval, tebi prijetna, za me pa in za vse, ki sim jo zanje opravil, iz tvoje milosti spravna. Po Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Blagoslov.

Blagoslovi vas vsigamogočni Bog
Oče in Sin in sveti Duh.

Sl. Amen.

Zadnji evangeli svetiga Janeza.

M. Gospod z vami!

Sl. In s tvojim duham.

M. Začetek svetiga evangelija
po svetim Janezu.

Sl. Slava tebi, Gospod!

V začetku je bila Beseda, in Beseda je bila pri Bogu, in Bog je bila Beseda. Ta je bila v začetku pri Bogu. Vse je po nji storjeno, in brez nje ni nič storjeno, kar je storjeniga. V njej je bilo življenje, in življenje je bilo luč ljudi. In luč v temi sveti, in tema je ni zapopadla. Bil je človek poslan od Boga, kterimu je bilo Janez ime. Ta je prišel v priče-

vanje, de je pričeval od luči, de bi vsi verovali po njem. On ni bil luč, ampak de bi pričeval od luči. Bila je prava luč, ktera razsvetli vsakiga človeka, kateri pride na ta svet. Na svetu je bil, in svet je po njem storjen, in svet ga ni spoznal. V svojo lastnino je prišel, in njegovi ga niso sprejeli. Koli-
 kor pa jih ga je sprejelo, jim je dal oblast Božjim otrokam biti, njim, kateri verujejo v njegovo ime; kateri niso iz kervi, ne iz volje mesá, ne iz volje možá, ampak iz Bogá rojeni. In Beseda je meso postala, in je med nami prebivala (in smo vidili njeno čast, kakor čast Edinorojeniga od Očeta) polna gnade in resnice.

Sl. Bogu bodi hvala!



Druga sveta maša.

Priprava.

Molitev k Marii. O Marija, moja mila in usmiljena Mati! jest ubogi in nevredni grešnik k tebi pribežim, s serčnim pa terdnim zaupanjem k tebi hrepenim, ter te prosim ponižno, o dobra moja Mati! kakor si stala pri križu svojiga preljubeznjiviga Sina, ter si z njim vred njegovo presveto Telo in Kri v odrešenje svetá Bogú, nebeškemu Očetu, darovala; podpiraj tudi zdaj téga mašnika in mene in vse tù, in po vsim svetu danes pri sv. maši pričujoče kristjane, de bomo s tvojo priprošnjo, vredno in dopadljivo

opravili to sv. daritev presveti Trojici, sebi pa obilno gnad si z njo pridobili. Amen.

Dober namen. O Bog, Oče nebeški, ki si me vstvaril po svoji podobi! O Bog Sin, ki si se za me včlovečil, in si svojo presveto Kri za me prelil! O Bog sv. Duh, ki si me pri sv. kerstu posvetil, k pravi veri pripeljal! O ti moj edini, nar vikši Gospod, dodeli mi gnado, de bom pobožno pri ti sv. maši, ter tvojimu Božjimu veličastvu z mašnikam vred to sv. daritev darujem: 1. v tvoje počešenje, in de spoznam, de ti si edini in nar vikši Gospod vsih ljudi in vsih drugih stvari; — 2. v spomin tvojiga britkiga terpljenja in tvoje smerti, o Jezus! ker zato si to sveto daritev postavil; — 3. v zahvalo meni danih gnad in dobrot; — 4. v zadostenje vsih mojih pregreh in hudobij, ktere pri ti sv.

daritvi v tvojo Rešnjo Kri, o Jezus! potopiti želim; — 5. de tvojo pomoč zadobim, o Gospod! v vsih potrebah, zlasti pa v ti; — 6. za moje ljube starše, znance in prijatle, duhovne in deželske oblastnike, za vse moje dobrotnike, zlasti za; — 7. za duše vsih vernih kristjanov, zlasti za; poslednjič tudi za téga, ki je té bukvice spisal, de bi bilo Bogu k časti in našim dušam v zveličanje. — Sprejmi, o Bog! to sveto daritev, naj ti dopade ta moj namen; usliši mojo prošnjo po Gospodu našim Jezusu Kristusu, tvojim Sinu, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti sv. Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Pristop.

O Jezus, kako si mi dober in usmiljen! Ni ti bilo zadosti, de si se za me včlovečil, de si

za me terpel in umerl; preden si šel iz tega sveta, si to presveto daritev postavil, v kateri se samiga sebe svojimu nebeškemu Očetu za me daruješ. Kako hočem, o pre-dobrotrljivi Jezus! to tvojo ljube-zen prav spoznati, kako jo hočem poverniti! Oh, nisim ti bil hval-ležen zato, temuč vsaki dan sim le grešil in z greham sim te le žalil. Spoznam zdaj svojo hudobijo, ter kličem: Jest ubogi grešni člo-vek, se odpovem hudobnemu duhu, vsimu njegovimu prilizovanju in dja-nju. Verujem v Boga Očeta, v Bo-ga Sina in v Boga sv. Duha. Za-terdno vse verujem, kar sv. cerkev verovati zapoveduje. S to sveto katoliško vero spoznam Bogu vsiga-mogočnemu, presveti vselej Devici in Materi Marii, in vsim ljubim Svetnikom Božjim, de sim od svoje mladosti do zdaj velikrat in obilno grešil, z mislijo, z besedo in dja-

njem, na skrivnim in očitno, vedama in nevedama, zoper Božje in cerkvene zapovedi, zoper Boga in zoper svojiga bližnjiga in zoper zveličanje svoje uboge duše. Serčno obžalujem té in vse svoje pregrehe. Ponižno te prosim, o neskončno usmiljeni Bog! prihrani mi tako dolgo življenje, de se vsih svojih grehov spovém, se za-nje spokorim, de tvojo Božjo milost zadobim, in po tem revnim življenji večno veselje in zveličanje dosežem. Zatorej se terkam na svoje grešno sercé in z očitnim grešnikom zdihujem: O Gospod, moj Bog! bodi milostljiv meni ubogimu grešniku! Amen.

Kirije elejson.

Gospod, usmili se nas! —
 Kriste, usmili se nas! — Gospod,
 usmili se nas!

Glorija.

Čast Bogu na visokim, in mir ljudem na zemlji, ki so svete volje. Hvalimo te, častimo te, molimo te, povišujemo te, zahvalujemo se ti zavoljo tvojiga veliciga usmiljenja. Gospod, Bog, nebeški Kralj. Bog, vsigamogočni Oče! Gospod Jezus Kristus, edinorojeni Sin! Gospod, Bog, Jagnje Božje, Sin Očetov! ki odjemlješ grehe svetá, usmili se nas! kateri odjemlješ grehe svetá, sprejmi našo molitev; ki sediš na desnici Očetovi, usmili se nas! Ker ti sam si svet, ti sam Gospod, ti sam nar vikši, Jezus Kristus s sv. Duham v veličastvu Boga Očeta. Amen.

Molitve in list.

Usliši, o nebeški Oče! prošnje svoje sv. cerkve, ki te v imenu našiga Gospoda Jezusa Kristusa prosi, de pomagaš svojim ljubim

otrokam v vsih njihovih potrebah. Ne odverni od nas svojiga očetoviga obličja, temuč milostljivo glej na nas, de bomo, obvarovani vsiga hudiga, tebi dopadljivo živeli, srečno umerli, po tem pa v tvojim kraljestvu se s teboj veselili na vekomaj. Po Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Vera. O moj Bog in Gospod! vérujem vse, karkoli si sam razodel, kar so preroki govorili, kar je tvoj edinorojeni Sin Jezus Kristus učil, kar so aposteljni oznanovali, in kar mi še zdaj sv. katoliška cerkev verovati zapoveduje. V ti sv. veri želim živeti in umreti. O Bog, podpiraj me s svojo gnado! O Gospod, pomnoži mojo slabo vero!

Upanje. Na te se zanesem, na te zaupam, o moj dobrotljivi Bog, moj usmiljeni Oče! Vém in spoznam, de sim grešnik, o, velik grešnik, pa tvoje neskončno usmi-

ljenje je vender še večji; sej nočeš smerti grešnika, ampak de se spokori in živi. Ne zapusti me torej v britkostih in težavah, ker na tvojo milost zaupam, de mi boš odpustil vse grehe, pa tudi moč in gnado dodelil, de srečno dosežem večno življenje. O moj Bog! poterdi moje upanje, de tebi živim in tebi umerjem! Amen.

Ljubezen. Kdo bi te ne ljubil, o predobrotljivi Bog! ki si me od vekomaj sem ljubil, in si svojiga edinorojeniga Sinú za me v smert dal? Ako bi tudi tavžent serc imel, z vsimi bi te ljubiti hotel. V nebesih in na zemlji išem in želim le tebe, moj Bog in Gospod! tebi hočem živeti in umreti. Kdaj, o Gospod! bom stopil pred tebe, kdaj bom gledal tvoje obličje, de te vekomaj ljubim, vekomaj molim?

Evangelii.

O Jezus Kristus! moje sercé hrepeni po tvojim sv. evangeliu. Pridi, o sveti Duh! in razsvetli moj um, de prav spoznam vesélo oznanilo nebeškiga Očeta, ktero si ti, o Jezus! nam oznanoval. O večna luč, vnemi moje sercé, de zapovedi ljubezni veselo sprejemem in na tanko spolnujem! Poterdi moj spomin, de svetih naukov nikdar ne pozabim. Nagni tudi moje sercé, de združen s tvojimi izvoljenimi živim po evangelijskih svetih, de nekdej, na tvoji desnici, o Jezus! zaslišim vesele besede: Pridite, izvoljeni moji!

V e r a.

(Kadar jo mašnik moli.) Vérujem v eniga Boga, Očeta vsigamogočniga, stvarnika nebes in zemlje, vsih vidnih in nevidnih reči. In v eniga Gospoda Jezusa Kristusa, Sinu

Božjiga edinorojeniga, kateri je rojen iz Očeta od vekomaj, kateri je Bog od Boga, luč od luči, pravi Bog od praviga Boga, kateri je rojen in ne storjen, kateri je z Očetam eniga bitja, po katerim je vse vstvarjeno, kateri je zavoljo nas ljudi, in zavoljo našiga zveličanja iz nebes prišel (tukaj se pripogne z desnim kolenam), in je po svetim Duhu iz Marije Device meso nase vzel, ter se včlovečil. Tudi je bil križan za nas pod Poncijem Pilatam, je terpel in bil v grob položen. Tretji dan pa je vstal od smerti po besedah pisem. Šel je v nebesa. Sedi na desnici Očetovi, in bo spet prišel s častjo sodit žive in mertve. Njegovimu kraljestvu ne bo konca. Verujem v svetiga Duha, Gospoda in Oživljavca, kateri iz Očeta in Sina izhaja, kteriga z Očetam in Sinam vred in enako molimo in častimo: kateri je po prerokih go-

voril. Verujem eno, sveto, katoliško in apostoljsko cerkev. Spoznam en kerst v odpušenje grehov; vérujem vstajenje mrtvih; in prihodnje življenje. Amen.

Darovanje.

O Bog, Oče nebeški! ki si to nar svetejši daritev nove zaveze postavil po Jezusu Kristusu, svojim edinorojenim Sinu, kateri se zdaj samiga sebe v ravno téj daritvi po mašnikovih rokah tebi za nas daruje; z njim sklenjen se tudi jest popolnoma darujem tvojimu Božjimu veličastvu. Sprejmi to mojo nekervavo daritev, sprejmi moje telo in mojo dušo. Zedini to mojo daritev s tisto kervavo daritevjo, ktero je opravil nekdaž Jezus Kristus na lesu sv. križa za ves človeški rod. Z Jezusam in njegovim neskončnim zasluženjem naj bo zedinjeno vse moje djanje in nehanje.

V njega in v njegovo britko terpljenje bom vedno zaupal, v njega bom vekomaj veroval, in njega bom vekomaj ljubil.

Darujem ti tudi, Oče nebeški! vse svoje križe in težave, britkosti in nadloge, pa tudi srečo in veselje; in svoje starše, brate in sestre, prijatle in dobrotnike, zlasti pa I. I. Naj bom jest, naj bodo vsi ti moji tebi dopadljiva daritev, in vzemi nas vse nekdam v svoje kraljestvo, kjer bomo tebe in tvojiga Sina, našiga Gospoda s sv. Duham vred vekomaj častili in hvalili! Amen.

Predglasje.

K tebi, o Bog! povzdiguje-mo svoje serca ter hvalimo tvoje Božje veličastvo. Zares je prav in spodobi se, da te hvalimo zmirej in povsod, sveti Gospod, vsigamogočni Oče, večni Bog! po Kristusu

Jezusu, našim Gospodu, po katerim tvoje veličastvo angeli hvalijo, gospostva molijo, vse nebeške moči združene z zveličanimi Serafini častijo in poveljujejo. Naj se združi s to sveto trumo tudi naše petje, ki vsi ponižno pojemo: Svet, svet, svet je Gospod, Bog vojsknih trum! Nebo in zemlja ste polne tvojiga veličastva. Hozana na visokim! Češen bodi, ki pride v Gospodovim imenu! Hozana na visokim!

Spomin živih.

Usmiljeni Bog in Gospod! glej milostivo na me in na vse, ki smo zbrani pri tej sveti daritvi, de bi poveličevali tvoje presveto Imé. De bo pa moja molitev tebi dopadljivši, jo sklenem s prošnjo preblazene Device Marije, in s prošnjo vsih svetih aposteljnov, marternikov, spoznovavcov, devic in s

prošnjo vsih družih svetnikov. Naj bo, nebeški Oče! v moje dušno zveličanje ta sveta daritev, v kateri se tvoj edinorojeni Sin nekervavo tebi daruje! Še te prosim, o Gospod:

1. Razsvetli in vladaj vse cerkvene oblastnike, našiga papeža I., vse škofe in dušne pastirje, de vse sebi izročene duše s svojim naukam in svetim zgledam gotovo pripeljejo med tvoje izvoljene.

2. Ohrani in poterdi vse keršanske kralje in deželske oblastnike v svoji gnadi in v miru, kteriga svet ne more dati, de nas bodo na vse to napeljevali, kar je k tvoji Božji časti, in k miru in sreči vsiga keršanstva.

3. Dodeli moji domovini, mojim ljubim staršem, mojim prijatlam in dobrotnikam, vsim tistim, za ktere sim dolžan moliti, ali za ktere sim moliti obljubil, kteri še živé, do-

deli vsim časno in večno srečo! Dodeli jim, o Gospod! v svoji mili dobroti, vse kar želé, ako ni tvoji Božji časti nasproti, ter je njim v večno zveličanje.

4. Tudi te še prosim, razsvetli vse grešnike, de se spokoré in poboljšajo; poterdi tudi s svojo mogočno gnado vse, ki so v velicih skušnjavah, varuj jih, de ne padejo, temuč, de vse srečno premagajo.

5. Poslednjič te prosim, razsvetli vse neverce, krivoverce in jude, vôdi jih, de tebe spoznajo in vérujejo v tebe. — Spomni se, o nebeški Oče! de tudi za té je umerl tvoj edinorojeni Sin Jezus Kristus, naš Gospod; spomni se, de je za voljo grešnikov prišel na ta svet. Pelji vse v občestvo svojih pravo-vernih, de se vdeležijo tvoje očetovske gnade in dobrote in na vekomaj hvalijo tvoje presveto Imé.

Po ravno tistim Kristusu Jezusu,
Gospodu našim. Amen.

Med povzdigovanjem sv. hostije.

Bodi pozdravljen, o moj Zveličar in Odrešenik Jezus Kristus, moje upanje in moje pribežališe! Ti si večna Očetova beseda, ti pravi Sin Marije Device, ti moj Bog, moje vse! O Jezus, ki si se na lesu sv. križa daroval svojimu nebeškemu Očetu, in se mu zdaj vnovič daruješ, naj se tudi jest vdeležim tvojiga sv. terpljenja, tvojiga Telesa in tvoje Kervi v tem sv. Zakramentu zdaj in ob smertni uri! Amen. — Jezus, tebi živim! Jezus, tebi umerjem! Jezus, tvoj sim živ in mertev!

Med povzdigovanjem sv. Kervi.

Bodi pozdravljena resnična in živa Kri, ki si tekla iz svetih ran mojiga Gospoda Jezusa Kristusa

in si z Njegovim sv. Telesam zedinjena v tem sv. Zakramentu! O draga, preblažena Kri, operi, očisti me vsih mojih pregreh! Ozdravi, poterdi mojo dušo v večno življenje. Amen.

Darovanje sv. Kervi. O večni Oče! darujem ti predrago Kri Jezusa Kristusa v odpušenje svojih grehov in za vse potrebe tvoje sv. cerkve.

(100 dni odpustikov. * Pij VII. 1817.)

Po povzdigovanji do očenaša.

Ponižno te molim, o skriti Bog! Akoravno te ne vidijo moje oči in te ne spozna moj um, vendar terdno verujem, da si tukaj pričujoč v podobi kruha in vina; zato ti darujem svoje serce in sebe popolnoma vsiga. Molim te, svojiga Boga in svojiga Gospoda v teh podobah. Prosim te ponižno, deni me nekdaž med število svojih izvo-

ljenih, de te gledati zamorem od obličja do obličja; naj takrat zaslišim tudi jest tvoj mili glas: Pri-
dite izvoljeni mojiga Očeta! Usmili se me, o Jezus! usmili se me, de ne bo tvoje terpljenje in tvoja smert zgubljena za me; naj ne teče zastonj tvoja draga Kri, temuč naj bo meni in vsim izvoljenim tvojim v večno veselje. Amen.

Spomin mertvih.

O premili Jezus! spomni se vsih ubogih duš, ki so se že ločile iz tega sveta; zlasti pa teh: I. I.; naj se vdeležijo te presvete daritve, prošnje tvoje sv. cerkve in tvojiga neskončniga zasluženja; obilno naj teče za nje tvoja sv. Rešnja Kri! Pogasi jim strašno žejo, pomanjšaj jim terpljenje! Vzemi jih iz časni-
ga terpljenja v večni mir in pokoj, de te z vsimi svetniki (po moji smerti tudi jest z njimi) v tvojim

kraljestvu hvalijo in časté na vekomaj! Amen.

Oče naš. (Moli: Oče naš.)

Prosimo te, o Gospod! reši nas vsiga hudiga, pretekliga, sedanjiga in prihodnjiga. In na prošnjo preblažene vselej deviške Božje porodnice Marije, na prošnjo tvojih sv. aposteljnov Petra in Pavla in Andreja in vsih svetnikov, nam dodeli milostljivo svoj mir, de bomo s pomočjo tvojiga usmiljenja vedno prosti vsiga greha. Po ravno tistim Gospodu našim Jezusu Kristusu, Sinu tvojim, ki s teboj živi in kraljuje v edinosti sv. Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen. Mir Gospodov naj bo in naj ostane zmirer pri nas vsih. Amen.

Jagnje Božje. Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ, usmili se nas! — Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ, usmili se nas!

— Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ, dodeli nam mir!

Duhovno obhajilo.

Premili moj Jezus! ker nas ti sam kličeš: „Pridite vsi k meni, ki ste trudni in obloženi, pokrepčati vas hočem!“ zato s ponižnim pa zaupljivim sercam poklekнем pred té, ter želim, kolikor premorem, deležen biti tvojiga sv. Telesa in tvoje sv. Kervi, tvoje Božje in človeške nature pri ti sv. daritvi, in hrepenim to angelsko jed na duhovno vižo prejeti. Pridi, o Jezus! pridi v moje serce, okrepčaj ga s svojim duham, in napolni ga s svojo gnado. O ti sladkost mojiga serca! Ti življenje moje duše! Odpusti mi vse moje grehe. Odvzemi mi vse, karkoli me loči od tebe. Ves sim ranjen; o Jezus! ozdravi me! Slab in reven sim; o Jezus! okrepčaj me! Oslepljen, neveden

sim; o Jezus! razsvetli, poduči me! Lačen in žejin sim; o Jezus! nasiti in napôji me! Nečist, z grehi sim omadežan; o Jezus! očisti me! Spoznam svoje grehe, svoje pomanjkljivosti; o preljubi Jezus! sporkori in vôdi me! Pripravi si sam dopadljivo stanovanje v meni, de vedno prebivaš v meni in jest v tebi, ki živiš in kraljuješ z Bogam Očetam in s sv. Duham na vekomaj. Amen.

Obhajilo.

O Gospod, nisim vreden, de greš pod mojo streho, ampak reci le z besedo, in ozdravljena bo moja duša! (trikrat.)

(V duhu se obhajaj z mašnikom vred in reci): Telo našiga Gospoda Jezusa Kristusa ohrani mojo dušo v večno življenje! Amen.

O sveta večerja, kjer se Kristus vživa, spomin njegoviga ter-

pljenja obhaja, kjer se duša napolni z gnado in zadobi zastavo večniga življenja!

O Kristus Jezus! opêri in očisti me s svojo sveto Kervijo vsih mojih pregreh, in dodeli mi gnado, de bo moja duša čista in neomadežana prišla pred tvoj sodnji stol, ko se bo ločila iz tega sveta. Amen.

Duša Kristusova, posveti me!
 — Telo Kristusovo, zveličaj me!
 — Kri Kristusova, napoji me! —
 Voda iz desne strani, operi me! —
 Terpljenje Kristusovo, poterdi me!
 — O dobrotljivi Jezus, usliši me!
 — V svoje svete rane skrij me! —
 Od tebe ločiti se, ne pusti me! —
 Sovražnika peklenkiga varuj me! —
 Ob uri moje smerti pokliči me! —
 K tebi priti, zapovej mi! — De s
 tvojimi svetniki hvalim te vekomaj.
 Amen.

Zahvala.

O Jezus, ti luč mojih oči, ti ljubezen mojiga serca, ti veselje in radost moje duše! Tebi naj se poje večna zahvala! hvalim in častim te z vso močjo, ki si me, nevredno svojo stvar, na duhovno vižo nasitil s svojim Telesam in s svojo Kervijo, in me tako vdeležil svoje nebeške večerje. O ti moj Zveličar, moj Bog in moje vse! po tej svoji neskončni ljubezni mi odvzemi vse, karkoli bi me ločiti zamoglo od tebe. Ponovi mi praviga duha, napolni mojo dušo s svojo gnado, vžgi mojo voljo z ognjem svoje ljubezni, de bo s tvojo sveto voljo popolnoma zedinjena; spreoberni me po svoji podobi, de reči zamore: živim, pa odslej ne več jest, ampak Kristus živi v meni.

Zadnje molitve.

Kako in s čim, o moj Jezus! ti poverniti zamorem to veliko dobroto, ki si mi jo skazal, de sim se vdeležil tvoje nar svetejši daritve, kjer je bil ponovljen spomin tvojiga britkiga terpljenja in tvoje grenke smerti! O Jezus, vse, kar je v meni, naj hvali in časti na vekomaj tvoje presveto Ime!

Zdaj pa, o preljubeznjivi moj Jezus! te prosim še nekaj; to namreč: dodeli mi po svoji neskončni dobrotljivosti, de vedno občutim moč tega svetiga zakramenta; očisti me zmirej bolj in bolj vsih mojih grehov; pokončaj v meni vse pregrešno poželenje, pomnoži pa v meni svoje gnade in darove, in obvaruj me v vsaki skušnjavi in vsiga skrivniga zalezovanja. Poslednjič te prošim, dodeli mi gnado, de bom konec svojiga življenja s tem in drugimi sv. zakramenti previden

in okrepčan, v pravi veri, v terdnim zaupanju in v popolni ljubezni se ločil iz tega sveta, de bom hvalil tebe, svojiga Gospoda, z Očetam in s sv. Duham vred na vekomaj. Amen.

Blagoslov. Naj me blagoslovi vsigamogočni Bog Oče in Sin in sveti Duh! Amen.

Zadnji sv. evangeli.

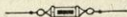
V začetku je bila Beseda, in Beseda je bila pri Bogu, in Bog je bila Beseda. Ta je bila v začetku pri Bogu. Vse je po nji storjeno, in brez nje ni nič storjeniga, kar je storjeniga. V nji je bilo življenje, in življenje je bilo luč ljudi. In luč v temi sveti, in temà je ni zapopadla. Bil je človek poslan od Boga, kterimu je bilo ime Janez. Ta je prišel v pričevanje, de je pričeval od luči, de bi vsi verovali po njem. On ni

bil luč, ampak de bi pričeval od luči. Bila je prava luč, ktera razsvetli vsakiga človeka, kateri pride na ta svet. Na svetu je bil, in svet je po njem storjen, in svet ga ni spoznal. V svojo lastnino je prišel, in njegovi ga niso sprejeli. Kolikor pa jih ga je sprejelo, jim je dal oblast Božjim otrokam biti, njim, kateri verujejo v Njegovo ime; kateri niso iz kervi, ne iz volje mesá, ne iz volje možá, ampak iz Bogá rojeni. In Beseda je meso postala, in je med nami prebivala, (in smo vidili njeno čast, kakor Edinorojeniga od Očeta) polna gnade in resnice.

O nebeški Oče! sprejmi milostljivo to mojo tebi dolžno službo, s katero sim te z drugimi vred pri daritvi sv. maše častil, odpusti mi pa vse pregreške in pomanjkljivosti, s kterimi sim pri ravno tej daritvi se zadolžil. Tebi se izročim zdaj

in vselej, in popolnoma se podam
v naročje tvojiga Božjiga usmiljenja.
Amen.

(Kdor klečé kratko molitvico v poče-
šenje nar svetejšiga Zakramenta opravi, kadar
med povzdigovanjem pozvoni, ako tudi v cerkvi
ni, zadobi eno leto odpustikov. Dve leti od-
pustikov pa zadobi, kdor s tem namenam gré
v cerkev, ali se cerkvi bliža, da bi Jezusa
pri sveti maši med povzdigovanjem sv. hostije
molil. Gregor XIII. 1580.)



Tretja sveta maša.

Kratko premišljevanje britkiga terpljenja
in smerti Jezusa Kristusa, in serčni
zdihljeji pobožniga kristjana.

Pred mašo.

Kadar čakaš na daritev sv. maše, spomni
se zadnje večerje, kadar je Jezus Kristus to
sv. daritev postavil, in je sam sebe nam vsim
v jed dal. Spodobi se, de si k sercu vzameš
to veliko Jezusovo ljubezen.

Z d i h l j e j. — Spoznam, o
Gospod Jezus! ker si ljubil svoje,

si jih res ljubil, do konca. (Jan. 13.) — Glej, omizje si mi pripravil, unim nasproti, ki me terpinčijo. (Ps. 12.) — Zato ti pa hočem zahvalno daritev prinesiti in klicati v Gospodovo ime. (Ps. 113.)

Pri začetku.

Premisli, kako gre Kristus s hriba Sijonskiga, kjer je bila zadnja večerja, na Oljsko goro, na vert Getzemani. Tudi njegovi učenci so šli ž njim. (Luk. 22.) In ti hočeš mar svojiga Boga zapustiti v skušnjavah?

Zdihljej. — Kakor resnično živi Gospod: Kjer boš ti, moj Gospod, tam bo tudi služabnik tvoj. (2. Kr. 15.) — Za me pa je dobro, de se Boga deržim, in de stavim v Gospod Boga svoje zaupanje. (Ps. 72, 28.) — Gospod! s teboj sim pripravljen v ječo in v smert iti. (Luk. 22, 33.)

Kadar mašnik očitno spoved moli. Premisli, kakošne smertne britkosti Kristus terpi, kadar moli, in je njegov

pot, kakor kervave kaplje, tekoče na zemljo. (Luk. 22, 44.) Tvoji grehi so krivi téga kervaviga potú, in ti jih ne misliš obžalovati?

Zdihljej. — Kdo bo dal vodé moji glavi, kdo mojim očém studenec solzá, de bom jokal noč in dan? (Jerem. 9.) — Oče! grešil sim zoper nebesa in zoper tebe; več nisim vreden, tvoj sin imenovan biti. (Luk. 15, 21.) — Bog, bodi milostljiv meni grešniku! (Luk. 18, 13.) —

Kadar mašnik altar kušne in potem moli. Premisli, kako Judež s kušljejem Jezusa izdá. Ali nisi tudi ti tak izdajavec, kadar se vdaš hitro minljivi sladnosti in tako zaveržeš svojiga Jezusa?

Zdihljej. — Ne šteje mojih pregreh, o Gospod! in ne misli na hudobije svojiga hlapca! — O Gospod, spoznam svojo krivico! (Ps. 50.) — Gospod, usmili se me! (Ps. 40, 5.) —

Kadar mašnik moli: Kirije elejson. Premisli trikratno zatajevanje Petrovo, kateri je svoj greh še le spoznal, ko ga je Gospod pogledal. (Mat. 26.) Kolikokrat si se ti svojiga Jezusa pred ljudmi sramoval, ter si ga zatajil? Kdaj pa se boš ti spreobernal?

Zdihljaj. — Grešil sim zoper svojiga Gospoda. (II. Kralj. 12, 13.) — Ne zaverzi me spred svojiga obličja! (Ps. 50.) — Ozri se na me in usmili se me! (Ps. 24.)

Kadar mašnik moli: Gloria. Premisli, kako se Judje radujejo nad zasramovanjem in zaničevanjem Kristusovim. Ali nisi tudi ti med tistimi, ki imajo svoje veselje v hudobijah?

Zdihljaj. — Kaj hočem reči, kako se izgovarjati? Bog je najdel krivico nad svojim hlapcam. (Mojz.) — Spreoberni nas, o Gospod, naš Zveličar, in svojo jezo od nas odverni! (Ps. 24.) — Le v tebi, o Gospod! se hočem veseliti in radovati. (Ps. 9.)

Pri molitvah in pri branji lista.

Premisli krive tožbe, zaničevanja, udarce, zapljevanja i. t. d., ktere je prestal Jezus v hiši Anatovi in Kajfeževi. (Jan. 18.) Kristus je molčal, kakor jagnje pred njim, ki ga striže. Ti pa se daš prec ujeziti, se čez druge huduješ.

Zdihljej. — Kje je tvoja moč, kje tvoja poterpežljivost? (Job 4.) — Ti, o Bog, si moj Zveličar, v tebe sim upal ves dan! (Ps. 24, 5.) — Deni, o Gospod, stražo na moje usta, in terdne vrata na moje ustnice! Ne nagibaj mojiga serca k hudobnim besedam! (Ps. 140, 3. 4.)

Evangelij.

Premisli, kako je Kristus od Kajfeža do Pilatuža peljan, zavoljo svojih nauk popraševan in zaničevan. (Luk. 23.) — Kako visoko ceniš nauk Jezusov? Kako ga sam sprejemaš, ali kako druge učiš?

Zdihljej. — Vladaj moje stopinje po svoji besedi, in nobena

krivica naj ne gospoduje z mano. (Ps. 118, 133.) — Tvoja beseda je luč mojim nogam. (Ps. 118.) — Krivične bom učil tvoje pota; in hudobni se bodo k tebi spreobrnili. (Ps. 50, 15.)

Kadar mašnik moli: Vero. Premisli, kako je Kristus od Pilatuža k Herodežu poslan, od Herodeža kakor norec zasramovan in spet k Pilatužu peljan. (Luk. 23.) Ali nisi tudi ti med tistimi, ki tirjajo, kakor Herodež, znamenja, de bi veroval?

Zdihljaj. — Blagor jim, ki niso vidili, pa vender verujejo. (Jan. 20.) — Verujem, o Gospod, pomagaj moji neveri! (Mark. 9, 23.) — Živim v veri Sinu Božjiga, kateri me je ljubil, in dal sam sebe za me. (Gal. 2, 20.)

Darovanje.

Premisli, kako je Kristus sam sebe dal in daroval, de bi terpel vse le v čast svojiga nebeškiga Očeta in v zveličanje

človeškiga rodú. — Ali si ti tudi pripravljen, križ in britkosti nositi?

Zdihljej. — Tudi jest sim za šibe pripravljen! (Ps. 37, 18.) — Kelih zveličanja bom vzel, in Ime Gospodovo bom klical. (Ps. 115, 4.) — Poterdi to, o Bog! kar si med nami storil! (Ps. 67, 29.)

Kadar si mašnik roke umiva: Premisli, kako si Pilatuž roke umiva, de bi se nedolžniga storil, pa svoje hudobije izmiti ne more. (Mat. 27.) — Kolikrat zakrivaš ali izgovarjaš ti svoje pregrehe, pa jih s tem le povikšuješ, ne zmanjšuješ!

Zdihljej. — Spoznal bom zoper sebe svojo krivico Gospodu. (Ps. 31, 5.) — Bog, ti veš mojo nespamet; in moje pregrehe ti niso prikrite. (Ps. 68, 6.) — Ko bi se s teboj hotel pričkat, bi ti ne znal ene na tavžent odgovoriti. (Job 9, 3.)

Mašnik se oberne proti ljudstvu in pravi: Molite bratje! Premisli, kako je Kristus s ternjevo krono na glavi,

s škerlatastim plajšem ogernjen pred ljudstvo postavljen, preden je v smert obsojen. (Jan. 19.) — Kako boš obstal, o človek? Kam se boš djal pred svojim sodnikom sodnji dan?

Zdihljaj. — Kdo me bo varoval po smerti, kdo me bo branil pred tvojim serdam? (Job 14.) — Govoriti bom začel, govoriti v britkosti svoje duše; k Bogu hočem reči: Nikar me ne zaverzi. (Job 10.) — Glej, v grehih sim spočet. (Ps. 50.)

Predglasje.

Premisli jude, ki so pet dni popred »Hozana« peli Kristusu, kako pa zdaj vpijejo: Križaj ga, križaj ga! (Mat. 27.) Ali nisi tudi ti tako nestanoviten?

Zdihljaj. — Poterdi mojo hojo na svojih stezah, de ne spodleté moje stopinje. (Ps. 16, 5.) — Poterdi me po svoji besedi! (Ps. 118, 28.) — Tvoja desnica me bo deržala. (Ps. 138, 10.)

Kadar mašnik tiho moli: Premisli, kako tiho nese Jezus svoj križ na kraj, ki se Kalvarija imenuje. (Jan. 19.) — Poslušaj glas Kristusov: »Ako hoče kdo za menoj priti, naj zataji sam sebe, in naj vzame svoj križ in naj hodi za menoj«. (Mat. 16, 24.)

Zdihljej. — Vleci me! za teboj potečemo, za duham tvojih mazil. (Vis. pes. 1, 3.) — Mene pa Bog varuj, de bi se z drugim hvalil, kakor s križem Gospoda našiga Jezusa Kristusa. (Gal. 6, 14.) — Pojdimo tedej k njemu iz šoto-riša, in nosimo njegovo zasramovanje. (Hebr. 13, 13.)

Povzdigovnje.

Povzdigovanje sv. Hostije: Premisli, kako je Kristus na rokah in nogah neusmiljeno na križ pribit in tako vsimu svetu na ogled postavljen. (Mark. 5.) — Glej, o človek! svojiga Odrešenika. Kako si do zdaj sprejemal njega, ki te z razpro-
strenimi rokami objeti želi?

Zdihljej. — Moj ljubi je moj in jest sim njegova. (Vis. p. 2, 16.) — Povejte mu, de od ljubezni omedlujem. (Vis. p. 5, 8.) — Kdo nas bo ločil od ljubezni Kristusove? ali nadloga? ali stiska? Svest sim si, de ne smert ne življenje, ne druga stvar nas ne bo mogla ločiti od ljubezni Božje, ktera je v Kristusu Jezusu, Gospodu našim. (Rim. 8, 38. 39.)

Povzdigovanje sv. Keliha: Premisli, kako bogato teče Jezusova rešnja Kri iz njegovih peterih ran v umivanje tvojih pregreh. O grešnik, ali ne boš tekel tudi ti k studencam svojiga Zveličarja zajemat z veseljem, de se popolnoma očistiš? (Iz. 12.)

Zdihljej. — Operi me čedalje bolj od moje krivice; in očisti me od moje pregrehe! (Ps. 50, 4.) — Kdo bo očistil njega, ki je spočet v nečistim zarodu? Ali ne samo ti? (Job 14.) — Vstvari v meni čisto serce, o Bog! (Ps. 50, 12.)

Po povzdigovanji: Premisli temoto, ktera je od šeste do devete ure vso zemljo pokrivala, ko je Kristus visel na križi. (Mat. 27.) Kakšna bo temota peklerska? }

Zdihljej. — Dovôli, de nekoliko obžalujem svojo bolečino, preden grem tje, od kodar me več nazaj ne bo, tje v temno deželo, ki jo smertna senca pokriva. (Job 10.) — Morebiti me bo tema pokrila? (Ps. 138, 11.)

Moli za pokojne: Razsvetli té, kteri v temi in smertni senci sedé. (Luk. 1, 79.)

Darovanje sv. Rešnje Kervi. Tri sto dni odpustikov. Leo XII. 1827. * (Daruj ta odpustik dušam v vicah!)

O presveta Trojica! vsiga se ti darujem! o Jezus, tvojo sveto rešnjo Kri molim! — O sveta Marija, o vi vsi angeli in nebeški svetniki, sprosité mi tiste gnade, za ktere po zasluženji Jezusove sv.

Kervi prosim : De bom zmirej voljo Božjo spolnoval; de bom zmirej z Bogam zedinjen; de bom le na Boga mislil, le Boga ljubil, vse iz ljubezni do Boga storil; de bom le Božje časti iskal; de bom svojo slabost vedno bolj spoznaval, in se volji Božji popolnoma podvergel. Prosim te, o preblažena Devica Marija! daruj ti milostljivo nebeškemu Očetu predrago Kri Jezusa Kristusa za zveličanje moje, za uboge duše v vicah, za potrebe sv. cerkve, za spokorjenje grešnikov in za zveličanje vsiga sveta.

Pristavi trikrat: Čast bodi Očetu i. t. d. v čast sv. Rešnjje Kervi, eno Češenasimarijo v čast žalostne Matere Božje, in reci: Gospod, daj jim večni mir, in večna luč naj jim sveti!

Oče naš. Premisli sedmére besede, ktere je Kristus na križu govoril. 1. Jezus je za svoje sovražnike molil: Ali ti

kaj moliš za svoje? — 2. Skesani razbojnik zadobi odpušenje: Uči se od njega resnične (pa ne prepozne) pokore. — 3. Svojo Mater je Janezu izročil, in Janeza svoji Materi: Komu se hočeš ti izročiti? — 4. Kristus zdihuje, ko je ves zapušen: In ti misliš, de si le tožila vreden. — 5. Kristusa žeja po tvojim zveličanji: In tebe to nič ne skerbi? — 6. Kristus naznani dopolnjenje svojiga terpljenja: Tako bo jenjalo tudi tvoje veselje in tvoje terpljenje na tem svetu. — 7. Po zgledu Kristusovim tudi ti izroči svojo dušo v roke svojiga nebeškiga Očeta. (Luk. 23.)

Zdihljej. — 1. Tudi mi odpušamo svojim dolžnikom. (Mat. 6.) — 2. Naj tudi jest zaslišim nekdanj besede: Še dans boš z menoj v raji! (Luk. 23.) — 3. O Marija! glej jest hočem tvoj otrok biti. (Jan. 19.) — 4. Ne zapusti me, Gospod moj Bog! ne hodi od mene! (Ps. 37, 22.) — 5. Moja duša po tebi hrepení. (Ps. 62, 2.) — 6. Blagor mu, kdor svoj tek dokonča in svojo vero

ohrani! (2. Tim. 4.) — 7. V tvoje roke izročim svojo dušo! (Luk. 23.)

Kadar mašnik sv. Hostijo razdeli: Premisli, kako se je duša Kristusova od telesa njegoviga ločila. (Mat. 27.) Vsim ljudem je dano, enkrat umreti. (Hebr. 9.)

Zdihljej. — Moja duša naj umerje smert pravičnih. (Mojz.) — Ali živimo, ali umerjemo, Gospodovi smo. (Rim. 14.) — Blagor mertvim, ki v Gospodu umerjejo! (Skriv. raz. 14.)

Jagnje Božje: Premisli, kako so pri Jezusovi smerti pobožni na persi terkali in se domú vernili. (Luk. 23.) Ali ne boš tudi ti terkal na svoje persi v znamenje prave žalosti nad svojimi grehi?

Zdihljej. — O Gospod! s colnarjem se udarim na persi in rečem: Bodi milostljiv meni grešniku! (Luk. 18, 13.) — In zdaj, Gospod! spomni se me, in ne mašuj se nad mojimi grehi, in ne spo-

minjaj se moje in mojih staršev hudobije. (Tob. 3, 3.) — Kmalo nas prehití tvoje usmiljenje. (Ps. 78, 8.)

Obhajilo.

Kristusa v grob položé! (Jan. 19.)
— On hoče tvoje serce za svoj grob.

Zdihljej. — Moje sercé je pripravljeno, o Bog! moje serce je pripravljeno. (Ps. 56, 8.) — Vzdigni se, Gospod! v svoj počitek! (Ps. 131, 8.) — Moje sercé se bo spet oveselilo. (Prip. 23.)

Zadnje molitve. Premisli veselo in veličastno vstajenje Gospodovo. (Mark. 16, 6.) Umerli ste, in vaše življenje je skrito s Kristusam v Bogu. (Kol. 3, 3.)

Zdihljej. — Čakamo Gospoda našiga Jezusa Kristusa, kateri bo premenil naše revno telo, ker ga bo upodobil svojimu častitljivimu telesu. (Filip. 3, 21.) — Kdaj bom prišel in se prikazal pred tvoje

obličje? (Ps. 41, 3.) — Hrepenim, razvezan in s Kristusam biti. (Fil. 1.)

Pri blagoslovu. Premisli, kako gré Kristus v nebo, ter blagoslovi svoje učence. (Mark. 16.) — Vi ste v to poklicani, de blagodar v delež posedete. (I. Pet. 3, 9.)

Zdihljej. — Pomagaj, Gospod! svojimu ljudstvu, in blagoslovi svoj delež! (Ps. 27, 9.) — Blagoslovi nas Bog, naš Bog, blagoslovi nas Bog! (Ps. 66, 8.) — Blagor jim, ki stanujejo v tvoji hiši, o Gospod! in te hvalijo na vekomaj! (Ps. 83.)

Molitev po sv. maši.

Sprejmi, o presveta Trojica! daritev Telesa in Kervi našiga Gospoda Jezusa Kristusa, ktero sim tvojimu veličastvu daroval v spomin njegoviga britkiga terpljenja in smerti. Prosim te, naj nadomesti njegovo

neskončno zasluženje vse pregreške in pomanjkljivosti, katerih sim se zadolžil pri tej daritvi. On je zadoštenje za naše grehe. (I. Jan. 2.)

V spremen zamoreš med sv. mašo tudi druge molitve opravljati; zlasti so pripravne molitve k nar svetejšimu zakramentu, v čast Jezusoviga imena, ali njegoviga serca; o Marijnih praznikih tudi od Matere Božje. — Vselej pa popred stori dober namen, kakor bereš v drugi sv. maši; med povzdigovanjem in obhajilam tudi moli molitve iz druge sv. maše.



Četerta sveta maša.

Za uboge duše v vicah.

Priprava in namen.

○ presveta Trojica, en sam Bog! sprejmi to sveto daritev Telesa in Kervi našiga Gospoda Jezusa Kristusa, ktero jest nevredni služabnik zdaj po rokah mašnikovih darujem tvojimu Božjimu veličastvu. Darujem ti to daritev, zedinjeno z vsimi sv. mašami, kar se jih opravlja dans ta dan, zedinjeno s tisto presveto daritevjo, ktero je opravil Jezus Kristus nekervavo pri zadnji večerji, kervavo pa na lesu svetiga križa. Darujem ti jo, o nebeški Oče! po namenu našiga Gospoda Jezusa Kristusa in naše Matere Marije in sv. katoliške cerkve: 1. v vedni spomin Jezusove smerti;

2. v dar moljenja tvojiga Božjiga veličastva; 3. v zahvalo za vse dobrote, ktere si kdaj skazal človeškemu rodu; 4. v spravo in zadostenje naših pregreh; 5. v zadobljenje tvojih gnad in dobrot, in v pomoč in rešenje vsiga hudiga. Zlasti pa, o moj Bog! ti darujem to sveto mašo za uboge duše v vicah, in sicer za duše mojih staršev, bratov in sester, prijatlov in znancov, posebno za to dušo Priporočim ti, o Gospod! še 1. tisto dušo, za katero zdaj mašnik opravlja to sv. daritev; 2. tisto dušo, ktera je tù na zemlji imela nar veči ljubezen do sv. maše in do nar svetjšiga Zakramenta; 3. tisto dušo, ktera je skazovala nar veči češenje preblaženi Materi Božji; 4. tisto dušo, ki je nar bliže nebes; 5. tisto dušo, ktera ima nar veči terpljenje v vicah; 6. tisto dušo, ktera je že nar dalj v vicah; 7. tiste duše,

ktere so nar bolj zapušene, katerih se nobeden na zemlji posebej ne spominja; in poslednjič še tisto dušo, za katero moliti sim nar bolj dolžan. —

O preusmiljeni Oče! po prošnji in zasluženji preblažene Device Marije in vsih Svetnikov spusti v gorečo ječo le edino kapljico predrage Kervi svojiga nebeškiga Sina, ki bo tù na altarji tekla, in tem ubogim dušam, ki so tvojih ljubeznjivih otrok, daj s to pretečeno kervijo tolažilo, ohladilo in skorej, skorej večni mir in pokoj! Amen.

Pristop.

O Gospod! daj jim večni mir, in večna luč naj jim sveti!

Psalm: Tebi bodi čast, Bog na Sijonu; tebi naj se molitev daruje, Bog v Jeruzalemu; usliši mojo prošnjo; k tebi naj pride vse meso!

O Gospod! daj jim večni mir,
in večna luč naj jim sveti!

Kirije.

Gospod, usmili se jih! Go-
spod, usmili se jih! Gospod, usmili
se jih! Kriste, usmili se jih! Kriste,
usmili se jih! Kriste, usmili se jih!
Gospod, usmili se jih! Gospod,
usmili se jih! Gospod, usmili se jih!

Molitve.

1. **V dan pogreba.** — O Bog,
ki ti je lastno, vselej usmiliti se
in prizanesti, pohlevno te prosimo
za dušo tvojiga služabnika I., ktero
si poklical s téga sveta, ne daj je
v sovražnikovo roko, ne pozabi je
do konca, temuč angeli naj jo
spremijo in peljajo v domovino več-
niga paradiža, de, ker je zaupala in
verovala v te, ne poskusi šibe po-
gubljenja, temuč vživa večno veselje.

2. Za pokojniga mašnika ali škofa. — O Bog, ki si med apostoljskimi duhovni svojiga služabnika I. opravil z mašnikovo (škofovo) častjo, dodeli, de bo tudi tam v večnosti prištet njih družini.

3. Za pokojne starše. — O Bog, ki zapoveduješ, spoštovati očeta in mater, milostljivo se ozri na dušo mojiga očeta in moje matere, odpusti jim vse grehe, in dodeli, de jih veselo vidim v večni blišobi.

**4. Za vse verne duše v vi-
cah.** — O Bog, stvarnik in odrešnik vsih vernih! dodeli dušam svojih služabnikov in služabnic odpušenje vsih grehov, de milostljivo odpušenje, ki so ga vselej želeli, po bogaboječih prošnjah dosežejo. Kteri živiš in kraljuješ z Bogam Očetam v edinosti svetiga Duha, Bog vekomaj. Amen.

Branje.

List iz družih Makabejskih bukev. 12, 42.

Tisti čas je biro napravil verli Juda, in je poslal dvanajst tavžent drahem srebrá v Jeruzalem, de bi se opravila spravna daritev za pokojne, ker je bil dobre in pobožne misli zastran vstajenja. Zakaj, ako bi ne bil upal, de bodo mertvi vstali, bi bilo zastonj in nespametno, moliti za pokojne. Velikoveč je menil, de je velika gnada pripravljena njim, kateri so v pobožnosti pomerli. Torej je sveta in dobra misel, moliti za pokojne, de bodo rešeni vsih grehov. — Hvala Bogu!

O Gospod, daj jim večni mir, in večna luč naj jim sveti! Večen spomin ima pravični, in obrekovanja se mu ni bati.

O Gospod, reši duše vsih pokojnih vernikov vsake grešne vezi! Pošlji jim v pomoč svojo gnado,

de bodo vredne spoznane, uiti sodbi tvojiga serda, in uživati zveličanje večne svetlobe.

Poslednji dan.

Strašen dan bo dan plačila!
Zemlja bo se v prah zdrobila,
Priča David in Sibila.

Grozen strah bo svet obdajal,
Kadar bo sodnik prihajal,
K ojstri sodbi človek vstajal.

Jela bo trobenta péti,
Mertvim po grobeh grometi,
K sodbi priti jim veleti.

Smert, natora bo stermela,
Kadar bode stvar ož'vela,
K Božjimu sodniku h'tela.

Bukve bodo prinesene,
Dela bodeš bral storjene,
Dobre vse, in nepoštene.

Bo sodnik tedaj se vsedel,
Vse, karkolj je kdo naredel,
Céli svet bo tist'krat zvédel.

Revež, kam se čem podati?
 Kje prijatla tam iskati?
 Komaj dóbrim bo obstati.

Kralj nezmerne visokosti!
 Rešiš svoje brez vrednosti,
 Reši v moji me slabosti!

Spomni se, o Jezus mili!
 De so za me te vmorili,
 Prosim, tisti dan se vsmili!

Truden hotel si hoditi,
 Samo svojo Kri preliti;
 Daj k zveličanju to biti!

Daj te 'meti pomočnika,
 Svojih duš Odrešenika,
 Preden vid'mo te sodnika.

De sim kriv, to sam spričujem,
 Sam pred sabo se sramujem,
 Pa zanesi, Bog! zdihujem.

Rane grešnice zacelil,
 Tolovaja si zveselil;
 Meni upanje dodelil.

Nisim vréden odpušanja;
 Vender, Bog pomilovanja!
 Varuj v ogenj me jokanja.

Med ovce me den' ovčico,
Reši zmed kozlov srotico,
In pokliči na desnico.

Ko zaveržene, preklete,
Pahnil v ogenj boš vjete,
Deni me takrat med svete.

Sliši prošnjo, Bog! pohlevno,
Dušo glej pobito, revno,
Skerbi zame stvar nevkrevno.

Dan jokanja, polen straha,
Ko bo človek vstal iz praha!

Naj mu njega hudobije
Milost tvoja, Bog, umije!

Daj jim, Jezus, naš pastir,
Večni pokoj, večni mir! Amen.

Evangelii.

*Evangelii sv. Janeza v 6. pogl. od 37. do 41.
verse :*

Tisti čas je Jezus judovskim množicam to govoril: „Vse, kar mi da Oče, bo k meni prišlo, in kateri k meni pride, ga ne bom venkej

vergel. Ker z nebes sim prišel, ne de bi delal svojo voljo, ampak voljo tistiga, kateri me je poslal. To je pa volja Očeta, kateri me je poslal, de od vsiga tistiga, kar mi je dal, nič ne zgubim, temuč de obudim tisto poslednji dan. To je pa volja mojiga Očeta, kateri me je poslal, de ima slehern, kateri vidi Sinu in vanj veruje, večno življenje, in jest ga bom obudil poslednji dan“.

Darovanje.

O Gospod Jezus Kristus, Kralj veličastni! reši duše vsih vernih kazen temnih vic, reši jih iz te globoke ječe; reši jih iz levniga žrela, de jih brezdnó ne požre in ne padejo v temote. Temuč vojvoda, sv. Mihael, naj jih sprémi v večno luč, ktero si nekđaj obljubil Abrahamu in njegovimu zrodu.

Ÿ. Hvalivni dar in molitve ti darujemo, o Gospod! sprejmi milostljivo to daritev za duše tiste, katerih se spominjamo. Dodeli, o Gospod, de iz smerti gredo v življenje, katero si nek-daj obljubil Abrahamu in njegovimu zarodu.

Ÿ. O Gospod! daj jim večni mir, in večna luč naj jim sveti!

Ÿ. Odrešenik vsih vernih duš, pošlji jim sv. arhangela Mihaela, de jim razterga temotne verige, in jih pelje v naročje Abrahamovo, v večno svetlobo.

Ÿ. V duhu ponižnosti in s potertim sercam te prosimo, de nas sprejmeš, o Gospod! Naj bo naša molitev vredna, dopasti tebi, naš Bog!

Molite bratje. — Gospod naj ti pošlje pomoč iz svetišča; On naj te varuje iz Sijona; On naj se spomni tvoje molitve, in tvoja da-

ritev naj bo napolnjena z njegovim blagoslovam!

Tiha molitev. — Prosimo te, o Gospod! bodi milostljiv dušam svojih služabnikov I. I., za ktere ti to daritev opravljamo, in za ktere ponižno kličemo k tvojimu veličastvu, de bodo zavoljo te pravne daritve vredne, iti v večno življenje. Po Jezusu Kristusu, Sinu tvojim, Gospodu našim. Amen.

Predglasje.

O predobrotljivi, neskončno usmiljeni Oče nebeški! sprejmi to presveto daritev iz mašnikovih rok, zedinjeno s tisto sveto daritevjo, ktero ti je daroval tvoj preljubeznjivi Sin v vsim svojim življenji, pri zadnji večerji in tam na križi; sprejmi jo za I. I., za me in za vse, kakor se je tudi on daroval za vse. Glej obličje svojiga Maziljenca. Sej je tvoj ljubeznjivi

Sin, nad katerim imaš vse dopadajenje. Zavoljo večne ljubezni, s katero si me toliko ljubil, zavoljo neskončne ljubezni tvojiga Edinorojeniga, zavoljo njegoviga včlovečenja in prihoda, rojstva in obrezovanja, zavoljo njegovih solzá in britkost, zavoljo njegoviga truda in terpljenja, zavoljo njegove smerti in neskončne ljubezni, s katero je za me toliko storil, učil in terpel, in zavoljo zasluženja vsih svetnikov in pravičnih, — zavoljo vsiga tega te prosim, glej milostljivo na svojo cerkev, na njeniga poglavarja rimskiga papeža, na škofe, duhovne in vse cerkvene stanove in réde; spomni se usmiljeno mojih staršev, bratov in sester, dobrotnikov in prijatlov; pa tudi tistih, ki so se meni posebej priporočili, I. I.; ki so me kdaj razžalili, ali ktere sim jest kdaj žalil ali v nejevoljo pripravil. Vsih tih se u-

smili, o usmiljeni Oče! po svoji modrosti in po svoji sv. volji, ter jim gnado dodeli, de ti bodo vsi dopadljivi, de spoznajo, ljubijo in povelečujejo tebe in tvojiga ljubiga Sinu in sv. Duha zdaj in na vse večne čase. Po ravno tem svojim Sinu se pa tudi usmili vsih ubogih duš pokojnih, ktere so moji molitvi posebno priporočene I. I., in vsih tistih, za ktere ti hočeš, de še posebej prosim. Dodeli jim milostljivo odpušenje in večni pokoj, de hvalijo in povelečujejo na vekomaj tebe, ki si sam vreden vse hvale in časti. Amen.

Povzdigovanje.

- O Jezus, bodi jim milostljiv!
- O Jezus, bodi jim usmiljen!
- O Jezus, odpusti jim njih grehe!

1. O usmiljeni Oče, Bog vse tolažbe, zavoljo drage Kervi, ktero

je pretil tvoj ljubeznjivi Sin, naš Odrešenik Jezus Kristus, ko je na Oljski gori kervav pot potil, te prosim, reši uboge duše iz terpljenja v vicah, zlasti te prosim za tiste, za ktere se nar manj moli; reši jih in pelji jih v svoje kraljestvo, v svojo svetlobo, de te tam na vekomaj hvalijo, povelečujejo in časté, za me pa sprosijo gnado vere, upanja in ljubezni, in gnado prave žalosti čez grehe in gnado pobožne molitve. To te prosim po tisti molitvi, ktero je Jezus opravil na vertu Getzemani, po njegovim kervavim potu in po zasluženji njegoviga sv. serca. Amen. — Oče naš. Češena si Marija. — O Gospod, daj jim večni mir, in večna luč naj jim sveti!

2. O usmiljeni Oče, Bog vse tolažbe! zavoljo drage Kervi, ktero je pretil tvoj ljubeznjivi Sin, naš Odrešenik Jezus Kristus, pri straš-

nim bičanji, te prosim, reši uboge duše iz terpljenja v vicah, zlasti te prosim za tiste, ki so moje rodovine; pelji jih v svoje prebivališče, de te tam s Sinam in sv. Duham vred gledajo in ljubijo na vekomaj, meni pa sprosijo gnado čistosti in čas praviga spokorjenja. To te prosim po Jezusovim sramotnim slačenji in kervavim bičanji in po zasluženji njegoviga sv. serca. Amen. — Oče naš. Češena si Marija. — O Gospod, daj jim večni mir, in večna luč naj jim sveti!

3. O usmiljeni Oče, Bog vse tolažbe! zavoljo drage Kervi, katero je pretil tvoj ljubeznjivi Sin, naš Odrešenik Jezus Kristus, pri grozovitnim kronanji s ternjem, te prosim, reši uboge duše iz britkosti in žalosti v vicah; zlasti te prosim za tiste, za ktere moliti sim nar bolj dolžan; pelji jih v

mir in veselje večniga zveličanja, obriši jim njih solzé, ter jih nasiti z obilnostjo svoje hiše, de se tam brez konca v tebi veselé, meni pa sprosijo tiste čednosti, ki so potrebne mojimu stanu: pravičnost, zmernost, krotkost in popolnoma vdanost v tvojo sveto voljo. To te prosim po žalostnim kronanji, po zasramovanji Jezusoviga Kraljeviga imena in zavoljo takrat prelite njegove Kervi, in po zasluženji njegoviga sv. serca. — Oče naš. Češena si Marija. — O Gospod, daj jim večni mir, in večna luč naj jim sveti!

4. O usmiljeni Oče, Bog vse tolažbe! zavoljo drage Kervi, ktero je prelil tvoj ljubeznjivi Sin, naš Odrešenik Jezus Kristus, pri sramotljivim križanji, ktera je tekla iz ran na rokah in nogah, te prosim, reši uboge duše iz strašnega plamena v vicah; zlasti te prosim za

tiste, ktere nar več in že nar dāl
terpé; pelji jih v blišobo svoje luči,
de tam tebe in tvojiga Sina in sv.
Duha hvalijo in časté, meni pa
sprosijo ponižnost v sreči, zaupanje
v nadlogi in v smerti pa dušno to-
lažbo. To te prosim zavoljo brit-
kiga križanja Jezusa, tvojiga Sina,
zavoljo njegovih peterih sv. ran in
iz tistih prelite Kervi, ktera je
tudi zdaj tù na altarji pričujoča,
in po zasluženji njegoviga sv. serca.
Amen. — Oče naš. Češena si Ma-
rija. — O Gospod, daj jim večni
mir, in večna luč naj jim sveti!

5. O usmiljeni Oče, Bog vse
tolažbe! zavoljo drage Kervi, ktero
je pretil tvoj ljubeznjivi Sin, naš
Odrešenik Jezus Kristus, ktera je
poslednjič iz njegoviga serca z vo-
do vred tekla, kadar so mu po
njegovi smerti še odperli njegovo
stran, te prosim, reši uboge duše
iz temne ječe v vicah: zlasti te

prosim za tiste, ktere so v svojim življenji posebno častile presveto Jezusovo serce in neomadežano serce preblažene Matere njegove; pelji jih v družbo svojih izvoljenih, de pojejo z vsimi zveličanimi duhovi nebeške pesmi pred tvojim sedežem in pred sedežem Jagnjeta Božjiga, meni pa sprosijo otročje češenje nar svetejših serc Jezusa in Marije in stanovitnost v dobrim do konca mojiga življenja. To te prosim zavoljo prelite Kervi in vode iz Jezusove sv. strani in zavoljo zasluženja njegoviga sv. serca. Amen.

— Oče naš. Češena si Marija.

— O Gospod, daj jim večni mir, in večna luč naj jim sveti!

Po obhajilu.

O usmiljeni Oče! poglej uboge duše v vicah, sej so delo tvojih rok. O ti Sin Božji, Jezus Kristus, ti Zveličar svetá, glej, koliko

terpé uboge duše v vicah, glej, sej so cena tvoje Kervi! Sveti Duh, ti naš tolažnik, glej uboge duše v vicah, sej so neveste, s kterimi si se pri sv. kerstu zaročil. — O nar boljši, nar vikši Bog, usmili se jih! O Marija, Mati vse gnade, in vsi vi nebeški prebivavci, prosite za nje, de se skorej z vami veselé v večnim miru in po-koji. Amen.

Libera po maši.

- O. Reši me, o Gospod, večne smerti tisti strašni dan, kadar se bo treslo nebo in pa zemlja. Kadar boš prišel z ognjem sodit ta svet.
- V. Strah in groza me je dneva, ko bo razdjanje prišlo in sodnik se razserdil; tisti strašni dan, kadar se bo treslo nebo in zemlja.

O. Strašen je tisti dan, dan jeze, reve in zdihovalja; velik dan in poln britkosti. Kadar boš prišel z ognjem sodit ta svet.

V. O Gospod! daj jim večni mir, in večna luč naj jim sveti.

O. Reši me, o Gospod! večne smerti tisti trašni dan; dan, kadar se bo treslo nebo in zemlja. Kadar boš prišel z ognjem sodit ta svet.

Gospod, usmili se! Kriste, usmili se! Gospod, usmili se!

Oče naš.

Ÿ. Peklenskih vrat,

O. Reši njih duše, Gospod!

Ÿ. Naj v miru počivajo!

O. Amen.

Ÿ. Gospod, usliši mojo molitev,

O. In moje vpitje naj k tebi pride.

Molimo.

O Bog! iz čigar usmiljenja duše vernih počivajo, daj svojim služabnikom in služabnicam, kateri

v Kristusu počivajo, milostljivo odpušenje grehov, de od vsih pregreh odvezani, se s teboj brez konca veseliti zamorejo. Po ravno tistim Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Duše vsih vernih kristjanov naj po milosti Božji počivajo v miru. Amen.



Spovedne molitve.

K svetimu Duhu.

O Duh ljubezni in milosti! o sveti Duh! razsvetli dušo mojo, de svojo nezvestobo, svoje pregrehe spoznam, s katerimi sim te vnovič spet razžalil. O moj Bog! kolikrat sim že svoje obljube prelomil, in kolikrat sim v svoje stare pregrehe

zabredel! Oh! spet sim grešil — obilno sim grešil! Vžgi vender moje revno serce, de te bom od zdaj za naprej resnično ljubil, de ti zvest ostanem — zvest do smerti! Daj mi, o sv. Duh! de pravo žalost, resnični kes čez vse svoje grehe občutim v svojim sercu. Daj mi gnado praviga spoznanja, de se odkritoserčno — ponižno obtožim vsih svojih grehov. Amen.

Spraševanje vesti.

Premisli: ali si grešil zoper deset božjih ali pa zoper pet cerkvenih zapoved; ali si kriv ptujih grehov; ali si opustil dela usmiljenja bližnjimu skazovati ali kaj družiga dobriga storiti; ali si spolnil dolžnosti svojiga stanu.

Zapovedi božje.

I. Vervaj v eniga samiga Boga.
— Ali si rad in pobožno molil? zjutraj in zvečer? pred jedjo in po jedi? v skušnjavah in stiskah? — Si bil poterpežljiv

v težavah in nadlogah, ali si godernjal zoper previdnost božjo? — Si imel radovoljne dvome zoper vero? Si imel vraže? prazno vero? — Si vedeževal? — Si se pregrešil z nezaupnostjo? z obupanjem? s priderznim upanjem v božjo milost ali vsigamogočnost? — Si bil Bogu hvaležen za prejete dobrote?

II. Ne imenuj po nemarnim bošjiga imena. — Ali si brez potrebe in brez časti imenoval božje imé, svete imena Jezusa, Marije i. d.? — Si božjo besedo kazil ali napak obračal? — Si svete reči zasmehoval? — Si preklinjal in se rotil? — Ali si se pregrešil s prelomljenjem obljube Bogú storjene? z nepotrebno ali s krivo prisego?

III. Posvečuj praznik. — Ali si ob nedeljah in praznikih hlapčevske dela opravljal? — Si zamujal mašo? pridigo? nauk? — Ali si svetim dném nečast delal s pijančevanjem? s plesam? z igrami? sploh s slabimi druščinami?

IV. Spoštuj očeta in mater, de boš dolgo šivel, in de ti bo dobro na zemlji. — Ali sim bil svojim staršem, vikšim, gospodarjem nepokoren? nehvaležen? — Si jim nasprotval? — Si jih zasmehoval? zaničeval? zasramoval? žalil? k jezi dražil? — Si jim hudo pri-

vošil? njih slabosti raznašal? jih zapustil v starosti, v bolezni, v sili? — Si jim dal izgovorjeno? — Ali si jih težko terpel? — Ali si jim jemál? škodoval? — Ali si molil za nje? — Kako si se obnašal do rednikov, učenikov, dobrotnikov? do bratov, sester ali družih svojcov? do prijatlov? do njih, ki so zavolj starosti ali imenitnosti časti vredni?

V. *Ne ubijaj.* — Ali si škodoval na zdravji samimu sebi ali svojimu bližnjimu? — Si bil celó smerti svojiga bližnjiga kriv? — Si se prederzno podal v smerstno nevarnost? ali v nevarnost za dušo? — Si vžival škodljive jedí ali pijače? — Si bil nezmeren v jedi in pijači? — Si se jezil? togotil? preojstro kaznoval? — Si koga sovražil? — Si sam kriv, de drugi tebe sovražijo? — Si koga žalil? pohujšal z govorjenjem, s petjem, z obnašanjem, z obleko, s posojevanjem zapekljivih bukev?

VI. *Ne prešestvaj.* — Ali si zadovoljno imel nečiste misli? želje? — Ali si bil sam kriv, de so te nečiste misli nadlégovale, ker svojih oči nisi berzdal, ker si nemarne pogovore poslušal, v slabe družine zahajal? — Si se pregrešil z nečistim govorjenjem, petjem, malanjem, po-

slušanjem, gledanjem, branjem, plesanjem, igranjem, oblačenjem, znanjem, dotikovanjem? — Si bil sramožljiv do samiga sebe? tudi v skrivnih krajih? ko si bil prav sam? — Ali tudi v zakonskim stanu sramožljivo in čisto živiš?

VII. *Ne kradi.* — Si kradel? — Si goljufal pri meri in vagi, s slabim delam, s skaženim blagam? — Si pri posojevanju prevelike obresti jemal ali sicer svojiga blišnjiga odiral? — Si dolgove vnemarno delal ali posojivce ogoljufal? — Si priderževal ptuje blago in zaslužen plačilo? — Si sicer blišnjiga poškodoval na njegovim premoženji in pri njegovih pravicah? — Si blišnjiga škode varoval? — Si ukradene reči kupoval, prodajal, prenašal, shranoval, skrival? — Ali si se dal podkupiti? — Ali si vsakimu pustil, dal in opravil, kar je njegoviga? Ali si ukradeno blago povernil in storjeno škodo popravil? — Ali si svoje premoženje zapravljal? z lenobo sebe in svoje v revšino pahnili?

VIII. *Ne pričaj po krivim zoper svojiga blišnjiga.* — Ali si krivo pričeval in tožil, morebiti še pri gosposki? lagal? opravljal? obrekoval? natolcoval? prederzno sodil? podpihoval? — Ali si

skrivnosti razglasoval? — Ali si se hlinil? — Si se poganjal za dobro ime svojiga bližnjiga? — Ali si celó rad poslušal, ko so bližnjiga opravljali? — Ali si popravil opravljanje in preklical obrekovanje? — Si se rad bahal? lišpal v obleki? — Si hotel več veljati kakor si? — Si svojiga bližnjiga, zlasti slabotne, uboge, stare, posle, priproste zasmehoval, zaničeval?

IX. in X. Ne šeli svojiga bližnjiga šene. Ne šeli svojiga bližnjiga blagá. — Ali si bil nevošljiv? ali vesel ptuje škode? — Ali si lakomno želel, kar je družih ljudi? — Ali si krotil hudo poželenje? — Si imel radovoljno dopadajenje nad grešnimi mislimi? — Ali si dovolil v grešne želje?

Cerkvene zapovedi.

I. Posvečuj zapovedane praznike. (Glej 3. božjo zapoved.)

II. Bodi ob nedeljah in zapovedanih praznikih s spodobno pobožnostjo pri sveti maši. — Ali si bil vsako nedeljo in vsaki zapovedani praznik pri sveti maši? — Si bil pri celi sveti maši? — Ali si pri sv. maši po-

božno molil? — Si pridigo zvesto poslušal?

III. Posti se zapovedane postne dni, namreč štiridesdanski post, kvaterne in druge zapovedane postne dni, zderži se tudi ob petkih in sabotah mesnih jedi. — Ali si se zderžal mesnih jedi ob prepovedanih dnéh? — Ali si zapovedane postne dni le enkrat do sitiga jedel? — Si morebiti post zaničeval in tudi v družih zaničevanje posta budil? — Si se postil v duhu pokore?

IV. Spovej se svojih grehov postavljenimu spovedniku vsaj enkrat v letu, in o velikonočnim času prejmi sveto rešnje telo. — Ali si opravil dobro spoved in vredno sveto obhajilo za veliko noč? — Si pri spovedi iz strahú, iz napčne sramožljivosti ali iz zadolžene pozabljivosti kak smerten greh zamolčal? — Ali si morebiti s smertnim greham na vesti šel k sv. obhajilu?

V. Ne obhajaj šenitve ob prepovedanih časih. — Ali si hodil na šumeče veselice ali si imel hrumeče razveseljevanje ob prepovedanih časih: od 1. adventne nedelje do sv. 3 kraljev, in od pepelnice do bele nedelje?

Ali si bil kriv, de so drugi grešili, ker si v greh svetoval, grešiti zapovedal, v drugih greh privolil, druge v greh napeljeval, drugih greh hvalil, k grehu molčal, greh spregledal, greha se vdeležil, greh zagovarjal?

Ali si skazoval bližnjimu dobre dela na duši in na telesu? — Si svaril grešnike? Si učil nevedne? Si tolažil žalostne? Si voljno terpel krivico? Si odpustil njim, ki so te žalili? Si molil za žive in mertve? — Si se v djanji usmili ubozih, popotnikov, bolnikov? — Ali si dobro delal iz ljubezni do Boga, ali morebiti zavoljo hvale in plačila pri ljudéh?

Ali si zvesto spolnoval dolžnosti svojiga stanú? — Starši: Podučujete otroke v keršanskim nauku? Jih redite v strahu božjim? Odvračujete od njih vse pohujšanje? Jim dajete lepe zgleds s svojim keršanskim življenjem? Imate skerb za njih časno in večno srečo? Jih strahujete s pravo ljubeznijo, ne premehko, ne preojstro? — Gospodarji in gospodinje: Skerbite za keršansko življenje svojih poslov? Jih priganjate k

službi božji, k uku, k prejemanju sv. zakramentov? Odvracujete pregrešno vasovanje, soznanovanje, preklinovanje, nesramno govorjenje in pohujšljivo prepevanje? Jim dajete dober živež, pošteno plačilo? Jih z delam ne presilujete? — Posli: Ste bili pokorni svojim predpostavljenim v vsih pripušenih rečeh? Ste zmirej pridno delali kakor pred božjimi očmi? Ste gledali na gospodarjevo premoženje, kakor bi bilo vaše? Ste bili tudi v malim zvesti? Ste si zavoljo slabiga živeža ali plačila sami jemali? Ste delali s podpihovanjem prepire v hiši? Ste molčali k hudobijam pri otrocih ali družini? Vam je služba nevarna za zveličanje? Hranite tudi kaj zaslužka za stare dni, za bolezen? Ali zapravljate svoje premoženje s pijančevanjem, igranjem, lišpanjem v obleki? — **Z a k o n s k i:** Imate v svojim stanu vedno Boga pred očmi, de vam vest pové, kaj je pripušeno in kaj ni pripušeno? Imate keršansko spoštovanje in ljubezen med sabo? Si prizadevate mir ohraniti? Kako se obnašate do tasta in tašče? — **U č e n c i:** Ste se radi in pridno učili, zlasti keršanskiga uka? Ste bili mirni in zamerkljivi

pri učenji? Kako ste se obnašali do učnikov? Kako do součencov?

K katerimu grehu si nar bolj nag-njen? k napuhu? k lakomnosti? k ne-čistosti? k nevošljivosti? k požrešnosti? k jezi? k lenobi? — Ali si v grešni ne-varnosti — v svoji hiši ali pri svojih opravilih? — Imaš grešno znanje ali hudobno navado? Koliko časa že? — Ali si doslej nalaš grešil, ali iz slabosti in naglosti? — Ti je bilo zavoljo greha precej žal, in si popravil pomoto, kolikor je bilo mogoče? — Ali si se vsaj neko-liko poboljšal od zadnje spovedi? — Kaj bi te nar bolj peklo, ko bi mogel zdaj umreti?

Po spraševanju vesti.

O moj ljubeznjivi Jezus! kako se hočem k tebi ozreti! Nezvest sim te zapustil, svoje nar svetejši obljube sim prelomil. Osramoten klečim pred teboj na svojih kole-nih, nikar me ne zaverzi, sej si milost sama, sej si tudi prešest-

nici odpustil, sej si celo razbojniku na križu večni raj obljubil; Magdaleno, očitno grešnico, si milostljivo sprejel in veliko si ji odpustil, ki je veliko te ljubila. Tudi jest, ubogi grešnik, te ljubim, oh! in zato mi je žal, de sim te z grehi vnovič žalil. Milost, moj Jezus! milost! Oh, moj Bog! kako se hočem izgovarjati? toliko gnad si mi skazal, in jest sim jih zaverigel. Pač se moram pred teboj sramovati. Pa pogled na sveti križ, ta mi še upanje daje; sej si za me, o Jezus! umerl, za-me zadnjo kapljo kervi pretočil; prosim te, ne glej mojih hudobij, spomni se le svoje milosti, svojiga usmiljenja! Zadeni me, o nebeški pastir, na svoje rame! Ne bom te več zapustil. Raji hočem umreti, kot še kdej grešiti; to je moj terdni, resnični sklep.

Ti pa, o Marija, moja ljuba Mati! spravi me s svojim Sinam;

moj terdni sklep milostljivo sprejmi in zapri ga v svoje materno serce. Stoj mi na strani ob uri skušnjav in sprosi mi gnado stanovitosti noter do smerti! O Marija, varuj me; o Marija, vodi me po pravi poti v sveti raj. Amen.

Molitev po spovedi.

O moj Bog! tedej sim spet očišen s tvojo gnado; spravljen sim spet s teboj. O kako dober si vender ti, o moj Gospod! Moje hudobije si pozabil; moja duša je v kervi tvojiga ljubeznjiviga Sina, mojiga Odrešenika, očišena, oprana. O moj Bog! kako te hočem za to gnado prav zahvaliti? To, o usmiljeni Bog! naj bo moja hvala: Tvoj hočem biti, tebi se popolnoma darovati, ti boš moj Gospod, moj Kralj, le tebe hočem iskati, le tebi služiti. Za vselej se resnično

odpovem tù v tvoji pričujočnosti
svetu in njega nečimernosti, vsim
nevarnostim in vsim priložnostim,
ki so me v greh zapeljevale. —
To je moj resnični, terdni sklep;
o Jezus! daj mi gnado, de ga
nikdar nikoli ne prelomim in pa de
nikoli več ne omadežvam oblačila
gnade, s katerim sim zdaj oblečen.
O kako nehvaležen, kako hudoben
bi pač bil, ko bi te še enkrat za-
pustil, tebe, neskončno dobroto in
milost, ki si mi že tolikrat odpu-
stil, tolikrat me milostljivo sprejel!
Nikar ne pripusti, de bi se še kdaj
ločil od tebe.

In ti, o moja ljuba Mati Ma-
rija! lej, spet sim tvoje posestvo,
spet sim tvoj otrok! Tvoj mili
Jezus se me je usmilil, grehe mi
je odpustil in zato me je še s
svojo gnado ozaljšal; lej, o ljuba
moja Mati! spet sim lep v tvojih
očeh; pa ti, o Kraljica mogočna!

mi pomagaj, de to oblačilo svete gnade neomadežano ohranim. Res se hočem poboljšati; o pribežališe grešnikov, usmili se me! pomagaj mi, prosi za-me!



Obhajilne molitve.

Pred sv. Obhajilam

je to le opraviti: 1. Vero, upanje in ljubezen obuditi; 2. Jezusa v sv. Rešnjim Telesu ponižno moliti; 3. s hvaležnim sercam terpljenje in smert Jezusa Kristusa premišljevat; 4. ponižnost in druge kersanske čednosti, posebno pa ljubezen do bližnjiga v svojim sercu obuditi.

1. Božje čednosti.

V e r a.

Verujem v tebe, pravi trojedini Bog, Oče, Sin in sv. Duh! kateri si vse vstvaril, kateri vse ohra- niš in vladaš, kateri dobro plaču-

ješ in hudo kaznuješ. Verujem, de se je Sin Božji včlovečil, de nas je s svojo smertjo na križu odrešil, in de nas sv. Duh s svojo gnado posvečuje. Verujem in terdim vse, kar si ti, o Bog! razodel, kar je Jezus Kristus učil, kar so aposteljni oznanovali, in kar nam sveta rimska katoliška cerkev zapoveduje verovati. Vse to verujem, ker si ti, o Bog! večna in neskončna resnica in modrost, ki ne moreš ne goljufati ne goljufan biti. O Bog, pomnoži mojo vero!

U p a n j e.

Upam in se zanesem na tvojo neskončno dobroto in milost, o Bog! de mi boš po neskončnim zasluženji svojiga edinorojeniga Sina Jezusa Kristusa v tem življenji spoznanje, pravo obžalovanje in odpušenje mojih grehov, po smerti pa večno zveličanje dal, in dodelil, tebe od ob-

ličja do obličja gledati, ljubiti in brez konca uživati. Upam tudi od tebe potrebnih pripomočkov, vse to doseči. Upam to od tebe, ker si ti to obljubil, kateri si vsigamogočen, zvest in neskončno dobrotljiv in usmiljen. O Bog, poterdi moje upanje!

L j u b e z e n.

O moj Bog! ljubim te iz vsiga svojiga serca, čez vse, ker si nar večji dobrota, neskončno popolnoma, in vse ljubezni vreden; ljubim te tudi za to, ker si do mene in do vsih stvari neskončno dobrotljiv. Želim iz vsiga serca, de bi te ravno tako ljubil, kakor so te tvoji nar zvestejši služabniki ljubili in te še ljubijo. Z njih ljubeznijo sklenem svojo nepopolnoma ljubezen, povikšaj jo v meni, o dobrotljivi Gospod! bolj in bolj.

Ker te tedaj resnično in iz serca ljubiti želim, in si zavoljo tega veliko prizadevam, mi je iz serca žal, de sim tebe, svojo neskončno dobroto, ktero čez vse ljubim, tebe, svojiga Stvarnika, Odrešenika in Posvečevavca razserdil. Žal mi je, de sim grešil, de sim tebe, svojiga vsigamogočniga Gospoda, svojiga nar boljšiga Očeta razžalil! Terdno sklenem, vse grehe in vse grešne priložnosti zapustiti, storjene grehe čez dalje bolj obžalovati, in nikdar več zoper tvojo sv. voljo ne ravnati. Vzemi me spet za svojiga otroka, in dodeli mi gnado, ta svoj sklep dopolniti. Prosim te po neskončnim zasluženji tvojiga Božjiga Sina, našiga Gospoda in Zveličarja, Jezusa Kristusa. Amen.

2. Premišljevanje britkiga terpljenja Jezusa Kristusa.

»To storite v moj spomin«. (Luk. 22, 19.) — »Kolikorkrat bote jedli ta kruh, in kelih pili, bote smert Gospodovo označevali, dokler ne pride«. (I. Kor. 11, 26,)

M o l i t e v.

O Gospod Jezus Kristus! ki nam svoje meso in svojo kri v jed in pijačo milostljivo daješ, in hočeš, da tako obhajamo spomin tvojiga terpljenja in tvoje smerti; daj mi gnado, da na tanko spolnujem to tvojo zapoved, ter se tako obilno vdeležim darov tega svetiga Zakramenta. Amen.

1. Kristus postavi Zakrament sv. rešnjiga Telesa.

O Jezus! ker si ljubil svoje, si jih res ljubil do konca. Ko si namreč šel s te zemlje, si nam sam sebe zapustil v podobah kruha

in vina, de si tako zmirej pri nas. Kaj, o Jezus! ti hočem za to dati? Vzemí moje telo in mojo dušo, posédi me vsiga, ki si se mi vsiga v hrano dati hotel.

2. Kristus umíva učencam nogé.

O Jezus! ponižal si se k nogam svojih učencov, še celo k nogam Judeževim, z lastnimi rokami si jih umiti hotel; in jest, prah in pepel, ubogi pozemeljski červ, jest grešni človek, hočem še napuhnjen biti! O Gospod, še bolj me ponižaj, kakor sim že ponižan; stori me ponižniga v mojih očéh.

3. Kristusova britkost in njegov kervav pot na vertu.

O moj Jezus! tvoja žalost in britkost na Oljski gori ti je napravila kervav pot, de si milo rekel: Moja duša je žalostna do smerti! — O gorjé meni! zavoljo mojih

grehov si bil tolikanj žalosten, o Gospod! Moje hudobije so ti ker-
vavi pot napravile. Oh! in jest jih
tako malo obžalujem, tako malo
objokujem. Kje bom dobil vodé
svoji glavi, kje solzé svojim očém,
de jokam noč in dan?

4. Kristusa angel pokrepča.

O Jezus! angel ti prigovarja,
vzeti kelih britkiga terpljenja, kte-
riga ti Oče pošlje. Ali se bom
mar jest branil piti kelih, kteriga
si ti pred menoj pil? „Kelih zve-
ličanja bom vzel, in Imé Gospodovo
bom klical“. (Ps. 115.)

5. Kristusa Judež s kušljejem izdá.

O Jezus! tolikanj si se po-
nižal, de si sprejel izdajoči kušlje
Judežev, in si izdajavcu očetovski
kušlje dal. O Jezus, ne pripusti,
de bi te kdaj v tem zakramentu
prejel s takim hudobnim kušljejem;

zato zateri v meni vse slabe nagnjenja do stvari, de te ljubim iz vsiga serca, in z resnično ljubeznijo prejmem. Ker „ti si Bog mojiga serca in moj delež na vekomaj“. (Ps. 72.)

6. Kristusa vjamejo.

Kristus, naš Gospod, je vjet in zvezan zavoljo naših hudobij. In jest, o moj Jezus! bi še zmirej se odtegoval sladkimu jarmu tvojih zapoved, in bi razuzdano živeti hotel! Oh, vleci me za seboj; vleci me, v Adamove verige zakovaniga, vleci me z vezmi svoje ljubezni, de „po-tečem za teboj, za duham tvojih mazil“. (Vis. pes. 1, 3.)

7. Kristusa peljejo k Anatu in Kajfežu.

O moj Jezus! kakor naj hujši hudodelnik si peljan pred velika duhovna Anata in Kajfeža, in ne odpreš svojih ust, ko te krivo to-

žijo, zaničujejo, zapljujejo in bijejo. Oh, kako sim pa jest poterpežljiv? Oj, moj Jezus! ponižno te prosim, dodeli mi v tém Zakramentu ponižnost in krotkost.

8. Kristusa izdajo Ponciju Pilatu.

O Jezus! poterpežljivo si se prepustil Ponciju Pilatu, krivičnemu sodniku, v obsojenje, ti, ki te je Oče pravičnega sodnika dal živim in mertvim. Zato pa si to pripustil, de bi ne bil jest obsojen v večno pogubljenje. Gorje meni! ako bom z nevrednim prejemanjem tvojiga Telesa in tvoje Kervi, ali zavoljo potem storjeniga smertniga greha, kriv tvoje sodbe, o Jezus!

9. Kristusa Herodež zaničuje.

O moj Jezus! Herodež te s svojimi vojaki zaničuje zavoljo tvoje ponižnosti in krotkosti, ter te, v belo oblačilo ogernjeniga, sramotno

nazaj pošlje k Pilatu. O Jezus, nikar ne pripusti, de bi kdaj kako zaničeval ali za malo imel tvojo ponižno pričujočnost v beli podobi kruha. „Zares si skriti Bog ti“. (Iz. 45, 15.)

10. Kristus je slabejši spoznan, kakor morivec Baraba.

O moj Jezus! mirno si poslušal, kako je vse ljudstvo vpilo za Baraba, in tebe po krivici pogubilo. O, de bi pač jest nikoli te ne zamenil za dobrote, časti ali veselje téga sveta! „Kaj imam namreč v nebesih, in kaj ljubim na zemlji, kakor tebe?“ (Ps. 72, 25.)

11. Kristus je bličan.

O Jezus! od nog do glave ni nič zdraviga na tebi, tako je tvoje deviško telo, od hudobnežev slečeno, neusmiljeno stepeno. Ponižno padem pred sedež tvoje gnade, kteriga si za me postavil v tem sv.

Zakramentu, ter zdihujem k tebi, nikar se ne razserdi zavoľjo teh pre-
stanih bolečin nad menoj, ki sim
pravi vzrok tistih. Zato kličem z
Jobam: „Nikar me ne pogubi!“
(Job 10.)

12. Kȓstus je s ternjem kronan.

Pridite hčere Sijonske, in po-
glejte kralja Salomona v njegovi
lepoti na glavi. O ti nar lepši
zmed človeških otrok, o Kralj veli-
častva, Jezus Kristus; s ternjem si
kronan! In jest bi na svoji glavi,
ali na svojim telesu sploh nečimer-
nost kazal! „O moj Bog, sram me
je, svoje oči proti tebi vzdigniti.“
(I. Ekd. 9.)

13. Glej, o človek!

Kdo je, ki pridi iz Edoma!
v pisanim oblačilu iz Bozra? Lepi
v svojim ogrinjalu? O moj Jezus!
ponošen, stergan škerlatasti plajš

je tedej tvoja kraljeva lepotija? Terst je tvoje žezlo? Ternje tvoja krona? Prizanesi, bodi milostljiv meni grešniku, kadar prideš v obla-kih nebá z veliko močjo in veličastvam! (Luk. 12.)

14. Kristus je v smert obsojen.

O Jezus! pripustil si, de te je nedolžniga krivični obsodil, de bi mene grešnika sodba pogubljenja ne zadela. Oh, naj zaslišim jest tisti veliki dan s tvojimi izvoljenimi lepe besede: „Pridite blagodarjeni mojiga Očeta!“ (Mat. 25.)

15. Kristus nese težki križ.

O moj Jezus! tvoj nebeški Oče ti je naložil hudobije nas vsih. To strašno težo si radovoljno prejel in jo nesel na Kalvarijo. Oh, de bi tudi jest si prizadeval, svoj križ za teboj nositi! (Mat. 10.)

16. Kristus je križan.

Kadar si na križu visel, o Jezus! je solnce otemnelo, zemlja se je tresla, in skale so pokale. In jest se ne sramujem? me ni groza? nisem potert zavoljo greha? Iz tvojih presvetih rok in nog tečejo gna-depolni studenci, in jest ne pristopim k njim? Kako? ali hočem še zmirej gluh biti, tišati svoje ušesa prerokovim besedam, ki pravi: „Napili se bodo od obilnosti tvoje hiše; in s potokam svoje radosti jih boš napajal. Zares, pri tebi je studenec življenja“. (Ps. 35.)

17. Poslednje besede umirajočiga Jezusa.

O Jezus! že blizo smerti, te je vender nar bolj skerbelo, de bi bili spravljeni s tvojim nebeškim Očetam vsi grešniki, tudi tisti, ki so te na križ pribili. Rekel si: „Oče! odpusti jim, sej ne vedo, kaj

delajo“. In jest bi ne odpustil vsim, ki so me kaj razžalili, zdaj, ko pridem, de bi te v Zakramentu ljubezni prejel! — Téga ne, o moj Jezus! iz ljubezni do tebe odpustim vsim, ki so mi kaj hudiga storili, zlasti tem I. I. — Oh, naj tudi jest v svoji smertni uri zaslišim besede: „Še dans boš z menoj v raji!“ — Naj te v tem Zakramentu objamem svojiga brata, ki si svojo presveto Mater tudi meni Mater dal; in ki si v svojim poslednjim boji hotel biti zapušen od svojiga Očeta, me zavoljo mojih pregreh ne zapusti na vekomaj. Z veliko žejo si hrepenel po mojim zveličanji, naj tudi mojo dušo žeja po tebi, ki si studenec žive vode, tako dolgo, de po dokončanim teku tega življenja izročim svojo dušo v tvoje roke. Pridi, o Gospod Jezus! (Skr. raz. 22.)

18. Kristus umerje.

O Jezus! ko bi mi bilo pripušeno sprejeti v svoje serce tvoj zadnji dihljej, de bi reči zamogel: „Ne živim več jest, ampak Kristus živi v meni!“ O kako dober si, o moj Jezus! Kar želim, to mi dovoliš v tem Zakramentu. Pri-pusti mi prejeti, ne le tvoj dihljej, tvoje Telo in tvojo dušo, ampak tudi tvojo Božjo naturo. O, kaj jest te pa ne bom ljubil? Kdor ne ljubi našiga Gospoda Jezusa Kristusa, naj bo preklet. (I. Kor. 16.)

19. Jezusova stran je prebodena.

O Jezus! odperl si mi mestne vrata in pribežališe, kadar si pri-pustil s sulico prebosti svojo stran. Tù je moje počivališè, tù bom stanoval; zakaj to sim si izvolil. (Ps. 131.)

20. Jezusovo Telo je v grob položeno.

O Jezus! tvoje deviško Telo je bilo v čisto tančico zavito in v grob položeno. O Jezus! operi me bolj in bolj, in očisti me vsih mojih grehov; vstvari v meni čisto serce, de v tisto, kakor v čisto tančico prejmem tvoje presveto, častitljivo Telo, ter se ž njim tako na tanko sklenem, de reči zamorem: „Ne smert, ne življenje, ne kaka druga stvar me ne bo ločila od ljubezni Božje, ki je v Kristusu Jezusu, Gospodu našim!“ (Rim. 8.)

Trije zdihljeji k Jezusu.

1. O Jezus! vžgi z ognjem svoje ljubezni moje serce, ktero ti darujem, in pogasi v njem vso posvetno ljubezen, de mi na svetu nič ne dopade, kakor samo le ti. V tvoji ljubezni želim živeti in umreti.

2. O moj Jezus! ti mi kličeš: Pridite k Meni, ki ste obteženi, in poživil vas bom. Čakaš me s svojimi na križu razpetimi rokami. Lej, o Jezus! tukaj sim. Oh, sprejmi me, in me zveži seboj z večno ljubeznijo.

3. Zapovej mi, o Jezus! da ne smem prazen priti. Pa kaj ti hočem prinesiti, o Jezus? Vzemi darove, ktere mi je tvoja dobrota dala, vzemi moči moje duše, ktere ti v tvojo službo ponudim, moj spomin, moj um, moje voljo. Le na te hočem misliti, le tebe spoznati, le tebe ljubiti; in v vsim naj se zgodi tvoja volja, ne moja. Amen.



Po svetim Obhajilu.

Jezusa Kristusa hvali za toliko dobroto, de se je ponižal k tebi priti; ponižno ga moli; obljubi mu, de boš vedno po njegovih zapovedih, naukah in zgledih živel; prosi ga, de bi s svojo gnado vedno v tebi ostal; obudi zopet vero, upanje in ljubezen; vse dušne in telesne potrebe Jezusu potoži.

Pobožni zdihljeji k Jezusu.

Dobil sim njega, kteriga ljubi moja duša; nočem ga nikoli več zapustiti. Tebe, o moj Jezus! objamem; moj si ti, nad kterim se raduje moje sercé. Imam tebe, zaklad mojiga serca, in v tebi imam vse. Oh, stori, prosim te, stori vender, de moja duša občuti moč tvoje pričujočnosti! naj okusi, kako si sladak, o Gospod! de od ljubezni do tebe prevzeta nič družiga ne iše, kakor le tebe; nič družiga ne ljubi, kakor le tebe. Ti si moj

Kralj; oh, ne pozabi moje revšine, mojiga uboštva! Ti si moj sodnik; pozabi moje grehe in usmili se me! Ti si moj zdravnik; ozdravi vse moje slabosti! Ti si ljubi moje duše; zaveži me seboj na večno! Ti si moj voditelj, moja bramba; postavi me na svojo stran! potem naj se vojskuje z menoj, kdorkoli hoče. Ti si se za me daroval, tudi jest hočem biti tebi v dar. Ti si moj Odrešenik; reši mojo dušo vsih sovražnikov njenih in posveti me! Ti si moj Bog, moje vse; „kaj imam v nebesih, in kaj ljubim na zemlji, kakor tebe? Moje mesó koperni, in moje serce hrepeni po tebi. Bog mojiga serca in delež moj, je Bog vekomaj“. (Ps. 72, 25. 26.) Amen.

K presvetimu Jezusovimu sercu.

Lej, kako deleč je tvoja čezmerna ljubezen segla, o moj pre-

mili Jezus! Iz svojiga Mesa in predrage Kervi si mi napravil Božje gostije, de si se meni popolnoma daroval. O kdo vender te je k toliki prenezmerni ljubezni nagnil? Pač le edino tvoje vse ljubezni polno serce. O prečešeno serce mojiga Jezusa, ti prežareče ognjiše ljubezni Božje! sprejmi mojo dušo v svojo presveto rano, de se v tem učilišu ljubezni naučim, nasproti ljubiti Boga, — njega, ki mi je tako prečudno spričevanje svoje ljubezni dal. Amen.

(S to molitvico se more enkrat na dan 100 dni odpustikov pridobiti. Pij VII. 1818 [*].)

Zahvala in izročenje.

1. Bogu Očetu.

Oče vsiga usmiljenja! kako te hočem zahvaliti! Tolikanj si svet ljubil, de si svojiga edinorojeniga Sina dal, ne le, de je za nas na

križu umerl, temuč tudi, de se nam je v dušno jed dal in de pri nas ostane do konca sveta. Lej, o nebeški Oče! tega tvojiga preljubeznjiviga Sina, kteriga sim zdaj — akoravno nevreden tolike dobrote — prejel, njega ti v dar zahvale prinesem in z njim vred se ti tudi sam sebe darujem. Oh, nikar ne glej mene uboziga grešnika, glej le obličje svojiga Maziljenca. Glej svojiga Sina, in se usmili mene nevredniga hlapca! Njegove odperte rane vpijejo k tebi; o, naj zakrijejo moje hudobije! Ta je tvoj Sin, nad kterim imaš vse dopadajenje; o, de bi tudi jest zavoljo njega tebi dopadel, de bi bil vreden prištet biti tvojim izvoljenim, de te morem v tvojim veličastvu z ravno tem Sinam in sv. Duham vekomaj gledati in slaviti. Amen.

2. Bogu Sinu.

Kako se hočem tebi zahvaliti, kaj ti poverniti, o Sin živiga Boga? Ti si meso moje na se vzel, si za me umerl; kar pa tvoji ljubezni ni bilo zadosti; s svojim živim mesom si se tolikanj ponižal, de si k meni prišel, de se zedini tvoje telo z mojim telesam, tvoja duša z mojo dušo, de sim tako rekoč eno s teboj, de se zamorem vdeležiti ne le tvoje človeške, ampak tudi tvoje božje nature. O nezmerno poniževalna ljubezen! Kaj je človek, de ga tolikanj povzdiguješ? Ali zakaj si mu celó svoje serce pripravil? Sej, če ga tudi povzdiguješ, sej ti tega nič poverniti ne more; in ko bi ga pogubil, ti nič ne more. O moj Jezus! kako se ti hočem zahvaliti? Kaj ti dati za ljubezen, ktero mi skazuješ? Vsemi me vsiga; sej si me iskal, za me si se vsiga dal,

kadar sim jest zgubljen bil. Ker pa sam tebe vredni dar biti ne morem, ti darujem tvojiga preljubiga Očeta s sv. Duham vred; ti darujem tvojo preljubeznjivo Mater in Devico Marijo, ki ti je za Očetam in sv. Duham nar ljubši, nar drajši v nebesih in na zemlji. S temi svetimi darovi zedinjeniga sprejmi tudi mene nevredniga, o Jezus! in daj mi, de s teboj na vekomaj uživam tvoje veličastvo, česar zastavo si mi v tem svetim Obhajilu dal. Amen.

3. Bogu sv. Duhu.

Kako in kaj hočem tebi, o sv. Duh, poverniti? Ti si studenec, začetek vse ljubezni, ktera mi je došla od Očeta in Sina. V tvoji ljubezni je Oče dal svojiga Sina, in v tvoji ljubezni je tudi Sin dal sam sebe v naše odrešenje. Devico Marijo si mu ozaljšal v mater, iz njeniga

deviškiga mesa si mu pripravil nar
 čistejši telo, ktero sim zdaj prejel
 v nar svetejšim Zakramentu, pa
 spet s tvojo gnado; le po tebi bom
 deležen zaslužnja Jezusa Kristusa
 v tem presvetim Zakramentu, ker
 nam vse gnade le iz tebe tečejo.
 Kako se ti hočem zahvaliti, o sv.
 Duh? Vzemi moje serce, ktero si
 svoji ljubezni in svoji dobroti odlo-
 čil. Oh, očisti ga ti sam vsiga pre-
 grešniga madeža, ozaljšaj ga s sed-
 merimi darovi svoje gnade ter si
 ga pripravi v dopadljivo stanovanje.
 Pridi, o sv. Duh! Pridi, ti oče ubo-
 gih! Pridi, delivec vsih gnad! Sej
 brez tvoje pomoči ne more nobeden
 nič dobrega storiti, tudi ne greha
 se varovati. Dodeli mi, de v čed-
 nostih rastem, potem srečno umer-
 jem in večno življenje dosežem.
 Amen.

V dan odpustikov moli molitve za od-
 pustike, kakor malo zadej; druge dni pa to-le

Molitev za odpustike k nar svetejšimu Zakramentu.

Molimo. — Ozrì se, o Gospod! s svojiga svetiša, s svojiga veličastniga prebivališa, in poglej to presveto Hostijo, ktero ti daruje véliki duhoven, tvoj sveti Sin Jezus, naš Gospod, za grehe svojih bratov, in odpusti nam vse naše hudobije. Glej, Kri Jezusa, našiga brata, vpije s križa proti tebi: Gospod, usliši, Gospod, prizanesi; poslušaj in stori! Ne mudi se zavoljo sam sebe, moj Bog; zakaj, klicali so tvoje Ime nad to mesto in nad to ljudstvo, in ti delaj z nami po svoji milosti. Amen.

Pij VI. je 1796. l. za to molitev tele odpustike dodelil: [*]

1. Popolnoma odpustik prvi četertik vsaciga mesca po vredni prejemi sv. Zakramentov.

1. 7 let in sedemkrat 40 dni vse druge četertke, tudi po vredni spovedi in sv. Obhajilu.

3. 100 dni odpustikov, kadarkoli se ta molitev moli, se ve de, mora biti molivec v stanu gnade Božje.



Molitve za odpustike.

Te molitve se molijo po vredno sprejetih sv. Zakramentih v zadobljenje popolnoma odpustikov. Na mesto teh molitev se pa tudi lahko moli sedem Očenašev in sedem Češenasimarij in apostoljska vera.

Priprava.

Vsigamogočni, večni Bog! upam, de si mi milostljivo odpustil vse moje grehe in tudi večne kazni; pa še je ostalo nekaj časnih kazen. Oh, moja pokora je preslaba, de bi po dolžnosti zadostil tvoji božji pravici. Zato pribežim k nezmernimu zakladu zasluženja tvojiga edinorojeniga Sina, našiga Gospoda, Jezusa Kristusa in tvojih svetnikov, de pomoč zadobim svojimu slabimu za-

dostenju. Vse rad storim, kar je potrebniga, de popolnoma odpustik vsih časnih kazen zadobim. Sprejmi, o milostljivi Oče! to mojo prošnjo v zadostenje, zedinjeno s terpljenjem in s smertjo svojiga Božjiga Sina, de bom, ako ravno nevreden, deležen popolnoma odpustikov. Amen.

Oče naš . . . Češena si Marija.

1. Molitev k Bogu Očetu za razširjanje katoliške cerkve.

O večni Oče! ozri se na svoje ljudstvo, ktero si izvolil, že od začetka v svojo lastino. Spoznaj sv. cerkev za nevesto svojiga edinorojeniga Sina, za ktero je on svojo kri preliti hotel. Prosim te, povikšaj jo, de se sveti v tvoji svetosti, de bo bogata tvojih gnad, razširjena po vsim svetu, in tako vredna taciga ženina, vredna tolike cene. Glej milostno na otroke te

sv. matere, in pridruži jim vse ljudstva, de bodo tebe, Boga in Očeta, in kteriga si poslal, Jezusa Kristusa, s sv. Duham vred, v živi veri spoznali, s terdnim zaupanjem klicali, in s popolnoma ljubeznijo objeli. Amen.

Oče naš . . . Češena si Marija.

V. Gospod! poglej in obiši ta vinograd,

O. In doverši ga, ki ga je zasadila tvoja desnica.

Molimo. — Prosimo te, o Gospod! ozri se milostljivo na to svojo družino, za katero se je naš Gospod, Jezus Kristus voljno grešnikom v roke dal, in je tudi svojo drago kri na lesu sv. križa prelil, kteri s teboj živi in kraljuje v edinstvi sv. Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

2. Molitev k Bogu Sinu za zatrenje krivoverstva.

O Jezus, ti resnična luč, ki vsaciga razsvetliš, ki pride na ta svet! prosim te, zateri z močjo svojiga neskončniga terpljenja in svoje smerti vse nejeverstva in vse krivoverstva, de vsi spoznajo luč svete resnice, in se vernejo v naročje tvoje sv. cerkve. O, dobri pastir, ki si svoje življenje dal za svoje ovce, ohrani svojo čedo, varuj jo zvutih zapeljivcov, ki pridejo v ovčjih kožah, znotraj pa so zgrabljivi volkovi. Zbêri jih vse, de bodo en hlev in en pastir. Ostani pri nas, o Gospod! sej si rekel: Glej, vse dni bom pri vas do konca svetá. Pokaži, de je tvoja cerkev zidana na skalo, in de je peklenške vrata premagale ne bodo. Amen.

Oče naš . . . Češena si Marija.

V. Ne pripusti divjim zverém duš, ki te spoznajo.

O. In duš svojih ubogih nikar ne pozabi.

Molimo. — Prosimo te, o Gospod! usliši milostljivo molitve svoje cerkve, in razderi vse krivo-verstva in nejeverstva, de ti v pravim miru služiti zamore brez vsiga razdertja in ločitve. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

3. Molitev k sv. Duhu za edinost keršanskih poglavarjev.

O sveti Duh, Duh ljubezni in mirú, ki si toliko in tako raznih narodov v eni veri zedinil; dodeli keršanskim poglavarjem in njihovim svetovavcam svojo pomoč in gnado, in napolni njih serca z novo zapovedjo svoje ljubezni, ktero je Jezus dal svojim učencam, kadar se je ločil od njih, de bodo tako vsi

spoznali, de so prišteti tvojim izvoljenim in so vredni keršanskiga imena. Daj, de nič ne počnejo, nič ne storé, kar bi bilo nasprotno tvoji Božji časti, ali kar bi ne bilo k miru in sreči vsiga keršanstva. Daj, de si združeni prizadevajo, de sebe in svoje ljudstva pripeljejo v večni mir, v nebeški Jeruzalem. Amen.

Oče naš . . . Češena si Marija.

V. Naj bo mir v tvoji moči,
O. In obilnost v твоjih šotorih.

Molimo. — O Bog, od kteriga pridejo svete želje, dobre misli in pravične dela; daj svojim služabnikom tak mir, ki ga svet ne more dati, de bodo naše serca tvojim zapovedim vdane, in po zater-tim strahu sovražnikov časi s tvojo pomočjo varni in mirni. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

4. Darovanje presveti Trojici vsih v zadobljenje odpustikov zapovedanih dobrih del.

O presveta Trojica! upam, da
sim vse dopolnil, kar je zapoveda-
niga, da bi dobil odpustik vsih čas-
nih kazni. O koliko bi pač mogel
zraven tega še storiti, da bi zado-
stil tvojemu Božjemu veličastvu, ko
bi tega odpustika deležen ne bil.
Pa tvoja neskončna dobrotà, tvoja
nezmerna milost tako bogato pla-
čuje nar slabši dela svojih nevred-
nih hlapcov. Sprejmi tedaj milost-
ljivo, o presveta Trojica, to moje
opravilo, akoravno je res majhno
in slabo, in kar pomanjkuje, nado-
mesti iz terpljenja in britke smerti
našiga Gospoda Jezusa Kristusa, in
njegova za nas prelita draga kri
naj umije vse moje dolgove, da bom
deležni (ali: da bo deležna ta duša
I.) popolnoma odpustikov. Za to

dobroto naj te hvali in časti nebo
in zemlja zdej in na vekomej. Amen.

Oče naš . . . Češena si Marija . . .
Verujem v Boga Očeta . . .

Božje čednosti

se tudi lahko tako molijo:

Djanje vere.

Moj Bog! verujem v tebe prava živiga Boga, ediniga v naturi in trojniga v peršonah: Očeta, Sina in svetiga Duha; verujem, de je Sin Božji druga peršona v sveti Trojici za nas človek postal, terpel in umerl; de je tretji dan od smerti vstal, in de po svojim vnebohojenji sedi na desnici Boga Očeta in bo prišel sodit žive in mertve; verujem, de je Jezus Kristus svete zakramente postavil, de nobeden brez vere in kersta, in po tem, kadar v greh pade, brez pokore zveličan ne

bode; verujem, de je gnada božja vsim potrebna; verujem tudi, de ti, moj Bog! vse dobro z dobrim in vse hudo s hudim plačuješ, de nam naše zasluženje samo po tvojim pomaga; verujem neumerjočnost človeške duše; verujem zadnjič tudi vse, kar si ti po svoji sveti katoliški cerkvi zapovedal verovati, in de zunaj tajiste nobeden zveličan ne bode. Vse to pa zato verujem, ker si ti to razodel, kateri si večna modrost in resnica. V ti in za to katoliško vero želim živeti in umreti. O moj Bog! poterdi me s svojo gnado v ti sveti veri.

Djanje upanja.

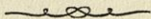
Moj Bog! terdno upam po zasluženji, terpljenji in smerti svojiga Gospoda in Zveličarja Jezusa Kristusa zadobiti odpušenje vsih svojih grehov; zaupam s tvojo gnado in

pomočjo tvojo voljo dopolniti, greha se varovati, in tako večno veselje in zveličanje doseči. In vse to upam zato, ker si ti, moj Bog! to obljubil, ki si vsigamogočen, neskončno dober in zvest v svojih obljubah, kateri ne moreš ne goljufati, ne goljufan biti. Moj Bog in Gospod! stori še vekši to moje upanje.

Djanje ljubezni.

Ljubim tebe, moj Bog! iz celiga serca in čez vse, za to, ker si ti sam v sebi nar vekši, vse ljubezni in časti vredna dobrota in lepota. Iz te ljubezni proti tebi je meni močno žal zavoljo vsih grehov mojiga celiga življenja, ker sim z njimi tebe, svojiga Boga, razžalil, in si naprej vzamem od zdaj na dalej tebe, svojiga Boga, nikoli več ne razžaliti; tebi samimu želim služiti, tebi v vsih rečeh dopasti, svojiga

bližnjiga hočem zavoljo tebe, kakor sam sebe ljubiti, in tako želim v ti ljubezni živeti in umreti. O Bog! vžgi v meni ogenj svoje ljubezni, de bom v svojim sercu gorečo ljubezen proti tvoji dobroti vedno ohranil. Amen.



Roženkranc

v čast Jezusovi Kervi.

Ta roženkranc ima sedem skrivnost, v preišljevanje, kako je Jezus, naš Zveličar, sedemkrat svojo sv. Kri točil. Pri sleherni skrivnosti se moli pet Očenašev in Čast bodi; le pri zadnji samo tri, de se število triintrideset dopolni, v spomin triintridesetih let, v katerih je draga Kri Jezusa Kristusa po njegovih žilah tekla in poslednjič za zveličanje svetá bila darovana.

Odpustiki te molitve so:

1. Vsaki dan sedem let in dve sto in osemdeset dni, ako se pobožno moli.

2. Popolnoma odpustik enkrat v mesecu, ako se vsaki dan moli in se navadne pobožnosti opravijo. Pij VII. 1815. (*)

Roženkranc.

V. O Bog! hiti me otet!

O. Gospod! teci mi pomagat!

Čast bodi i. t. d.

Perva skrivnost.

Naš preljubeznjivi Odrešenik je pervikrat točil svojo predrago Kri osmi dan po svojim rojstvu, kadar je bil po Mojzesovi postavi obrezan. — Ako premislimo, de je Jezus to pripustil, de bi zadostil Božji pravici za našo svojeglavnost in prederznost, pač moramo te svoje pregrehe resnično obžalovati in Gospodu obljubiti, z njegovo mogočno gnado na duši in na telesu se čisto in sramožljivo zaderžati.

Pet Očenašev. Čast bodi.

Gospod! pomagaj nam,
Svojim služabnikom;

Za ktere si ti križan bil,
In svojo drago Kri prelil.

Druga skrivnost.

Jezus je na Oljski gori, v svojih smertnih britkosti kervavi pot potil, ki je tekel na to zemljo. To se je godilo v živim spominu človeške nehvaležnosti, s katero je ljubezen Jezusova povračevana. Oh, de bi bilo z britko žalostjo presunjeno naše serce, ker smo bili Gospodu za prejete dobrote do zdaj tako malo hvaležni. — Terdno sklenemo, z njegovo gnado in svetim navdajanjem zvesto delati za naprej.

Pet Očenašev. Čast bodi.

Gospod! pomagaj nam,
Svojim služabnikom;
Za ktere si ti križan bil,
In svojo drago Kri prelil.

Tretja skrivnost.

Naš Gospod Jezus Kristus je pri neusmiljenim bičanju na vsim svojim telesu v curkih svojo presveto Kri točil, kadar je bila njegova koža pretepena in ranjeno njegovo sveto meso. To sveto Kri je on svojimu nebeškemu Očetu daroval za našo nepoterpežljivost.

Oh, zakaj še čakamo, krotiti svojo jezo in lastno ljubezen! — Terdno sklenimo, de hočemo zanaprej poterpežljivi biti v vsim terpljenji in v vsih britkostih, de hočemo sami sebe zaničevati in voljno prenašati vse razžaljenja.

Pet Očenašev. Čast bodi.

Gospod! pomagaj nam,
Svojim služabnikom;
Za ktere si ti križan bil,
In svojo drago Kri prelil.

Četerta skrivnost.

Kadar je tvoja presveta glava, o Božji Zveličar! zavoljo našiga napuha in zavoljo naših hudobnih misel s ternjem bila kronana, takrat je obilno tekla tvoja presveta Kri čez tvoje obličje; in mi pa vender ne jenjamo, se napihovati; in nečiste, pregrešne misli v svojim sercu nositi! — Oh, de bi pač zanaprej svojo slabost vedno imeli pred očmi, večkrat mislili na svojo revšino in na svoje uboštvo, in se serčno ustavljali vsimu zalezovanju hudobniga duha!

Pet Očenašev. Čast bodi.

Gospod! pomagaj nam,
Svojim služabnikom;
Za ktere si ti križan bil,
In svojo drago Kri prelil.

Peta skrivnost.

O koliko Kervi je iztočil naš preljubeznjivi Jezus na kervavim potu, kadar je šel na Kalvarsko goro obložen s težkim križem svojim! Jeruzalemske ceste in kraji, kodar je šel, so bili naškropljeni z njegovo Kervijo. To se je godilo v zadostenje pohujšanja in hudobnih zgledov, ktere dajejo njegove stvari. Oh, kdo vé, če nismo tudi mi med temi nesrečnimi! Kdo ve, koliko njih je zapeljanih z našimi slabimi zgledi, in morebiti pahnjenih v večno pogubljenje! In mi smo tako neskerbni, de ne mislimo na nobeno poboljšanje, na nobeno zadostenje! — Od zdaj z naprej pa hočemo delati za zveličanje svojiga bližnjiga, ga hočemo opominjati, mu lepe zglede dobrih in svetih djani dajati.

Pet Očenašev. Čast bodi.

Gospod! pomagaj nam,
Svojim služabnikom;

Za ktere si ti križan bil,
In svojo drago Kri prelil.

Šesta skrivnost.

Še veliko več Kervi je pretočil naš Božji Zveličar med neusmiljenim križanjem; takrat so bile prebodene in pretergane žile na njegovih rokah in nogah, in iz tih ran so tekli studenci tega svetiga mazila za večno življenje, s kterimi je zmil hudobije in krivice vsih ljudi. — Kje bi se pač najdel, ki bi v svojih pregrehah še živel in tako še ponavljal to strašno križanje Sinu Božjiga! Objokujmo svoje storjene pregrehe, obtožimo se jih svojimu spovedniku, zapustimo slabe, pregrešne navade, živimo keršansko, in vedno imejmo pred očmi, koliko Kervi je pretočil naš Odrešenik za naše večno zveličanje.

Pet Očenašev. Čast bodi.

Gospod! pomagaj nam,
Svojim služabnikom;
Za ktere si ti križan bil,
In svojo drago Kri prelil.

Sedma skrivnost.

Zadnjikrat je točil Jezus Kristus svojo drago Kri, kadar mu je bila, po smerti že, s sulico odperta njegova stran, in je bilo prebodeno njegovo nar ljubeznjivši serce; takrat je tekla voda s Kervijo, v znamenje, da je vsa Kri stekla do zadnje kaplje. O neskončno dobrotljivi naš Odrešenik! Kdo te ne bo ljubil, kdo se ti ne vsiga daroval, ker si toliko storil za naše odrešenje! Oh, manjka nam besedi; zato povabimo vse stvari, angele in svetnike nebeške, in zlasti svojo preljubo Mater Marijo, častiti, slaviti in hvaliti z nami tvojo predrago Kri. — Naj živi Jezusova Kri! — Naj živi Jezusova Kri, zdaj in vselej in na vekomaj! Amen.

Zdaj moli tri Očenaše in Čast bodi.

Gospod! pomagaj nam,
Svojim služabnikom;
Za ktere si ti križan bil,
In svojo drago Kri prelil.

Molitev.

Kdor to molitev pobožno moli, dobi tri sto dni odpustikov [*].

O draga Kri! studenec večniga življenja, cena svetá, sveta kopel naših duš! Ti nas zagovarjaš brez nehanja pred sedežem večniga usmiljenja; ponižno te molim. O de bi ti mogel zadostiti za vse hudobije in zaničevanja, s kterimi koli so te kdaj tvoje stvari žalile, zlasti tiste, ki so se prederznile, tebe preklinjati! Kdo pač bi ne častil te Kervi neskončne cene, in ne bo vnet od ljubezni do Jezusa, kteri jo je točil! Kaj bi bilo z menoj, ako bi ne bil odkupljen s to Božjo Kervijo, ktero je do zadnje kaplje prelil moj Odrešenik iz ljubezni do mene? O nezmerna ljubezen, ki si nam podelila ta balzam večniga življenja! O neprecenjeni balzam, ki tečeš iz neskončne ljubezni

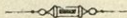
mojiga Boga! prosim in zarotim te! vzdigni, vnêmi vse serca, vse jezike v svojo slavo, naj te vsi časte in hvalijo zdaj in vselej in na vekomaj! Amen.

V. Gospod! s svojo Kervijo si nas odkupil.

O. In našimu Bogu si nas v kraljestvo storil.

Molimo.

Vsigamogočni, večni Bog! ki si svojiga edinorojeniga Sina svetu v Odrešenika dal, in si z njegovo Kervijo hotel biti spravljen; prosimo te, dodeli nam, de to ceno svojiga zveličanja častimo in bomo ž njo obvarovani vsiga hudiga tega življenja, de se nekdej v nebesih ž njim veseliti zamoremo, ki s teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.



Roženkranček

v čast čistiga spočetja prečastite Device Marije.

Ta roženkranček se v treh versticah tako moli :

V imenu † Boga Očeta, in † Sina, in † svetiga Duha. Amen.

I. Verstica: Češeno bodi sveto in neomadežano Spočetje Device Marije.

1 „Oče naš . . .“, 4 „Češena si Marija . . .“, in na zadnje: „Čast bodi Bogu Očetu . . .“

II. Verstica: „Češeno bodi . . .“, „kakor zgorej.

1 „Oče naš . . .“, 4 „Češena si Marija . . .“, in na zadnje: „Čast bodi Bogu Očetu . . .“

III. Verstica: „Češeno bodi . . .“, „kakor zgorej.

1 „Oče naš . . .“, 4 „Češena si Marija . . .“, in na zadnje: „Čast bodi Bogu Očetu . . .“

Sveti Oče Pij IX. so 22. Junija 1855 podelili vsim vernim *300 dni odpustika*, kolikorkrat kdo ta roženkranček pobožno in skesano moli; kdor ga pa vsaki dan celi mesec moli, zadobi *popolnoma odpustik*, ako med tem časam enkrat zakramenta sv. pokore in sv. Rešnjiga Telesa vredno prejme, in na dan sv. Obhajila na papežev namen moli.

Ti odpustiki se zamorejo tudi dušam v vicah v prid obrniti.

Tudi zadobi *100 dni odpustika*, kolikorkrat kdo svetinico čistiga Spočetja Marije Device pobožno kušne, in zraven reče: „O Marija, brez madeža spočeta, prosi za nas, ki k tebi pribežimo“.





Sveti križev pot

svetiga očeta

Leonarda Portu-Mavriškiga.

Darovanje svetiga križeviga pota.

O dobrotljivi moj Jezus! ljubim te čez vse, ker si večna dobrota in brezkončna milost. Žal mi je iz vsiga serca, de sim kdaj tebe, o nar veči dobrota! razžalil. Darujem ti ta sveti križev pot v tvojo čast, v spomin tistiga težavniga pota, po katerim si zavoljo

mene uboziga grešnika hodil. Vsih odpustikov se želim vdeležiti, kateri so za sveti križev pot podeljeni, torej tudi želim, vse tako opraviti, kar in kakor je v zadobljenje odpustikov storiti potreba. Prosim te, o Jezus! dodeli mi gnado in moč, de bi s sv. križevim potam v tem življenji tvojo milost, v prihodnjim pa večno veselje zaslužiti zamogel. Amen.

Zdaj daruj Bogu odpustike za tiste, za ktere mu jih darovati želiš, de bi jim v prid bili.

Pri nekterih štacijonih se zadobé popolnoma odpustiki; ker pa nobeden ne more za-se več, kakor le en sam popolnoma odpustik zadobiti, torej prvi popolnoma odpustik sebi v prid obrni, druge pa za duše v vicah Bogu daruj, ali za dušo ranjega očeta ali ranjce matere, brata, sestre, prijatla ali kteriga družiga itd.

I. štacijon.

Jezusa v smert obsodijo.

Ń. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli prečudno ponižnost svojiga nedolžniga Jezusa, s katero je

krivično sodbo brez vsiga ugovaranja poslušal, in sprejel. Tvoji grehi so tiste lažnjive in krivične priče, ktere so sodbo podpisale. Hudobnost tvojiga jezika, s katero si se večkrat zoper Boga in svojiga bližnjiga pregrešil, je sodnika oslepila, de je nedolžniga Jezusa v smert obsodil. Ouberni se tedej k njemu, jokaj in zdihni bolj s sercam, kakor z ustmi:

O moj ljubeznjivi Jezus! kako nezmerna je tvoja ljubezen proti meni ubogimu grešniku! Boš li tedej za nevredno hudobno stvar ječo, verige, tepenje terpel? in v tako grozovito smert obsojen? Oh! to je zadosti, de mi rani moje serce, de naj objokujem vse pregrehe, ktere sim s svojim jezikam storil. Tedej jih obžalujem in kličem k tebi: O Jezus! usmiljenje, prosim te, usmiljenje in milost, o Jezus!

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

II. štacijon.

Jezus vzame križ na svoje rame.

Ń. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli, s kakšnim veseljem in radovoljnim sercam dobrotljivi Jezus sveti križ objame, in kako poteržljivo prenaša tepenje in sovanje malopridnega ljudstva! Ti pa poln nevolje in nepoterpežljivosti bežiš pred križem, kar je mogoče! Kaj ne veš, de se ne more brez križa nebeško veselje zadobiti? Oh! objokuj svojo slepoto, obrni se k svojimu Gospodu, zdihni in reci:

Ne tebi, o Jezus! ampak meni se spodobi križ. O težki križ! ki so ti ga moji grehi naložili. O ljubeznjivi Jezus! dodeli mi svojo gnado in moč, de bom vse križe objel, ktere sim s svojimi grehi zaslужil. Stori, de bom svoj križ volj-

no objel, in se tako od sveta ločil; daj mi tako ljubezen do križa, de bom vselej s tvojo služabnico sv. Terezijo vošil in želel: Terpeti ali umreti, umreti ali terpeti.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

III. štacijon.

Jezus pade prvič pod križem.

Ź. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Poglej in premisli, kako tvoj Jezus zavoljo tolikanj prelite kervi ves oslavljen prvič na zemljo pade. Oh! kako ga s pestmi bijejo, z nogami teptajo in sujejo! Vender ni žalovanja ali nevolje iz njegovih ust slišati. Ti pa tarnaš in tožiš, če le majhen križ občutiš ali zoperno besedo slišiš. Oh! sovraži

svojo nepoterpežljivost, svoj napuh in svojo nečimernost; zdihni k Jezusu :

O ljubeznjivi Jezus ! poglej me preuboziga grešnika pred tvojimi nogami. Oh, kolikokrat in v kako velike pregrehe sim padel ! Koli-
kokrat sim se v globočino hudobij pogreznil ! O Jezus, stegni svoje rane, podaj mi svoje roke ! Pomoči, o Jezus ! pomoči pri tebi išem, de bi ves čas svojiga življenja nikdar nikoli smertniga greha ne storil, in bi tako v svoji zadnji uri svoje zveličanje upati zamogel.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.
Usmili se nas, o Gospod ! usmili se nas !

IV. štacijon.

Jezus sreča svojo žalostno Mater.

Ž. Molimo te, o Kriste ! in te hvalimo.
O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Oh, kako veliko žalost in bolečino je občutilo serce Jezusovo !

Oh, s kakšno grenkostjo in žalostjo je bilo napolnjeno Mariino serce, ko sta se srečala! Poslušaj, o nehvaležna duša! „Kaj ti je storil moj Sin?“ ti kliče Marija. — „Kaj hudiga ti je storila moja Mati?“ te vpraša Jezus. Oh! zapusti že enkrat svoje grehe, zavoljo katerih midva toliko žalost in britkost terpiva. O grešnik! kaj praviš na to? Reci tedej in zdihni v svojim sercu:

O Božji Sin Marije! o presveta Mati mojiga ljubeznjiviga Jezusa! ves raztert in ponižan klečim pri vajnih nogah. Jest sim tisti izdajavec, s svojimi grehi sim brusil meč, kateri je vajno serce ranil. Oh! iz serca mi je žal; prosim vaji, odpustita mi. Milost, o Jezus! milost, o Marija! Po svoji veliki milosti mi dovolita, da nikdar več ne bom grešil, temuč, da bom vajno grenko terpljenje in žalost

noč in dan premišljeval in objo-
koval.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

V. štacijon.

**Simon Cirenejski pomaga Jezusu križ
nositi.**

Ń. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Spomni se, de si ti tisti Si-
mon, kateri si nečimernosti sveta in
sladnostim svojih počutkov ves vdan,
ki svoje križe ne radovoljno, ampak
le, ker se jih braniti ne moreš, z
veliko nevoljo nosiš. Oh! zbudi
enkrat svoje serce, in usmili se
svojiga tako obloženiga Zveličarja.
Sprejmi radovoljno vse križe in nad-
loge, ktere ti bo tvoj ljubeznjivi
Oče poslal. Terdno skleni, ne samo
vse zopernosti s poterpežljivostjo
prenašati, ampak tudi svojimu Bo-

gu zanje hvaležniga se skazovati. Prosi ga takole:

O ljubeznjivi Jezus! hvalim te za toliko priložnost, ktero mi daš, de bi za te terpeti in za-se kaj zaslužiti zamogel. Oh, moj Bog! daj mi, de bom vse, kar se mi bo v tem življenji težkiga prigodilo, s poterpežljivim sercam prenašal in potem večniga veselja se vdeležil. Stori, o Jezus! de bom tukaj s teboj jokal in terpel, potlej pa s teboj v nebesih gospodoval.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu. Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

VI. štacijon.

Veronika poda Jezusu potni pert.

Ž. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Poglej in premisli v tem pertu sveto obličje Zveličarjevo! Ljubi Jezusa, in po ti ljubezni vtisni nje-

gov obraz v svoje serce. O kako srečen boš, ako boš z Jezusovim obrazam v svojim sercu živel, in ž njim v večnost šel! De bi tedej to gnado zadobil, prosi svojiga Boga in reci:

O moj žalostni Jezus! prosim te, vtisni v moje serce sveti obraz svojiga obličja, de bom brez nehanja na te mislil, noč in dan tvoje grenko terpljenje premišljeval in svoje grehe objokoval! O Jezus! s kruham tvojiga terpljenja hočem svojo dušo nasitovati in moje oči bodo vselej solze točile nad mojimi pregrehami.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

VII. štacijon.

Jezus pade drugič pod križem.

Ń. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli, kako Jezus, tvoj Bog

in tvoj Gospod! zopet na zemlji leži, ves oslavljen od velike bolečine, utrujen in zaničevan od sovražnikov. Premisli, de je tvoja prevzetnost Jezusa poterla, in ga na zemljo vergla, ker je prenesti ne more. Oh, zapusti svojo ošabnost, ne bodi več tako napuhnjen! Spokori se, in skleni ponižniši biti. Reci s skesanim sercam:

O prečastitljivi Jezus! akoravno vidim, de na zemlji pod težo križa ležiš, vender te molim in častim, kakor svojiga mogočniga, večniga Boga. Prosim te, poteri moj napuh, vzemi iz mojiga serca vso ošabnost, de bom svojo nečimernost spoznal, vse zasramovanje s tolikanj tebi ljubo ponižnostjo sprejemal, de bom po tem tudi s teboj v nebeškem kraljestvu povikšan.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

VIII. štacijon.

Jezus tolaži Jeruzalemske žene.

Ń. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli v svojim sercu, kolikanj ti je vender treba jokati in žalovati; prvič ker tvoj ljubeznjivi Jezus zavoljo tebe toliko terpi; drugič sam nad seboj, ker si tako nehvaležen in ga ne nehaš žaliti. Kako moreš premišljevaje njegove grozovite bolečine še terdovraten ostati! Poglej, kako milostljiviga se Jezus revnim Jeruzalemskim ženam skazuje! Zaupaj tedaj va-nj in zdihni s sercam:

O ljubeznjivi Jezus! Oh! kako je to, de se moje serce ne raztopi v solzah velike žalosti? Solzé, oh Jezus! prosim, solzé prave pokore in serčniga obžalovanja mi daj, de bom z objokanimi očmi in s skesa-

nim sercam tisto milost zadobil, ktero si ubogim ženam skazal. Oh, Jezus! ne obračaj od mene svojih milostljivih oči: poglej me, uboziga grešnika, de bom tudi jest ves potolažen na zadnjo uro te viditi mogel.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

IX. štacijon.

Jezus pade tretjič pod križem.

Ž. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Oh, s kako veliko bolečino je Jezus že tretjič pod križem padel! Pomisli: Jezusa, krotko in nedolžno ovčico, Judje, neverniki, kakor stekli volkovi tepó, sujejo, sem ter tje po terdih kamnih vlačijo. O nesrečni greh, ki samiga Sinu Božjiga tako grozovitno martraš! O grešnik, ni morebiti tvoj ves poterti in kervavi

včlovečeni Bog vreden tvojih solz!
Oh, reci tedej ves objokan:

O vsigamogočni Bog! ki nebo
in zemljo z enim perstam deržiš,
kdo te je tako neusmiljeno vergel?
Oh! nobeden drugi ne, kakor moja
pregreha, v katero sim tolikokrat zo-
pet padel. Moja hudoba ni jenjala
grešiti, in zato se je množilo tvoje
terpljenje. Tode poglej, o Jezus!
pred teboj zdaj klečim s skesanim
sercam, in terdno sklenem, svoji
hudobii konec storiti. Z objokanimi
očmi ti terdno in zvesto obljubim:
nikdar več nočem grešiti; o Bog!
nikdar več, nikdar več ne.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

X. štacijon.

Jezusa slečejo in mu želča piti dajo.

Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli, o duša! kako Jezusu,

ki je po svojim životu ves ranjen in stopen, še grenkiga želča piti dajo. Poglej, kako on tvojo nesramožljivost, nespodobno obnašanje in nečimernost v obleki s svojo nagostjo plačuje, z želčem pa tvojo požrešnost. Ali moreš svojiga Jezusa brez milovanja pogledati? Oh verzi se k nogam svojiga Jezusa in reci:

O žalostni Jezus! kako velik razloček je med teboj in menoj! Ti si ves ranjen, poln grenkosti, in ves s kervijo oblit; jest pa ves nečimern, poln sladnosti in veselja, ali saj tak želim biti. Oh, jest nisim na pravim potu! O Jezus! pelji me ti na pravo stezo. Stori, de mi bodo vse sladnosti tega sveta grenke in zoperne, de bom namesti njih želel tvoje terpljenje občutiti, in de tako vreden postanem, s teboj večno veselje uživati.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XI. štacijon.

Jezusa na križ pribijajo.

Ź. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli neizrečeno bolečino, ktero je dobrotljivi Jezus občutil, kadar so mu rabeljni ude, kite in žile z žebli prebodli. O! kako je to, de tvoje serce kar žalosti ne počí, ker vidiš, de tvoji grehi tako neusmiljeno tvojiga Zveličarja moré? Saj zdaj toči solzé, obžaluj svoje grehe in reci:

O dobrotljivi, zavoljo mene križani Jezus! vlij v moje serce strah in ljubezen do tebe. In ker so moji grehi tisti žebli, kateri so tebe na križ pribili, stori s svojo gnado, de bodo vse moje hude želje in občutki na tvoj križ nabiti in tamkej umorjeni, de bom v življenji in v smerti s teboj križan, tudi s te-

boj v nebesih večno kraljevati zamogel.

Oče naš. Češena si Marija Čast bodi Bogu.
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XII. štacijon.

Jezus umerje na križu.

Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Odpri tukaj svoje oči in pre-mišljuj svojiga z žebli na križ pri-bitiga Jezusa. Pogledj vse blede obličje Božje. Poslušaj, kako prosi odpušenja tistim, kateri ga križajo in žaliyo. Razbojniku obljudi ne-beško kraljestvo, izroči svojo Mater Janezu, priporoči svojo dušo ne-beškimu Očetu, poslednjič pa umerje z nagnjeno glavo. Tedej je moj Jezus umerl? Res, umerl je na križu in zavoljo mene. O duša moja! kaj boš zdaj počela? Oh, ne hodi preč, ako ne s ponižnim in skesa-

nim sercam. Objemi križ, in zdihni k Jezusu:

O moj ljubeznjivi Zveličar! vem in spoznam, de so moji grehi tisti rabeljni, kateri so tebe tako neusmiljeno umorili. Nobene gnade nisim vreden, ker sim tebe križal. Pa kako veliko veselje in upanje občuti moja duša, kadar te slišim tudi za tiste prositi, kateri so te križali. Kaj hočem tedej za te storiti, ker si ti tolikanj za-me storil? Poglej, o Jezus! pripravljen sim in voljan, vsim odpustiti, kateri so me kdaj razžalili. Res, moj Bog! za voljo tvoje ljubezni odpustim vsim, iz serca jih objamem, in jim želim vse dobro; in tako tudi upam ob svoji smertni uri tvoje vesele besede slišati: „Še dans boš z menoj v raji“.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XIII. štacijon.

Jezusa s križa snamejo in ga v naročje
Mariino položé.

Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli, kako oster je bil meč, ki je serce žalostne Matere prebodel, ko je svojiga mertviga Sina v svoje naročje vzela. Vidila ga je vsiga ranjeniga in kervaviga. O kakšno žalost in bolečino je ona tistikrat v svojim sercu občutila! Kteri meč pa je bil tako oster, ki je prebodel njeno serce? Oh! greh je bil, kteri je Jezusu življenje vzel in Mariino serce tako močno ranil. Objokuj tedej ta grozoviti greh. Skleni svoje solzé s solzami svoje žalostne Matere in zdihni k nji tako :

O Kraljica vsih marternikov! kdaj bom vreden, de bi prav zapopadel tvojo žalost in bolečino?

Kdaj bom zadobil gnado, tvojo žalost v svojem sercu nositi in s teboj terpeti? O velika Gospa! sprosi mi, de bom noč in dan žaloval nad svojimi grehi, kateri so tebi tako žalost naklonili, de bom ves skesan in spokorjen, v zaupanji in ljubezni do tebe umerl, in po smerti s teboj večno živel.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XIV. štacijon.

Jezusa v grob položé.

- Ž. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli tukaj žalovanje, zdihovanje in jokanje Magdalene, Janeza in družih pobožnih duš, ko jim je bil Jezus odvzet, in v grob položen. Zlasti pa si v serce vtisni težavo in grenko žalost Marije, nje-gove Matere, ko je s svojiga naročja

ljubeznjiviga Sina dala. Premišlje-
vaje njeno tadanjo žalost in njeno
terpljenje se moraš res sramovati,
de si pri obiskovanji tega križeviga
pota tako malo milovanja občutil.
Oh! zbudi svoje serce vsaj zdaj pri
zadnjim štacijonu. Kušni s častjo
kamen svetiga groba; položi v duhu
va-nj svoje serce, in reci svojimu
mertvimu Jezusu:

O usmiljeni Jezus! kateri si po
tako kervavim potu iz ljubezni do
mene šel, častim te v grob polože-
niga, in molim. Oh! v svojim sercu
te serčno želim zapertiga imeti, de
bi, s teboj sklenjen, po tem svetim
križevim potu k novimu življenju
vstal, in se v tvoji gnadi s tega
sveta ločiti zamogel. Po zasluženji
tvojiga terpljenja, ktero sim premi-
šljeval, dodeli mi, de bo na zadnjo
uro tvoje sv. rešnje Telo moja po-
potnica; de bojo moje zadnje be-
sede: Jezus! Marija! Jožef! in de

svoje zadnje zdihtovanje s tistim zdihtovanjem sklenem, s katerim si ti na svetim križu svojo sveto dušo izdihnil. Daj mi z živo vero, s terdnim zaupanjem in z gorečo ljubeznijo s teboj in zavoljo tebe umreti, in potlej s teboj na večne čase živeti. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

Molitev.

Nebeški Oče, večni Bog! po tisti ljubezni, s katero si svojiga Sina Jezusa Kristusa zavoljo mene na svet poslal, in s katero je on po svojim britkim terpljenji in grenki smerti mene odrešil, ti darujem ta sv. križev pot, kateriga sim s tvojo gnado obhajal. Vzemi to pobožno opravilo k povikšanju svoje časti, v zahvalo za vse meni in drugim podeljene gnade, za odpušenje gre-

hov vsiga sveta, za pomoč revnim dušam v vicah, zlasti pa, za ktere sim v začetku prosil. O milostljivi Oče nebeški! poglej na obličje Kristusa svojiga Sina, usliši glas njegove svete kervi, in bodi milostljiv meni ubogimu grešniku. Amen.

Hvaljen bodi naš križani Zveličar Jezus Kristus, in njegova žalostna Mati Marija!

P e s e m

pri svetim križevim potu.

Oh, pridite stvari!

Kaj, glejte, se godi!

On, ki nas vse živí,

Strašno za nas terpi.

1. štacijon.

Razgajžlan, zapljevan,

In kronan, zasramvan;

Pred sodbo je peljan,

Nedolžno v smert izdan.

2. štacija.

Glej, križ mu naložé
 Na ranjene ramé,
 Oh Jagnje Božje gré,
 In nese vsih dolgé.

3. štacija.

Opešal je v močéh,
 Podre ga križ, naš greh;
 Vtopljen v sveta dolgéh
 Leži potert na tléh.

4. štacija.

Oh, žalostni spomin!
 Ker sreča Mater Sin;
 Nje gre meč bolečin
 Do serca globočin.

5. štacija.

Omagal Jezus je
 Od teže križeve;
 O Simon, prosim te,
 Ne brani križa se!

6. štacija.

S pertam Veronika
 Obriše Jezusa;

Spomin zato ji da
Terpljenja britkiga.

7. štacijon.

Slabosti ves prevzet
Pod križem pade spet;
O jenjaj, grešni svet!
Ponavljat' greh preklet.

8. štacijon.

Usmiljene žene!
Ne jokajte za mé;
Točite za-se lé
Spokornih serc solzé.

9. štacijon.

Oh, Jezus omedli,
Pod križem spet leží,
Naj vender se zbudí,
Kdor še v pregrehah spi!

10. štacijon.

Ko pride na goro,
Ga slečejo gerdo,
Pijačo mu dajo,
Ostudno in grenko.

11. štacija.

Na križ ga položé,
 Razpno roke, nogé,
 Žebli mu zdaj nové
 Še rane naredé.

12. štacija.

Na križu tam visi,
 Oh, sveta teče kri!
 Za grehe vsih ljudi
 Zveličar smert stori.

13. štacija.

Marija, k teb' hitim,
 Tvoj'ga Sinu častim,
 Z vama, dokler živim,
 Rad jokam in terpim.

14. štacija.

Za naš greh mertviga
 Molimo Jezusa,
 In položimo ga
 U grob svoj'ga serca.

*

O Jezus! hvala zdaj
 Ti bod' ino vselej;
 Skoz svojo smert nam daj
 Te ljubiti' vekomaj!



V čast Materi Božji, za srečno zadnjo uro.

Vsaki dan posebne molitve.

V nedeljo.

O sveta Marija! od vekomaj izvoljena, z Bogam zedinjena Devica! Hči nebeškiga Očeta, Mati Božjiga Sinu, Nevesta svetiga Duha! Ti veličastno prebivališ presvete Trojice! Kraljica nebes in zemlje! Mati usmiljenja, Mati človeškiga rodu! Ti vse premoreš pri njem, ki te je izbral v svojo Mater, te je povelical s sprednostmi in nezmerno močjo. Ti si vsa mila, vsa dobrotljiva, ne le pravičnim, ampak tudi grešnikom, ki skesani k tebi pribežijo.

Bodi mi torej, o Mati Božja! častitljivo pozdravljena, in ker si nar ljubeznejši srednica naša pri

Bogu, bodi mi zmirej hvaljena, zmirej češena! K tebi hočem poln zaupanja in stanovitno zdihovati, de mi sprosiš pri svojim ljubim Sinu v tem življenji spolnovanje keršanskih čednost, potem pa srečno zadnjo uro.

Sveta Marija! od vekomaj izvoljena Mati Zveličarja našiga, si torej pri Bogu gnado našla; že prec v začetku svojiga spočetja si bila s posvečujočo gnado ozaljšana in napolnjena, de bi začetek našiga življenja, Zveličar svetá, Jezus Kristus, Bog sam, vredno stanovanje v tebi imel. Sveta Marija! gnade polna, prosi svojiga Sina, Boga vse gnade, de mi v svoji neskončni dobroti in milosti vse grehe odpusti, mi gnado stanovitnosti v dobrim do konca življenja dodeli, de po taki zaželeni spravi v Gospodu umerjem, in se večno zveličam.

Sveta Marija! ki si z močjo Narvišiga Gospoda nebes in zemlje spočela in rodila, lej! ta Gospod je hotel s teboj biti, ne le s svojo posebno gnado, ampak tudi s svojo telesno pričujočnostjo v tvojim deviškem Telesu, v tvojih rokah, v tvoji Nazareški hišici! O Marija! veliko ti je storil on, ki je mogočen; pa njegovo usmiljenje gre od rodú do rodu pri teh, ki se ga bojé. Stori, de ta Gospod in Bog s svojo mogočno gnado tudi pri meni vedno ostane, zlasti, ko se bodo dnevi mojiga življenja že nagnili in me bo obdajala smertna temota. Takrat naj mi bo dobrotljivi Bog in Gospod, takrat mi bodi tudi ti, o usmiljena Mati! bramba in pomoč, de ne obupam v smertni grozi, temuč, de se z upanjem uterdim in grem v hišo svojiga Gospoda, in tam na vekomaj prebivam.

Sveta Marija! ti med vsimi

ženami žegnana Devica in Mati njega, v katerim so blagoslovljeni vsi rodovi na zemlji; in zato povikšujejo tudi tebe vsi rodovi in te srečno imenujejo, ker iz tebe je izšlo solnce pravice, Kristus naš Bog, ki je odvzel vesoljno prekletstvo, in nam blagoslov dodelil. Ti edina si med vsimi ženami dosegla čast Matere in vender nisi zgubila lepote devištva. Sprosi mi gnado pri svojim Sinu, de pred svojo smertjo zadobim odpušenje svojih grehov, in bom po smerti poklican med izveličane njegoviga Očeta, de bom posedel kraljestvo, ki je pripravljeno vsim izvoljenim od začetka svetá.

O sveta Marija! Mati njega, ki je prišel na ta svet, rešit zgu-
bljeni rod človeški! Ta žegnani
sad tvojiga telesa, ta žegnani Go-
spod Izraelov, je obiskal in rešil
svoje ljudstvo; je pa tudi nam od-

perl vrata večniga življenja. O žegnana Devica, Mati sveta! Moja varhinja, moja priprošnica, moja srednica pri svojim Božjim Sinu, varuj me zdaj in ob smertni uri vsih sovražnikov mojiga zveličanja, de bom iz tega sveta se preselil v večne stanovanja nebeškiga Očeta, in tam Jezusa, žegnani sad tvojiga telesa, vekomaj gledal, ljubil in molil.

Sveta Marija, Mati Božja! ozri se na me uboziga grešnika in prosi Boga, ki sim ga tolikrat razžalil, naj mi da gnado, milost in odpušenje mojih grehov; prosi posebno ob moji smertni uri, de mi takrat on pomaga in sprejme mojo dušo, de ga vekomaj hvalim. Amen.

O Marija! ti nas požegnaj s svojim detetam Jezusam Kristusam! Vsiga hudiga nas obvaruj — nagle,

neprevidene smerti — smertniga greha! — Češeno bodi to sveto sladko Imé: Jezus, Marija in sv. Jožef! — Češena bodi vsa nebeška družba zdaj in na vse večne čase. Amen.

Po svojim devištvu in čistim spočetji, o Devica! očisti naše duše, naše serca!

Ta molitev se vsaki dan na zadnje moli.

V pondeljik.

Sveta Marija! ti mogočna priprošnica pri svojim Božjim Sinu vsim, ki te časté in s terdnim zaupanjem k tebi pribežé. Ozri se milostljivo na me in usliši moje vedno zdihovanje. V svoje varstvo me vzêmi, o Mati! in varuj me vsih sovražnikov mojiga zveličanja! Sprosi mi pomoč svojiga Božjiga Sina; sprosi mi luč, ki me raz-

svetluje po vsih mojih potih, gnado, ki me utorduje v vsih skušnjavah in nevarnostih. Zlasti mi na strani stoj zadnji trenutek, ko se mi bo bližala smert in se mi bodo odpirale vrata večne.

Sveta Marija! ti srečno imenovana Mati! ki si ponižno verovala, ko ti je angel Gospodov naznanil nar večí čudež Božje vsigamogočnosti in njegove dobrote, zato se je pa tudi vse dopolnilo; kar ti je bilo oznanjeniga od Gospoda. Sprosi tudi meni gnado terdne in stanovitne vere, de verujem in spoznam, kar je Bog razodel, kar mi sv. katoliška cerkev verovati zapoveduje; de se nikoli ne sramujem, resnic svete vere očitno spoznati, in de v ti sveti, edino zveličanski veri živim in umerjem. Sveta Marija! prosi svojiga Božjiga Sina, de to vero, ki jo je sam učil, do konca mojiga živ-

ljenja v meni ohrani, in me zato nekdam spozna pred svojim nebeškim Očetam.

Sveta Marija! ki si bila ozaljšana z vsimi gnadami, de si bila vredna biti Mati Božjiga Sina, Zveličarja našiga, pa si pri angelovim oznanjenji terdno upala, Devica ostati in biti Mati Gospodova; o Mati deviška! Mati svetiga upanja! ohrani tudi meni terdno zaupanje v dobroto in milost Božjo, po neskončnim zasluženji svojiga Sina Jezusa Kristusa, in sicer v tem življenji spoznanje, pravo obžalovanje in odpušenje mojih grehov, po smerti pa večno zveličanje, de Boga od obličja do obličja gledam, ljubim in na vekomaj uživam.

Sveta Marija! ki si kot nar milejši Mati svojiga Božjiga Sina preserčno ljubila, sprosi tudi meni tisto gorečo ljubezen, s katero je bilo tvoje serce vse vneto do svo-

jiga prelubeznjiviga Sina, de tudi jest svojiga nar višiga, vse ljubezni vredniga Boga čez vse ljubim, sovražim pa vse, kar bi to ljubezen slabilo, zlasti pa greh; sprosi mi tudi resnični sklep, raji umreti, kot kdaj še žaliti svojiga Boga; de nič ne porajtam, nič ne ljubim, kakor le to, kar me k njemu pelja; in de ne odjenjam od te ljubezni do konca svojiga življenja, in v ti ljubezni tudi umerjem v Gospodu.

Sveta Marija! ki si se volji Narvišiga ponižno vdala, ko ti je angel njegov naznanil včlovečenje Kristusovo, in te njegovo Mater pozdravil; privolila si, naj se ti zgodi po besedi Gospodovi, pri kterim ni nemogoča nobena reč; o Mati Božja! sprosi tudi meni gnado, de vselej išem in storim le, kar je po Božji volji; tudi takrat, kadar mi pošlje Narviši britkosti ali te-

žave, boleznì ali nadloge, ali pa celô smert; sprosi mi, de takrat, ves vdan Božji previdnosti, pijem kelih terpljenja in smerti, kteriga mi pošlje Očetova roka. Prosi za me, o Marija! de, ko me Bog pokliče iz tega sveta, me nič ne bo vezalo na ta svet, ne ljubezen do življenja, ne nagnjenje do posvetnih reči, do prijatlov ali znan-cov, temuč, de ves vdan v Božjo nar svetejši voljo, rad umerjem. Prosi pa tudi vsigamogočniga Boga, de mi po svojim neskončnim usmi-ljenji in zavoljo smertne britkosti svojiga preljubeznjiviga Sina Jezusa Kristusa, srečno smert dodeli in pelje mojo dušo v večno življenje.

Sveta Marija! ti nar popolniši zgled vsih čednost! uči me, de te, iz ljubezni do tebe, posnemam v vsih čednostih, s kterimi je bila ozaljšana tvoja duša. Sprosi tudi meni, de Božja dobrota tudi mene

obilno obdaruje z gnadami, s kterimi je napolnil sveti Duh tvojo dušo, de na poti svetih čednost napredujem in vse nasprotnosti premagam. Kadar pa se bo približala moja smertna ura, varuj me, o Mati gnade in usmiljenja Božjiga! varuj me sovražnikov mojiga zveličanja, de v Gospodu umerjem in med izvoljenimi prejmem plačilo za svoje djanja in večni pokoj! Amen.

V t o r i k.

Sveta Marija! Mati edinorojeniga Sinú Božjiga, ki je prišel na ta svet, de bi nam gnado prišlužil in dal; ti Mati Boga našiga Zveličarja, ki je v peklenko sužnost in smertno temoto zaverženimu svetu prostost, grešnikom življenje, vsimu človeškemu rodu večno zveličanje dodelil, ti, o Marija! sker-

biš za zveličanje svojih otrok, ki s terdnim zaupanjem pribeže pod tvoje varstvo. Sprejmi in usliši tudi moje prošnje, moje želje, in kakor je Jezus Kristus, tvoj Sin, srednik pri Očetu za nas ljudi, in sprava za grehe naše; bodi tudi ti srednica pri svojim Sinu za me, de bom z njegovo gnado očišen vsih svojih pregreh, po britkostih tega sveta, v Kervi Božjiga Jag-njeta čisto omit, prišel pred sedež živiga Boga.

Sveta Marija! Mati gnade Bož-je, nar lepši, z obilnostjo gnad ozaljšana Hči, sprosi mi gnado pri svojim Božjim Sinu, de po revnim in ozkim potu te solzne doline neutrudama hodim, vse nevarnosti in nasprotnosti svojiga zveličanja serčno in stanovitno premagam, de bom na smertni postelji poln zaupanja v milost svojiga Boga in v moč

tvoje prošnje se tolažiti zamogel, de sim se dobro bojeval, svoj tek dokončal in vero ohranil, za kar mi bo Bog, pravični sodnik, tisti dan krono zveličanja dodelil.

Sveta Marija! ti čez vse device povzdignjena Devica, ti brez madeža čista, Mati Božja! sprosi tudi meni čisto serce in potem tudi zvesto skerb, svoje serce vedno čisto ohraniti. Ne pripusti, de bi me nečimernost tega sveta kdaj oslepila, temuč, de se vsimu skerbno ogibam, kar bi me v greh zapeljati zamoglo. O Devica, ki ti ni enake! pomagaj mi, čisto živeti, pravo pot hoditi proti nebesam, kamor nič nečistiga ne pojde, in kjer bodo le tisti gledali Boga, ki so čistiga serca.

Sveta Marija! prečudna Mati Božja! ki si Mati in vender Devica. To čudno, nezapopadljivo sprednost ti je dodelil sveti Duh, ki te je

obsenčil s svojo močjo. O blažena Devica in Mati Božja Marija! prosi vedno za mé svojiga Sina, mojiga Gospoda, de me ne zaverže spred svojiga obličja, in mi ne vzame svojiga Duha, temuč de bom s tvojo pomočjo v dan sodbe milost našel, in dosegel tiste darove, ki so pripravljeni njim, ki Boga čez vse ljubijo.

Sveta Marija! ti ljubeznjiva Mati čiste ljubezni in svetiga upanja, prizadeval si bom, te otročje — serčno ljubiti, te s terdnim zaupanjem svojo mogočno pomočnico vedno častiti; pa tudi ti mi skaži svojo ljubezen; ozri se z visocih nebes na me; dodeli mi svojo pomoč v življenji, zlasti pa mi na strani stoj takrat, ko me bodo obdajale smertne težave! Preljuba moja Mati! ne zapusti me tisti zadnji trenutek in nesi takrat svojimu ljubimu Sinu moje zadnje

prošnje in zdihljeje, de bom vzet med število Božjih otrok, in njega, Narvišiga, s teboj na vekomaj hvalim, na vekomaj častim, na vekomaj ljubim in na vekomaj vživam. Amen.

V s r e d o.

Sveta Marija! ti nar modrejši Devica, ki si v svojim deviškem telesu nosila Sinu večniga Očeta, v katerim so vsi zakladi modrosti in spoznanja; prosi, de Bog tudi čez me uboziga reveža razlije tisto modrost, katero pri svojim vladanji ima, de se naučim, kar je nar viši, in nar potrebniši, namreč srečno umreti; de se naučim, v svojim življenji vse časno le v svoje zveličanje obračati, svoje misli in želje le v Bogu in večnosti imeti. Pred vsim pa te prosim, o Marija! ti sedež modrosti, sprosi

mi gnado, de me vedno spremlja strah Božji in me varuje vsake pregrehe. In ker ne vem ne ure ne dneva, kdaj Gospod pride in me v večnost pokliče, zato hočem zmirej čuti in pripravljen biti, de bom dopušen na večno ženitvanje, enako modrim devicam z napolnjenimi svetili.

Sveta Marija! ti vse časti vredna Devica, edina, od vekomaj zvoljena Mati Besede, večniga Boga; z nar lepšimi gnadami ozaljšana in kot ponižna dekla Gospodova povzdignjena čez vse druge stvari; po svojim vnebovzetji pa povikšana nad vse trume svetnikov, nad vse kore nebeških duhov. Ta tvoja čast zasluži pač vse češenje, serčno ljubezen do té. Pa nobeden te, o Marija! zastonj ne časti; vsim častivcam si mogočna priprošnica pri Bogu, zvesta pomočnica v potrebah. Oh, bodi to tudi meni v življenji, zlasti

pa ob smertni uri, in potem hočem tvoje Ime, o prečastita Devica! brez nehanja častiti in te hvaliti, ker bo uslišana moja prošnja in mi bodo s tvojo pomočjo odperete vrata večniga raja.

Sveta Marija! ti mogočna Devica, Mati Narvišiga, si na sedež nepopisljiviga veličastva povzdignjena nad vse izvoljene Božje, ki te vsi časté svojo Kraljico. Ali te mar ne bo tudi častil tvoj Božji Sin tam v kraljestvu svojiga veličastva, svojo Mater, in te mar ne bo uslišal, kadar prosiš za svoje v solzni dolini zdihajoče otroke? Zatorej, o Marija! glej milostljivo na me, svojiga, če tudi nevredniga častivca, glej s svojiga kraljeviga sedeža na me, in podpiraj me s svojo mogočno prošnjo, ter nêsi mojo nar imenitniši željo in prošnjo pred svojiga Sina, de me namreč ne zapusti na dan britkosti, in mi ne odtegne svoje po-

moči v mojim zadnjim boji, de po srečno končanim življenji dosežem gotovo svoj namen, ter uživam večno zveličanje s teboj vred, o Marija!

Sveta Marija! ti dobrotljiva Devica! v tvojo zveličavno pomoč, v tvoje posebno varstvo izročim dans in vsak dan, zlasti pa ob svoji smertni uri svojo dušo in svoje telo; vse početje moje naj ti bo izročeno, de bo vse moje djanje in nehanje s tvojo prošnjo in s tvojim zasluženjem vedno po volji tvojiga Božjiga Sina. O preblažena Devica Marija! naj občutim tvojo predobrotljivo pomoč tisto grozno uro, ko bodo telesne moči omagovale, moj jezik govoriti več ne bo mogel, ko moje otemnjene oči ne bodo več vidile, moje ušesa ne več slišale; takrat, o Marija! se spomni te moje prošnje, s katero te zdaj, o predobrotljiva Mati! prosim in pridi mi mojo smertno uro na pomoč, de bom

obvarovan vsih svojih sovražnikov,
in grem v nebesa med izvoljene
Božje !

Sveta Marija ! ti zvesta Devica
in pomočnica vsih, ki te v življenji
časté in se priporočajo tvoji prošnji,
o, prosi zame; uboziga grešnika, de
me ne napade nagla, neprevidena
smert, temuč, de sim pripravljen;
greh zaničujem; se satanu odpovem;
svoje grehe resnično obžalujem, se
jih čisto spovem, in za nje, kolikor
premorem, zadostim; zadnjo popot-
nico pobožno in vredno prejmem, in
se tako, zedinjen s tvojim nebeškim
Sinam, ločim iz tega sveta; potem
pa, de bom prištet tistim zvestim in
modrim hlapcam, ktere Gospod ču-
joče najde, ko pride in jih pelje v
večno veselje. Amen.

V četertik.

Sveta Marija! vsiga madeža čisto ogledalo Božje pravice, iz kteriga je izšlo solnce pravice, Kristus Jezus, naš Odrešenik! O Marija! ko bo prišel čas, de se bom ločiti mogel iz tega sveta, prosi milostljivo za me, de umerjem smert pravičnih; in kadar bom odgovor dajal od svojiga življenja, postavi me pred Jezusa Kristusa, ne pred ojstriga sodnika, ampak pred žegnani sad svojiga telesa, de se z njim zedinim, in ga v večni ljubezni uživam.

Sveta Marija! ti začetek našiga veselja, ki si človeškemu rodu obljubljeniga Odrešenika, po katerim so hrepenele vse ljudstva, ki si Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlje, spočela; si v veselje nebesam in zemlji rodila Njega, ki nas je rešil sužnosti hudičeve in nam prinesel prostost otrok Božjih — o

žegnana Mati našiga Zveličarja! ti si nam prislužila začetek večniga življenja; zato upam, de mi boš sprosila, de bom po srečni smerti, poln tolažbe in z veseljem gledal tega svojiga Zveličarja, pri katerim je usmiljenje in obilno odrešenje.

Sveta Marija! od vekomaj izvoljena, z vsimi gnadami ozaljšana, časti vredna posoda, si odločena v nar veči lepoto nebeškiga kraljestva, v pobožno češenje človeškiga rodú. V prvem trenutku svojiga življenja si bila, o blažena Devica! posoda vse svetosti, posoda Bogú dopadljiva; s polnostjo gnade si bila obvarovana vsiga greha! Jest nesrečni človek pa vém, de me obdaja mnogo zapeljevanj, mnogo skušnjav v trohljivim telesu, in de zaklad gnade in moči Božje nosim v perstenu posodi, de pa vendar vse premorem v tém, ki me krepča. Preblažena Devica! prosi za me pri Bogu, ki mi je po

svoji podobi vstvaril, de ne bom posoda Božjiga serda, temuč de me napolni, kakor posodo svojiga usmiljenja, za nebesa namenjeno, z bogastvam svojih gnad.

Sveta Marija! ki vse, ki v té kličejo in pri tebi pomoči išejo, varuješ, kakor močen turn, kteriga je postavil David na Sijonskim hribu v brambo svetimu mestu; tako tudi braniš svoje častivce pred zalezovanjem hudobnih sovražnikov. Lej, o mogočna Devica! nasprotnik človeškiga rodu hodi vedno okoli in iše, koga bi požerl; vzemi me v svoje varstvo, bodi mi bramba pred napadam dušnih sovražnikov, de nikoli ne odstopim od spolnovanja Božjih zapoved! Zlasti pa mi bodi pomočnica v smertnim boji, de me ne smert, ne življenje, ne sedanje, ne prihodnje ne loči od Božje ljubezni, ki je v Kristusu Jezusu, Gospodu našim.

Sveta Marija! ti hiša zlata! de si bila vredno prebivališče Sinú Božjiga, si mogla, kakor nar čistejši zlato, biti vsa čista, z nebeško blišbo obdana; oh! prosi tudi za me, de bom vedno bolj opran vse krivice, očišen vsih grehov, de bo v meni vstvarjeno čisto serce in pravi duh ponovljen, de si tako prizadevam z dobrimi deli si zagotoviti svoje zveličanje; in kadar bo poslednjič prišel tisti trenutek, de bom zapustil to telesno posodo, bo moj duh, kakor v ognji očišeno zlato, veselo šel v hišo nebeškiga Očeta.

Sveta Marija! ti živa skrinja nove zaveze! Ti veličastni tempelj Božjiga Sinú! kakor je nekdej Gospod Izraelove polja, hiše in rodove ohranil zavoljo skrinje stare zaveze, ter je Izrael blagoslovil; tako, o Marija! smem upati mogočno bramba in blagoslov od tebe, nar svetejši skrinja! v kateri je bila svetost sama,

v kateri je bival srednik nove in boljši zaveze, Bog usmiljenja in večne ljubezni. Ta tvoj Sin, naš Zveličar, je šel v nebesa, de se bo nekda prikazal nam vsim, ki čakamo večniga zveličanja. O častitljiva, o žegnana Devica! moja Gospa, moja Srednica, moja Besednica! s tem svojim Sinam me spravi, svojemu Sinu me priporoči, svojemu Sinu me izroči! Amen.

V p e t i k.

Sveta Marija! tvojo dušo je meč neznanih bolečin prebodel, kadar si pod križem stala in v britkosti vidila, kako je tvoj ljubeznjivi Sin svojo dušo izdihnil za grehe svojiga ljudstva. O Mati! ti studenec vse ljubezni! naj tudi jest občutim tvojo veliko britkost in bolečino, de iz prave ljubezni do svo-

jiga Zveličarja svoje grehe serčno obžalujem, de mi ne bo v pogubljenje, temuč v večno življenje. Zakrijem se v svete rane tvojiga Sina; njegova kri naj me očisti vsih mojih pregreh! O žalostna Mati! varuj me sodnji dan, de ne bom obsojen v večni ogenj, temuč de bom s tvojo pomočjo dosegel zmago in se moja duša vdeleži veličastva nebeške domovine.

Sveta Marija! tebe je tvoj Božji Sin na križu viseč dal v Mater svojimu učencu, ki ga je ljubil, in v njem te je dal tudi v Mater vsimu človeškemu rodu; pa je tudi svojiga učenca in nas vse tebi izročil v otroke; skaži se mi torej Mater, in tvoj Sin, ki je zavoljo našiga zveličanja z nebes prišel, človek postal, ter je iz tebe rojen bil, on naj milostljivo sprejme tvojo prošnjo za mé. O Marija! stori me vsiga greha, vse hudobije prostiga,

stori me čistiga in pohlevniga! Pomagaj mi, de čisto živim, in po srečni smerti se Božjiga in tvojiga obličja vekomaj veselim.

Sveta Marija! Mati našiga Odrešenika, začetnica našiga zveličanja! oh, vém in spoznam, kolikrat sim jest nehvaležnik, že zanemaril svoje zveličanje, kolikrat sim ceno in sad svojiga odrešenja že z grehi zapravil; z britkim sercam spoznam, de je hudobija mojih pregreh velika postala, v težko butaro narastla; pa sram me je zdaj, zdihujem, obžalujem svoje pregrehe, upam pa tudi njih odpušenje. K temu me vabi dobrota mojiga Odrešenika; sej je tudi uni spokorni, skesani, joka-joči grešnici vse grehe odpustil; sej je spokornimu razbojniku na križu milost in gnado dodelil; tudi meni je zapustil sladko upanje sprave. Pri tem svojim Božjim Sinu, o Marija! bodi priprošnica moja! sej si

ti pribežališe, upanje grešnikov; tudi jest upam na tvojo prošnjo odpusenje vsih svojih grehov. Naj, o sveta Devica! že zdaj občutim tvojo prošnjo in tvojo pomoč, pomagaj mi pa zlasti tisto uro, ko se bo moja duša od telesa ločila, de bom se tolažil z obljubo, de bom še tisti dan s teboj in s tvojim Božjim Sinom v svetim raji!

Sвета Marija! tvoja duša je bila nezmerno ožaljena, z mečem prebodena, ko si pod križem stala in slišala, ko je tvoj ljubeznjivi Sin zavpil z velikim glasom, rekoč: Oče! v tvoje roke zročim svojo dušo, in je potem glavo nagnil in umerl; ozri se, o milostljiva Mati! tudi na me, de po zgledu tvojiga umirajočiga Sina nekda j tudi jest pobožno in sveto umerjem. Ko bo vse dokončano, me bodo bolečine in smertne groze napadale, mi okrog stoječi ne bodo mogli nič več pomagati, takrat,

o Marija! bom čakal na tvojo pomoč. O de bi le takrat moj Bog me ne zapustil, temuč mi serčnost in zaupanje dajal, de zaklicati zamorem: Oče! v tvoje roke zročim svojo dušo. Amen.

V saboto.

Sveta Marija! ti lepa, razveselivna zgodnja danica! iz ktere je izšlo solnce pravice, Kristus naš Bog, prava luč, ki razsvetli vsaciga človeka. Ti si tista imenitna in posebna zvezda, ki razsvetluje široko morje téga sveta! O zato se bom oziral na to svetlo in milo zvezdo v vsih nevihtah in viharjih tega življenja. V skušnjavah, britkostih in težavah bom gledal na to zvezdo, bom klical tebe, o Marija. Ko me bodo terle nadloge, me bodo strašile moje hudobije, me bo groza

smerti in sodbe, takrat bom mislil, bom klical v té, o Marija! ti bodi moja danica, de nikamor ne zajdem; ti mi bodi varhinja, de nevarnostim uidem; ti moja priprošnica, de po tem revnim življenji pridem k svojimu Zveličarju v nebesa.

Sveta Marija! pomoč kristjanov! velikrat že si skazala svojo moč pravovernim, si zmago jim sprosila, ki so se k tebi obernili, pri tebi pomoči iskali zoper sovražnike svete vere. O bodi tudi meni ubogimu revežu usmiljena Mati, bodi mi upanje in moč zoper moje nevidne sovražnike; razkropljeni naj bodo, zginejo naj pred teboj! In ko se bo moja duša od telesa ločila; takrat, o Marija! mi pridi na pomoč z vsimi izvoljenimi; in angeli Božji naj sprejmejo mojo dušo in naj jo nesejo pred sedež Narvišiga.

Sveta Marija! pribežališe grešnikov! če se v britkosti ozrem na-

zaj na svoje življenje, vidim, de sim, oh! prevelikrat in obilno grešil; sicer sim vse svoje storjene grehe že serčno obžaloval, in jih tudi zdaj čez vse obžalujem; pa, ker noben človek v tém življenji ne ve, ali je ljubezni ali serda Božjiga vreden, pribežim k tebi, o Marija! ter upam s tvojo prošnjo gotovo odpušenje svojih grehov zadobiti. Prosi za me svojiga Božjiga Sina, ki je prišel z nebes, ne de bi pogubil grešnike, med kterimi sim tudi jest, temuč, de bi jih vekomaj zveličal; prosi ga, o Marija! de mi vzame vse hudobijs, me očisti vsih grehov.

Sveta Marija! zdravje bolnikov! ko me bo modri Bog na posteljo hudih težav položil, me bodo obdajale bolečine smertne bolezni, pa tudi strah in groza bližnje smerti; takrat, o Marija! mi pridi na pomoč; sprosi mi gnado, de poterpeжливо prenašam bolečine svoje bolezni

in sicer tako dolgo, dokler bo dopadljivo Gospodu življenja in smerti. Sprosi mi moč, de vse, tudi nar bolj občutljive bolečine, rad preterpim v spokorjenje svojih grehov, v znamnje zvestobe in ljubezni do Boga, in de kelih britkiga terpljenja ponižno izpijem, Jezusu samimu živim, njemu umerjem, in bo on moj dobiček v življenji in v smerti.

Sveta Marija! tolažnica žalostnih! k tebi vpijejo in zdihujejo vsi žalostni in objokani v ti solzni dolini. Ti Mati usmiljenja, življenje, sladkost in upanje naše! k tebi se hočem obrniti, k tebi zdihovati, kadarkoli bo žalostna moja duša. Kadar mi človeške moči ne bodo mogle več pomagati, ko bo duša moja prenapolnjena z britkostmi in težavami, ko bodo moje čutila onemogle, bo moje življenje pri koncu, in moja do smerti žalostna duša ne bo nikjer več po-

moči dobila, bodi mi takrat tolažnica; o mila, o dobrotljiva, o sladka Devica Marija! in po tem revnim življenji pokaži mi Jezusa, žegnani sad svojiga telesa, tam v kraljestvu, kjer bodo izbrisane vse solze in ne bo ne smerti, ne žalosti in ne bolečin.

Sveta Marija! vrata nebeške! Ti edina med vsimi ženami si bila vredna, de je iz tvojiga deviškiga telesa, prišel Sin Božji na ta svet, de je odrešil ljudi, smertno zêlo premagal, nam nebeške vrata odperl, in nam v večnim kraljestvu sedeže pripravil. Prosim te, o pre-dobrotljiva Gospa! sprosi svojiga milostljiviga Sina, de bo tudi moje ime zapisano v nebesih. Ne za-verzi, o Marija! té moje prošnje, sej tvoj prelubi Sin, naš Gospod Jezus Kristus, te bo rad poslušal in bo uslišal tvojo prošnjo. Sej vidiš, kolike pomoči mi je treba

tù na zemlji, zato mi bodi mogoč-
na pomočnica! in sprosi mi gnado,
de po srečno končanim življenji pri-
dem v nebesa, kjer bom tvojiga
Sina in tebe na sedežu nebeškiga
veličastva vekomaj gledal, vekomaj
hvalil. Amen.



Litanije vsih svetnikov.



Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsigamogočni Bog, u-
smili se nas!

Sin, vsiga sveta rešnji Bog, usmili
se nas!

Sveti Duh, resnični Bog, usmili se
nas!

Sveta Trojica, en sam Bog, usmili
se nas!

Sv. Marija

Sv. Mati Božja,

Sv. devic Devica,

Sv. Mihael,

Sv. Gabriel,

Sv. Rafael,

Vsi sveti angeli in arhangeli, za
nas Boga prosite!

Vse svete verste zveličanih duhov,
za nas Boga prosite!

Sv. Janez Kerstnik, za nas Boga
prosi!

Sv. Jožef, za nas Boga prosi!

Vsi sveti očaki in preroki, za nas
Boga prosite!

Sv. Peter,

Sv. Pavel,

Sv. Andrej,

Sv. Jakop,

Sv. Janez,

Sv. Tomaž,

Sv. Jakop,

za nas Boga prosi!

Sv. Filip,
 Sv. Jernej,
 Sv. Matevž,
 Sv. Simon,
 Sv. Tadej,
 Sv. Matija,
 Sv. Barnaba,
 Sv. Lukež,
 Sv. Marka,

za nas Boga prosi!

Vsi sveti aposteljni in evangelisti,
 za nas Boga prosite!

Vsi sveti učenci Gospodovi, za nas
 Boga prosite!

Vsi sveti nedolžni otroci, za nas
 Boga prosite!

Sv. Štefan,
 Sv. Lavrenc,
 Sv. Vincenc,

za nas Boga prosi!

Sv. Fabijan in Boštjan,
 Sv. Janez in Pavel,
 Sv. Kozma in Damijan,
 Sv. Gervazi in Protazi,

za nas Bo-
 ga prosita!

Vsi sveti marterniki, za nas Boga
 prosite!

Sv. Silvester,
 Sv. Gregor,
 Sv. Ambrož,
 Sv. Avguštin, } za nas Boga prosi!
 Sv. Hieronim,

Sv. Martin,
 Sv. Miklavž,

Vsi sveti škofje in spoznovavci, za
 nas Boga prosite!

Vsi sveti učeniki, za nas Boga
 prosite!

Sv. Anton,
 Sv. Benedikt, } za nas Boga prosi!
 Sv. Bernard,
 Sv. Dominik,
 Sv. Frančišk,

Vsi sveti mašniki in leviti, za nas
 Boga prosite!

Vsi sveti mnihi in pušavniki, za nas
 Boga prosite!

Sv. Marija Magdalena, } za nas Bo-
 Sv. Agata, } ga prosi!
 Sv. Lucija,
 Sv. Neža,

Sv. Cecilija,
 Sv. Katarina,
 Sv. Anastazija,

} za nas Bo-
 ga prosi!

Vse svete device in vdove, za nas
 Boga prosite!

Vsi svetniki in svetnice Božje, za
 nas Boga prosite!

Bodi nam milostljiv, zanesi nam,
 o Gospod!

Bodi nam milostljiv, usliši nas, o
 Gospod!

Vsiga hudiga,

Vsiga greha,

Svoje jeze,

Nagle in neprevidene smerti,

Skušnjav hudičevih,

Jeze, sovraštva in vse hude volje,

Duha nečistosti,

Treska in hudiga vremena,

Šibe potresa,

Kuge, lakote in vojske,

Večne smerti,

Skoz skrivnost svojiga svetiga
 včlovečenja,

reši nas, o Gospod!

Skoz svoj prihod,
 Skoz svoje rojstvo,
 Skoz svoj kerst in sveti post,
 Skoz svoj križ in svoje ter-
 pljenje,

Skoz svojo smert in svoj pokop,
 Skoz svoje sveto vstajenje,
 Skoz svoj čudni vnebohod,
 Skoz prihod tolažnika svetiga
 Duha,

V dan sodbe,

reši nas, o Gospod!

Mi grešniki,
 De nam zanesesh,
 De nam odpustiš,
 De nas k pravi pokori pripelješ,
 De svojo sveto cerkev vižáš in
 ohraniš,

De pastirja apostoljskiga in vse
 cerkvene stanove v svoji sveti
 veri ohraniš,

De sovražnike svete cerkve po-
 nižáš,

prosimo te, sliši nas!

De keršanskim kraljem in oblast-
 nikam mir in pravo enovolj-
 nost daruješ,
 De vsimu keršanskimu ljudstvu
 mir in edinost daš,
 De nas vse v svoji sveti službi
 poterdiš in obderžiš,
 De naše misli k nebeškim željam
 povzdigneš,
 De vsim našim dobrotnikom večne
 darí dodeliš,
 De duše naše in naših bratov,
 bližnjih in dobrotnikov večni-
 ga pogubljenja rešiš,
 De sad zemlje daš in ohraniš,
 De vsim vérnim dušam večni
 pokoj dodeliš,
 De nas uslišiš,
 Sin Božji !

prosimo te, sliši nas!

Jagnje Božje, ki grehe svetá od-
 jemlješ; zanesi nam, o Gospod!
 Jagnje Božje, ki grehe svetá od-
 jemlješ; usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe svetá od-
jemlješ; usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš i. t. d. (tiho.)

Ÿ. In nas ne vpelji v skušnjava,

O. Temuč reši nas hudiga. Amen.

Ÿ. Kruh z nebes si jim dodelil.

O. Kteri ima vso sladkost v sebi.

M o l i m o.

O Bog! kteri si nam v pre-
čudnim Zakramentu spomin svojiga
terpljenja zapustil, daj nam, te pro-
simo, svete skrivnosti tvojiga telesa
in tvoje kervi tako častiti, de sad
tvojiga odrešenja vedno v sebi ču-
timo. Kteri živiš in kraljuješ z Bo-
gam Očetam v edinosti svetiga Duha,
Bog vekomaj. Amen.

Za vse potrebe.

Vsigamogočni, večni Bog! nebeški Oče, poglej z očmi svoje neskončne milosti naše reve in nadloge. Usmili se vsih vernih kristjanov, za ktere se je tvoj edino-rojeni Sin, naš Gospod in Zveličar Jezus Kristus voljno grešnikom v roke dal, in je tudi svojo drago kri na lesu svetiga križa prelil. Po tem Gospodu Jezusu odverni, milostljivi Oče, zaslužene šibe, sedanje in prihodnje nevarnosti, punte, vojsko, kugo, lakoto, draginjo, bolezni in žalostne revne čase.

Vsigamogočni, večni Bog! usmili se svojiga služabnika, našiga papeža I., in vodi ga po poti večniga življenja, de bo s tvojo pomočjo, kar je tebi prijetno, želel, in z vso močjo storil.

O Bog, pastir in vižar vsih vernih! glej milostljivo na svojiga služabnika, našiga škofa I., ki si ga

pastirja naše škofije postavil; dodeli mu, te prosimo, de tistim, čez ktere je postavljen, z besedo in z djanjem k dobriemu služi, in tako s čedo, ki mu je zročena, večno življenje doseže.

Bog, varh vsih kraljestev, dodeli svojimu služabniku, našimu cesarju I., tvojo moč, s katero se sovražnik premaga, spoznati in častiti, de bo, ker je iz tvoje volje cesar postal, tudi v tvojim varstvu vselej mogočen.

Razsvetli in poterdi v vsim dobrim duhovske in deželske oblasti in gosposke, de nas bodo na vse to napeljevali, kar zamore k tvoji Božji časti, k našimu zveličanju, in k miru in sreči vsiga kershanstva pripomoči.

Prosimo tudi, kakor hočeš, de nam je prositi, za svoje prijatle in neprijatle, za zdrave in bolne, za

vse žalostne in revne kristjane, za žive in mertve.

Vsigamogočni, večni Bog! ki gospoduješ čez žive in mertve, in se usmiliš vsih, ktere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, pohlevno te prosimo, de vsi, za ktere smo se namenili moliti, kateri so še pri življenji, ali pa so se že iz sveta ločili, na prošnjo vsih tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpušenje vsih svojih grehov dosežejo.

Dodeli nam, o Bog mirú! pravo edinost v veri brez vsiga razdertja in ločitve. Preoberni naše serca k pravi pokori in k poboljšanju našiga življenja. Vžgi v nas ogenj svoje ljubezni. Daj nam goreče želje po vsi pravičnosti, de ti bomo kakor tvoji pokorni otroci v življenji in smerti prijetni in dopadljivi.

Tebi bodi vedno priporočeno, o Gospod! vse naše djanje in ne-

hanje, naše delo in opravilo, naše življenje in naša smert. Daj nam svojo milost tukaj uživati, in tamkej z vsimi izvoljenimi doseči, da te bomo v večnim veselji in zveličanji hvalili in molili. To nam dodeli, o Gospod, nebeški Oče! po Jezusu Kristusu, tvojim ljubim Sinu, Gospodu našim in Odrešeniku; kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha, Bog vekomaj. Amen.

Ÿ. Božja pomoč ostani vselej pri nas.

O. Amen.

Oče naš . . . Češena si Marija . .
(petkrat).



Lavretanske litanije.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsigamogočni Bog, usmili se nas!

Sin, vsiga svetá rešnji Bog, usmili se nas!

Sveti Duh, resnični Bog, usmili se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog, usmili se nas!

Sv. Marija,

Sv. Mati Božja,

Sv. devic Devica,

Mati Kristusova,

Mati milosti Božje,

Mati prečista,

Mati brez madeža,

Mati nedolžna,

Mati presveta,

Mati ljubeznjiva,

Mati prečudna,

Mati našiga Stvarnika,

Mati našiga Odrešenika,

Devica modra,

za nas Boga prosi!

Devica častitljiva,
 Devica hvale vredna,
 Devica mogočna,
 Devica usmiljena,
 Devica verna,
 Podoba pravice,
 Sedež modrosti Božje,
 Začetek našiga veselja,
 Posoda duhovna,
 Posoda časti vredna,
 Posoda vse svetosti,
 Skrivnostna roža,
 Turn kralja Davida,
 Turn slonokosteni,
 Hiša zlata,
 Skrinja mirú in sprave,
 Vrata nebeške,
 Zgodnja danica,
 Zdravje bolnikov,
 Pribežališe grešnikov,
 Tolažnica žalostnih,
 Pomoč kristjanov,
 Kraljica angelov,

za nas Boga prosi!

Kraljica očakov,
 Kraljica prerokov,
 Kraljica aposteljnov,
 Kraljica marternikov,
 Kraljica spoznovavcov,
 Kraljica devic,
 Kraljica vsih svetnikov,
 Kraljica brez madeža izvirniga
 greha spočeta,

za nas Boga prosí!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
lješ; zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
lješ; usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
lješ; usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče naš... Češena si Marija...

Ÿ. Kruh z nebes si jim dodelil.

O. Kteri ima vso sladkost v sebi.

Molimo!

O Bog, kteri si nam v pre-
čudnim Zakramentu spomin svojiga

terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojiga Telesa in tvoje Kervi tako častiti, de sad tvojiga odrešenja vedno v sebi čutimo. Kteri živiš in kraljuješ z Bogam Očetam v edinosti svetiga Duha, Bog vekomaj. Amen.

Molimo !

Pod tvojo pomoč pribežimo, o sveta Božja porodnica! ne zaverzi naših prošenj v naših potrebah, temuč reši nas vselej vsih nevarnost. O častitljiva in žegnana Devica! naša Gospa, naša srednica, naša besednica, naša pomočnica. S svojim Sinam nas spravi, svojimu Sinu nas priporoči, svojimu Sinu nas izroči.

Ŧ. Prosi za nas, sveta Božja porodnica!

O. De bomo vredni obljub Kristusovih.

Molimo !

Dodeli nam, svojim služabnikom, prosimo, Gospod Bog! de vedno zdravje na duši in na telesu uživamo, in de bomo po častitih prošnjah presvete Marije vselej Device od sedanje žalosti rešeni in večniga veselja deležni.

V adventu.

Usmiljena Mati Zveličarjeva, ki ostaneš vrata nebeške in zgodnja Danica! pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa želi vstati; ti, ki si svojiga Stvarnika prečudno rodila, devica pred in potlej ostala, ki si iz Gabrielovih ust prejela češenje, usmili se grešnikov.

Ÿ. Angel Gospodov je Marii oznanil.
O. In spočela je od svetiga Duha.

Molimo !

Svojo milost, prosimo, o Gospod! v naše serca vlij, de, ki smo

po angelovim oznanjenji včlovečenje Kristusa, tvojiga Sina, spoznali, po njegovim terpljenji in križi častitljivo vstajenje dosežemo.

Od božiča do svečnice.

Usmiljena Mati Zveličarjeva,
i. t. d. (kakor zgorej).

Ÿ. Po porodu si Devica čista ostala.
O. Prosi za nas, Božja porodnica!

Molimo !

O Bog! ki si po rodovitnim devištvu svete Marije človeškemu rodu dar večniga zveličanja dodelil; daj nam, te prosimo, de njene prošnje za nas občutimo, po kateri nam je sreča došla prejeti začetnika življenja, Jezusa Kristusa, Sina tvojiga.

Od svečnice do veliciga četrtega.

Bodi češena, nebes kraljica,
češena angelov gospa; češena kore-

nina, češene vrata, skozi ktere je svetu luč prisijala. Veseli se Devica častitljiva, ki si čez vse lepa, bodi pozdravljena, preljubeznjiva in prosi za nas pri Kristusu.

Ÿ. Naj te hvalim, o Devica presveta. O. Daj mi moč zoper tvoje sovražnike.

Molimo!

Dodeli, milostljivi Bog! pomoč naši slabosti, de, ki svete Božje porodnice spomin obhajamo, s pomočjo njene prošnje iz naših grehov vstanemo.

Od velike sabote do sv. Trojice.

Veseli se, kraljica nebeška, aleluja! Kteriga si zaslužila nositi, aleluja! je vstal od smerti, kakor je rekel, aleluja! Prosi za nas Boga, aleluja!

Ÿ. Veseli in raduj se, Devica Marija, aleluja!

O. Ker res je vstal Gospod, aleluja!

Molimo!

O Bog, ki si po vstajenji svojiga Sina, Gospoda našiga Jezusa Kristusa, svet razveselil; dodeli, prosimo, de po njegovi Materi Marii Devici dosežemo veselje večniga življenja.

Od sv. Trojice do adventa.

Češena bodi, Kraljica! Mati milosti, življenje, sladkost in upanje naše, bodi češena! K tebi vpijemo zapušeni Evini otroci; k tebi zdihujemo žalostni in objokani v tej dolini solz. Oh, oberni tedaj, naša pomočnica! svoje milostljive oči v nas, in pokaži nam po tem revnim življenji Jezusa, žegnani sad tvojiga telesa, o milostljiva, o dobrotljiva, o sladka Devica Marija!

Ů. Prosi za nas, sveta BoŹja porodnica!

O. De bomo vredni obljub Kristusovih.

Molimo!

Vsigamogočni, večni Bog! ki si dušo in telo častite Device, Matere Marije, de bi vredno prebivališče tvojiga Sina biti zaslužila, s pripomočjo svetiga Duha pripravil; daj, de bomo, ki se njeniga spomina veselimo, po njenih milostljivih prošnjah prihodnjih zlegov in večne smerti rešeni.

K svetimu JoŹefu.

Glej, zvesti in modri hlapec, kteriga je postavil Gospod čez svojo družino.

Ů. Prosi za nas, sveti JoŹef!

O. De bomo vredni obljub Kristusovih.

Molimo !

Naj nam, prosimo, o Gospod! zasluženje ženina tvoje presvete Matere Marije pomaga, de, kar naša slabost ne premore, nam bode po njegovih prošnjah dodeljeno.

Za vse potrebe.

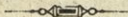
Ponižno, Gospod! te prosimo, razveži po svoji milosti naših grehov vezi, in ohrani po prošnjah svoje izvoljene Matere, ljube Device Marije in vsih svojih svetnikov nas, svoje služabnike, naše dobrotnike in naše pohištvo v vsi svetosti; tudi očisti vso našo rodovino hudobe in grehov, in napolni jih z lepimi čednostmi; dodeli nam mir in zdravje, odverni od nas vidne in nevidne sovražnike, in odženi vse hude želje; daj nam zdravo vreme in dobro letino, skaži milost našim prijatlam in neprijatlam, in obvaruj

to faro z vsimi, ki v nji prebivajo, kuge, lakote, vojske, ognja, potresa, povodnji, in dodeli milostljivo vsim vernim kristjanam, živim in mrtvim, večno življenje, mir in pokoj. Obvaruj našiga papeža I., našiga škofa I., našiga cesarja I., in vso našo duhovsko in deželsko gosposko vsih nadlog in vsiga zlega. In tvoj žegen pridi iz nebes doli na nas in bodi vselej nad nami. Po Gospodu našim Jezusu Kristusu, Sinu tvojim, kateri s teboj živi in kraljuje v edinstvi svetiga Duha, Bog vekomaj. Amen.

Ÿ. Božja pomoč ostani vselej pri nas.

O. Amen.

Oče naš . . . Češena si Marija . . .
(petkrat.)



Ura Božja.

Kratek zapopadek keršanskiga nauka.

I.

En Bog je. En v natori, trojni pa v peršonah. Bog Oče, ki nas je iz nič vstvaril; Bog Sin, ki nas je s svojo smertjo na križi odrešil; Bog sv. Duh, ki nas je pri sv. kerstu posvetil.

Ena vera je. Ena, sveta, katoliška, apostoljska, rimska cerkev.

En kerst je, v odpušenje grehov — zlasti izvirniga greha.

Ena daritev sv. maša je, v podobah kruha in vina, v spomin smerti našiga Gospoda Jezusa Kristusa.

En vidni poglavar cerkve, namestnik Jezusov, rimski papež.

Eno očitno znamnje keršanstva, to je: sveti Križ.

En namen našiga vstvarjenja: tù na zemlji Bogu zvesto služiti, po smerti večno se zveličati.

II.

Dve natori v Kristusu; Božja in človeška. Po Božji natori Kristus Očetu in sv. Duhu popolnoma enak, z njima edini Bog; po človeški natori pa je on sam za nas terpeti hotel.

Dve poglavitne zapovedi ljubezni ste: Ljubi Boga čez vse, iz vsiga svojiga serca, iz vse svoje duše, in vse svoje misli, in iz vse svoje moči, in sicer zavoljo njega samiga. Ljubi pa tudi svojiga bližnjiga, kakor sam sebe zavoljo Boga.

Dvojni je greh. 1. Poerbani ali izvirni, kteriga sta Adam in Eva v raji storila in smo ga mi po njih poerbali; in iz tega tudi vsi drugi grehi izvirajo. 2. Djanski greh, kteri je spet dvojni: *a.* lastni, kteriga sami storimo; *b.* ptuji, kteriga smo krivi, de ga drugi storijo. Še je djanski greh: velik ali smertni, ki nam vso gnado vzame, našo dušo umori; drugič pa majhen ali odpustljiv, le malo razžaljenje Božje.

Dvojna je tudi gnada Božja. 1. Posvečujoča ali zveličanska, ki nas stori Bogu dopadljive — otroke Božje.

2. Delavna ali djanska, ki je nam k vsacimu dobrimu delu potrebna.

Dvojna je čeznatorna žalost nad grehi. 1. Popolnoma, ko je grešniku le zato žal, ker je neskončno dobra Očeta razžalil. 2. Nepopolnoma pa, kadar mu je žal zavljo kazni, zavljo nebes, ali zavljo ostudnosti greha, ali ker se pekla boji. — Popolnoma je lepši, ker izvira iz zgolj ljubezni do Boga. Je tudi boljši, ker ž njo zadbimo v smertni nevarnosti odpušenje grehov, ako bi se tudi spovedati ne mogli.

Dvojni so tudi odpustki. 1. Popolnoma, kadar so nam vse časne kazni odpušene zavljo neskončnega zasluženja Jezusa Kristusa in njegovih svetnikov. 2. Nepopolnoma pa, kadar nam je le nekoliko časnih kazni odpušenih.

III.

Tri Božje persone: Oče, Sin, in sv. Duh, pa en sam Bog.

Tri Božje čednosti: Vera, upanje, ljubezen; ktere je vsaki pameten kristjan dolžan večkrat obuditi. 1. Vero, zavljo resnice in modrosti Božje; 2.

Upanje, zavoljo vsigamogočnosti, milosti in zvestosti Božje; 3. Ljubezen pa zavoljo neskončne lepote in dobrote Božje.

Tri čeznatorne Božje dobrote, ktere upamo po neskončnim zasluženji Jezusa Kristusa: 1. Odpušenje grehov. 2. K zveličanju potrebna gnada. 3. Večno življenje.

Trojno posebno dobro delo: 1. Moliti; 2. se postiti; 3. vbogajme dajati.

Trije evangeljski svetje: 1. Radovoljno uboštvo; 2. vedno devištvo; 3. popolnoma pokoršina.

Trojno je izpraševanje vesti: 1. Po mislih; 2. po željah; 3. po djani; ali nedjani (opušnji); in sicer: 1. zoper Boga; 2. zoper svojiga bližnjiga; 3. zoper sam sebe. Treba je sv. Duha na pomoč poklicati, in potem premisljevati 1. ljudi, s kterimi imamo kaj opraviti; 2. kraj, kjer smo bili; 3. službe ali dela, ktere smo opravljali ali opustili.

Tri znamenja prave pokore: 1. Svoje življenje poboljšati; 2. grešnih priložnost se ogibati; 3. hude nagnjenja in navade premagati.

Triji deli sv. roženkranca: 1. veseli; 2. žalostni; 3. častiti.

IV.

Štirje deli sv. maše: 1. Evan-geli; 2. darovanje; 3. povzdigovanje; 4. zavživanje; in sicer: 1. V veči počešenje Božje; 2. v zahvalo za prejete dobrote; 3. v zadobljenje nam potrebnih gnad; 4. v odpušenje grehov.

Štiri poglavitne čednosti: 1. Modrost; 2. zmernost; 3. pravičnost; 4. serčnost.

Štiri poslednje reči: 1. Smert; 2. sodba; 3. pekel; 4. nebesa.

Štirje so tudi vnebopijoči grehi: 1. Radovoljni uboj. 2. Mutasti ali sodomski greh. 3. Zatiranje ubožcov, vdov in sirot. 4. Delavcam in najemnikom zaslužek zadrževati ali utergovati.

V.

Pet cerkvenih zapoved:

1. Posvečuj zapovedane praznike.
2. Bodi ob nedeljah in zapovedanih praznikih s spodobno pobožnostjo pri sveti maši.

3. Posti se zapovedane postne dni, namreč štiridesetdanski post, kvaterne poste, in druge zapovedane postne dni; zderži se tudi ob petkih in sobotah mesnih jedi.

4. Spovej se svojih grehov postavljenimu spovedniku vsaj enkrat v letu, in o velikonočnim času prejmi sveto rešnje telo.

5. Ne obhajaj ženitve ob prepovedanih časih.

Pet potrebnih reči k zakramentu sv. pokore: 1. Izpraševanje vesti; 2. kes ali žalost čez grehe; 3. terdni sklep poboljšanja; 4. spoved; 5. zadostenje.

Pet skrivnost ima vsaki del sv. roženkranca: a. Veseli del. 1. Kteriga si Devica spočela. 2. Kteriga si Devica v obiskanji Elizabete nosila. 3. Kteriga si Devica rodila. 4. Kteriga si Devica v tempeljnu darovala. 5. Kteriga si devica v tempeljnu našla. — b. Žalostni del. 1. Kteri je za nas kervavi pot potil. 2. Kteri je za nas gajžljan bil. 3. Kteri je za nas s ternjem kronan bil. 4. Kteri je za nas težki križ nesel. 5. Kteri je za nas križan bil. — c. Častiti del. 1. Kteri je od smerti vstal. 2. Kteri je v

nebesa šel. 3. Kteri je svetiga Duha poslal. 4. Kteri te je v nebesa vzel. 5. Kteri te je v nebesih kronal.

VI.

Šest resnic, ktere mora vsaki pameten clovek vediti: 1. De je en Bog. 2. De je Bog pravičen sodnik, kteri dobro z dobrim, hudo pa s hudim povračuje. 3. De so tri Božje peršone eniga bitja in ene natore: Oče, Sin in sveti Duh. 4. De se je Bog Sin, druga Božja peršona, za nas včlovečil zato, de nas je s svojo smertjo na križi odrešil in večno zveličal. 5. De je človeška duša neumerjoča. 6. De je gnada Božja k zveličanju potrebna, in de clovek brez gnade Božje nič zasluženja vredniga za večno življenje storiti ne more.

Šest je tudi grehov v sv. Duha: 1. Prederzno v Božjo milost grešiti. 2. Nad Božjo milostjo obupati. 3. Spoznani keršanski resnici se ustavljati. 4. Svojimu bližnjimu zavoljo Božje gnade nevošljiv biti. 5. Do lepiga opominovanja oterpnjeno serce imeti. 6. V nespokornosti radovoljno ostati.

Šest je dolžnost od Jezusa posebno priporočanih: 1. Nar pred

Božjiga kraljestva in njegove pravice iskati. 2. Sam sebe zatajevati. 3. Svoj križ nositi. 4. Za Kristusam hoditi. 5. Krotak in ponižen biti. 6. Sovražnike ljubiti; jim dobro storiti, kateri nas sovražijo; moliti za nje, kateri nas žalijo in preganjajo.

VII.

Sedem je sv. zakramentov:

1. Sv. kerst; 2. sv. birma; 3. sv. Rešnje Telo; 4. sv. pokora; 5. sv. poslednje olje; 6. sv. mašnikovo posvečevanje; 7. sv. zakon. Sv. kerst je vsim potreben; sv. pokora vsim grešnikom; sv. Rešnje Telo vsim pametnim kristjanam. Sv. kerst, sv. birma in sv. mašnikovo posvečevanje vtisne duši neizbrisljivo znamnje, zato se ti zakramenti smejo le enkrat prejeti.

Sedem je pglavitnih grehov:

1. Napuh. 2. Lakomnost. 3. Nečistost. 4. Nevošljivost. 5. Požrešnost. 6. Jeza. 7. Lenoba.

Sedem pglavitnim greham nasprotnih čednost je: 1. Ponižnost je napuhu nasproti; 2. dobrotljivost lakomnosti; 3. čistost nečistosti; 4. ljubezen nevošljivosti; 5. zmernost požreš-

nosti; 6. poterpežljivost jezi; 7. gorečnost do dobrega lenobi.

Sedem je telesnih del usmiljenja: 1. Lačne nasititi; 2. žejne napojiti; 3. popotnike sprejemati; 4. nage obleči; 5. bolnike obiskati; 6. jetnike rešiti; 7. merliče pokopovati.

Sedem je duhovnih del usmiljenja: 1. Grešnike svariti; 2. nevedne učiti; 3. jim prav svetovati, kateri dvomijo; 4. žalostne tolažiti; 5. krivico voljno terpeti; 6. jim iz serca odpustiti, kateri nas žalijo; 7. za žive in mertve Boga prositi.

Sedem je prošnja v Gospodovi molitvi, ali v očenašu.

Sedemkrat je Jezus na križi spregovoril: 1. Je za svoje sovražnike molil: „Oče! odpusti jim; sej ne vedó, kaj delajo“. 2. Skesaniga razbojnika je potolažil, rekoč: „Gotovo ti povem, še dans boš z menoj v raji“. 3. Svojo Mater je Janezu zročil, rekoč Marii: „Žena! glej, tvoj sin!“ in Janezu: „Glej, tvoja Mati!“ 4. Opoldne je solnce otemnelo, in tema je bila po vsi zemlji do treh popoldne, in tedej je Jezus svoje terpljenje in zapušenje naznanil, rekoč: „Moj Bog, moj Bog! zakaj si

me zapustil?" 5. Od preveliciga terpljenja žejin, je rekel: „Žejin sim!“ in so mu jesiha dali. 6. Rekel je: „Dopolnjeno je!“ 7. Z velikim glasam je zavpil: „Oče v tvoje roke zročim svojo dušo“. In ko je bil to izrekel, je glavo nagnil in umerl.

VIII.

Osem je zveličanskih čednost, ktere je Jezus na gori učil: 1. Blagor ubogim v duhu; ker njih je nebeško kraljestvo. 2. Blagor krotkim; ker zemljo bodo posedli. 3. Blagor žalostnim; ker potolaženi bodo. 4. Blagor jim, kateri so pravice lačni in žejni; ker nasiteni bodo. 5. Blagor usmiljenim; ker usmiljenje bodo dosegli. 6. Blagor jim, kateri so čistiga serca; ker Boga bodo gledali. 7. Blagor mirnim, ker otroci Božji bodo imenovani. 8. Blagor jim, kateri zavoljo pravice preganjanje terpé; ker njih je nebeško kraljestvo.

IX.

Devet je angeljskih korov: 1. Serafini. 2. Kerubini. 3. Sedeži. 4. Gospodstva. 5. Moči. 6. Oblasti. 7. Knezi.

8. Véliki angeli. 9. Angeli, kateri so ljudem v varhe dani.

Devet je ptujih grehov: 1. V greh svetovati. 2. Grešiti veleovati. 3. V drugih greh privoliti. 4. Druge v greh napeljevati. 5. Drugih greh hvalliti. 6. K grehu molčati. 7. Greh pregledati. 8. Greha se vdeležiti. 9. Greh zagovarjati.

X.

Deset je Božjih zapoved:

1. Vervaj v eniga samiga Boga.
2. Ne imenuj po nemarnim Božjiga imena.
3. Posvečuj praznik.
4. Spoštuj očeta in mater, de boš dolgo živel in de ti bo dobro na zemlji.
5. Ne ubijaj.
6. Ne prešestvaj.
7. Ne kradi.
8. Ne pričaj po krivim zoper svojiga bližnjiga.
9. Ne želi svojiga bližnjiga žene.
10. Ne želi svojiga bližnjiga blaga.

XI.

Enajst je sadox sv. Duha: 1. Ljubezen. 2. Veselje. 3. Mir. 4. Po-

terpljenje. 5. Prizanašanje. 6. Dobrota.
 7. Usmiljenje. 8. Krotkost. 9. Vera.
 10. Pohlevšina. 11. Čistost.

XII.

Dvanajst členov ima apostoljska vera:

1. Vêrujem v Boga Očeta vsigamogočnega, stvarnika nebes in zemlje.

2. In v Jezusa Kristusa, Sinú njegoviga ediniga, Gospoda našiga.

3. Kteri je bil spočet od svetiga Duha, rojen iz Marije Device.

4. Terpel pod Poncjem Pilatom, križan bil, umerl, in v grob položen.

5. Šel pred pekel, tretji dan od mrtvih vstal.

6. Šel v nebesa, sedi na desnici Boga Očeta vsigamogočnega.

7. Od ondod bo prišel sodit žive in mrtve.

8. Vêrujem v svetiga Duha.

9. Sveto, katoliško cerkev; občestvo svetnikov.

10. Odpušenje grehov.

11. Vstajenje mesá.

12. In večno življenje. Amen.

Dvanajst je lastnost Božjih :

1. Bog je večni; je vselej bil, je zdaj in bo vselej.

2. Bog je zgolj duh; je bitje, ki ima nar bolj popolnoma um in nar boljši voljo, telesa pa ne.

3. Bog je vsigaveden; njemu je vse znano, kar je zdaj, kar je že bilo, in kar še le bo; tudi vé naše nar skrivniši misli in želje; torej mu nič ne moremo prikriti.

4. Bog je neskončno moder; stori vse iz nar boljšiga konca, in izvoli vselej nar pripraviši pripomočke, svoj konec doseči.

5. Bog je vsigamogočen; vstvaril je nebo in zemljo, in vse kar je; njemu ni nič nemogoče storiti.

6. Bog je vsigapričujoč; povsod je v nebesih in na zemlji.

7. Bog je neskončno svet; hoče in ljubi vse dobro, in sovraži vse hudo.

8. Bog je neskončno resničen in zvest; vse, kar reče, je res; in vse, kar obljubi ali zažuga, gotovo spolni.

9. Bog je nespremenljiv; je od vekomaj do vekomaj ravno tisti.

10. Bog je neskončno dobrotljiv; skerbi, kakor dober oče sa vse svoje stvari; vse dobro imamo od njega.

11. Bog je neskončno usmiljen; nam odpuša naše grehe, če se resnično poboljšamo.

12. Bog je neskončno pravičen; vse dobro plačuje, vse hudo kaznuje, popolnoma po zasluženji.

Terpljenje Gospoda našiga Jezusa Kristusa

po spisu vsih štirih evangelistov.

Približeval se je praznik opresnih kruhov, kateri se imenuje velika noč. In Jezus je rekel svojim učencam: Veste, de bo čez dva dni velika noč, in Sin človekov bo izdan, de bo križan. In veliki duhovni in pismarji so iskali, kako bi Jezusa umorili. Takrat so se zbrali veliki duhovni in starašini ljudstva v dvoru velikiga duhovna, kateri je bil imenovan Kajfež; in so se posvetovali, de bi Jezusa z

zvijačo vjeli in umorili; bali pa so se ljudstva. Rekli so: Nikar v praznik, de kje hrup med ljudstvom ne vstane. Satan pa je šel v Judeža, kateri se je imenoval Iškarjot, ki je bil eden zmed dvanajsterih. In je šel in govoril z velikimi duhovni in s poglavarji, kako bi jim ga izdal, in jim je rekel: Kaj mi hočete dati, in jest vam ga bom izdal? Oni pa, ko so to slišali, so se obveselili, in so mu obljubili trideset srebernikov. In je besedo dal. In je iskal priložnosti, de bi jim ga izdal brez hrupa.

Prišel je pa prvi dan opresnih kruhov, ob katerim se je moglo klati velikonočno jagnje. Tedej so pristopili učenci k Jezusu in so mu rekli: Kam hočeš, de gremo, in ti pripravimo, de boš jedel velikonočno jagnje? In pošlje dva svojih učencov, Petra in Janeza, in jima reče: Pojdita in pripravita nam velikonočno jagnje, de jemo. Ona sta pa rekla: Kje hočeš, de pripraviva? In jima je rekel: Pojdita v mesto, in vaji bo srečal človek, kateri ponese verč; pojdita za njim v hišo, v katero gre, in recita hišnemu gospodarju: Učenik ti reče: Moj čas

je blizo, pri tebi hočem imeti veliko noč s svojimi učenci. Kje je moja gostivnica, kjer bom velikonočno jagnje s svojimi učenci jedel? In on vama bo pokazal veliko obednico pogernjeno, ondi nam pripravita. In njegova učenca gresta, in prideta v mesto, in najdeta, kakor jima je bil povedal, in sta pripravila velikonočno jagnje.

Ko se je bil pa večer storil, je prišel z dvanajsterimi. In kadar je ura prišla, je k jedi šel, in dvanajsteri aposteljni z njim. In jim je rekel: Iz serca sim želel to velikonočno jagnje jesti z vami, preden terpim. Zakaj povem vam, de od zdaj ga ne bom več jedel, dokler ne bo dopolnjeno v Božjim kraljestvu. In vzel je kelih, ter je zahvalil in rekel: Vzemite in razdelite si med seboj. Zakaj povem vam, de ne bom pil od tertniga sadu, dokler Božje kraljestvo ne pride.

In ko so večerjali, vstane od večerje, in dene s sebe svoje oblačilo, in vzame pert, ter se opaše. Potlej vlije vode v posodo in začne umivati učencam noge in brisati s pertam, s katerim je bil opasan. Pride tedaj k Simonu Petru. In Peter mu reče: Go-

spod! ti meni noge umivaš? Jezus je odgovoril in rekel: Kar jest delam, ti zdaj ne veš, vedil pa boš potlej. Peter mu reče: Ne boš mi umival nog, vekomaj ne. Jezus mu je odgovoril: Ako te ne umijem, ne boš imel deléža z menoj. Simon Peter mu reče: Gospod, ne samo nog, ampak tudi roke in glavo. Jezus mu reče: Kdor je umit, ne potrebuje, kakor de noge umije, ampak je ves čist. Tudi vi ste čisti, pa ne vsi. Vedil je namreč, kdo je, kateri ga bo izdal; zato je rekel: Niste vsi čisti.

Po tem, ko jim je bil noge umil, in vzel svoje oblačila, se je spet k mizi usedel, in jim je rekel: Veste, kaj sim vam storil? Vi me kličete, Učenik in Gospod! in prav pravite: sim tudi. Ako sim tedaj jest, Gospod in Učenik, vam noge umil, morate tudi vi eden drugimu noge umivati. Zgled namreč sim vam dal, de ravno tako, kakor sim jest vam storil, tudi vi storite. Resnično, resnično vam povem: Hlapec ni vèkši, ko njegov gospod; ne poslanec vèkši ko tisti, kateri ga je poslal. Ako to veste, blagor vam bo, če bote to storili. Ne rečem od vas vsih;

jest vem, ktere sim izvolil. Ali de se dopolni pismo: Kteri z menoj kruh jé, bo vzdignil zoper mene svojo peto. — Zdaj vam to povem, preden se zgodi, de, kadar se zgodi, verujete, de sim jest. Resnično, resnično vam povem: Kdor sprejme, kteriga pošljem, mene sprejme; kdor pa mene sprejme, sprejme njega, kteri me je poslal. In ko je bil Jezus to izrekel, je v duhu žalosten bil, in je pričal in rekel: Resnično, resnično vam povem: Eden zmed vas me bo izdal, kteri jé z menoj. Učenci so se tedaj eden družiga pogledavali pomišljevaje, od kteriga de govori. In silno žalostni so začeli sleherni reči: Gospod! ali sim jest? On pa je odgovoril in rekel: Kteri poma-ka z menoj roko v skledo, ta me bo izdal. Sin človekov gre sicer, kakor je pisano od njega; tode gorje tistimu človeku, po kterim bo Sin človekov izdan! Bolje bi mu bilo, de bi ne bil rojen tisti človek! Eden pa njegovih učencov, kteriga je Jezus ljubil, je slo-nel na Jezusovih persih. Temu je te-daj pomignil Simon Peter, in mu je rekel: Kdo je, od kteriga govori? On tedaj se nasloni na persi Jezusove, in

mu reče: Gospod! kdo je? Jezus je odgovoril: Tisti je, kterimu bom jest pomočen kruh podal. Judež pa, kteri ga je izdal, je odgovoril rekoč: Učenik! ali sim jest? Mu reče: Ti si rekel. In je pomočil kruh, in ga dal Judežu Iškarjotu Simonovimu. In po grižljeji je šel satan vanj. Jezus mu tedaj reče: Kar misliš storiti, stori berž. Nobeden teh pa, kteri so pri mizi bili, ni vedil, čemu mu je to rekel. Eni namreč so menili, ker je Judež mošnjo imel, de mu je Jezus rekel: Kupi, kar za praznik potrebujemo; ali de bi kaj ubogim dal.

Kadar so pa večerjali, je vzel Jezus kruh, in ga je posvetil in razlomil, ter dal svojim učencam, in je rekel: Vzemite in jejte; to je moje telo, ktero je za vas dano. In je vzel kelih, je zahvalil, in jim dal rekoč: Pite iz njega vsi! To je moja kri nove zaveze, ktera bo za njih veliko prelita v odpušenje grehov. To storite v moj spomin. In so pili iz njega vsi.

Ko je bil Judež odšel, je Jezus rekel: Zdaj je Sin človekov poveličan, in Bog je poveličan v njem. Ako je Bog v njem poveličan, ga bo Bog tudi

sam v sebi povelical; in zdajci ga bo povelical. Otročiči! še malo časa sim pri vas. Me bote iskali, in kakor sim Judam rekel: Kamor jest grem, vi ne morete priti, tudi vam zdaj rečem. Novo zapoved vam dam, de se ljubite med sabo. V tem bodo vsi spoznali, de ste moji učenci, ako bote ljubezen imeli med seboj. In ko so bili zahvalno pesem speli, so šli na Oljsko goro.

Simon Peter mu reče: Gospod! kam greš? Jezus je odgovoril: Kamor jest grem, zdaj ne moreš za mano iti; potlej pa pojdeš za menoj. Peter mu reče: Zakaj ne morem zdaj za teboj iti? Gospod pa je rekel: Simon, Simon! glej! satan vas je hotel imeti, de bi vas presejal kakor pšenico. Jest pa sim prosil za te, de ne jenja tvoja vera; in ti, kadar se boš nekdanj spreobernal, poterdi svoje brate. Peter pa mu je rekel: Gospod! s teboj sim pripravljen v ječo in smert iti. Svoje življenje bom za te postavil. Jezus mu je odgovoril: Svoje življenje boš za me postavil? Resnično, resnično ti povem, de nocoj to noč, preden bo petelin dvakrat zapel, me boš trikrat zatajil. Vsi se bote pohujšali to noč nad menoj; zakaj pi-

sano je: Bom udaril pastirja, in razkropile se bodo ovce. Kadar pa vstanem, pojdem pred vami v Galilejo. Peter pa mu reče: De bi se ravno vsi pohujšali nad teboj, jest vender ne. Jezus pa je rekel: Povem ti, Peter! petelin ne bo danas pel, preden trikrat ne utajiš, de me poznaš. On pa je še več govoril: Ako bi mi bilo tudi umreti s teboj, te ne bom zatajil. Ravno tako so pa tudi vsi rekli. Jezus jih je pa milo tolažil in učil: Vaše serce naj se ne prestraši. Verujete v Boga, tudi v mene vervajte. V hiši mojiga Očeta je veliko prebivališ. In ko odidem, in vam mesto pripravim, bom spet prišel, in vas bom k sebi vzel, de bote tudi vi, kjer sim jest. In jest bom Očeta prosil, in vam bo družiga Učenika dal, de pri vas ostane vekomaj. Ne bom vas zapustil sirot. Jest sim prava vinska terta, vi mladike. Ako ostanete v meni, in moje besede v vas ostanejo, prosite, kar koli hočete, in se vam bo zgodilo. Ako vas svet sovraži, vedite, de je mene poprej sovražil, ko vas. To je moja zapoved, de se ljubite med seboj, kakor sim jest vas ljubil. Ko bi bili iz sveta, bi

svet svoje ljubil; ker pa niste iz sveta, ampak sim jest vas od sveta odbral, torej vas svet sovraži. Spomnite se besed, ktere sim vam jest govoril: Hlapec ni večji kakor njegov gospod. Ako so mene preganjali, bodo tudi vas preganjali. Iz shodnic vas bodo devali, ura celo pride, de bo vsak, kteri vas umori, menil, de Bogu službo stori. Tega pa vam od začetka nisim pravil; ker sim bil pri vas. In zdaj grem k njemu, kteri me je poslal in nobeden iz vas me ne vpraša: Kam greš? Temuč ker sim vam to govoril, je žalost napolnila vaše serce. Ali jest vam resnico povem: Za vas je dobro, de jest grem. Zakaj ako ne grem, Tolalžnik ne bo k vam prišel; ako pa grem, vam ga bom poslal. Še malo, in me več ne bote vidili, in spet malo, in me bote vidili, ker grem k Očetu. Resnično, resnično vam povem, de bote jokali in žalovali, svet pa se bo veselil; vi bote žalovali, in vaša žalost se bo v veselje spreobernila; spet vas bom vidil, in vaše serce se bo veselilo, in vašiga veselja vam ne bo nihče vzel. Na svetu boste britkost imeli; ali zapajte, jest sim svet premagal. To je Jezus govoril; in je vzdignil oči v nebo

in je rekel: Oče! ura je prišla; poveljaj svojiga Sina, de tvoj Sin tebe poveljča. Jest prosim zanje, za té, ktere si mi dal; ker so tvoji. Sveti Oče! ohrani jih v svojim imenu. Ne prosim, de bi jih iz sveta vzel, ampak de bi jih hudiga varoval. Pa ne prosim samo zanje, ampak tudi za tiste, kateri bodo po njih besedi v mene verovali; de bodo vsi eno, kakor ti Oče v meni, in jest v tebi; de bodo tudi oni v nas eno. Oče! hočem, de bodo tisti, ktere si mi dal, tudi z menoj tam, kjer sim jest, de moje veličastvo vidijo.

Ko je bil Jezus to izgovoril, je šel s svojimi učenci čez potok Cedron, in je šel po navadi na Oljsko goro. Za njim pa so šli tudi učenci. Tedej je prišel z njimi na pristavo, ki se ji pravi Getzemani, kjer je bil vert, v kteriga je šel on in njegovi učenci. Vedil je pa tudi Judež, kateri ga je izdal, ta kraj, ker je Jezus s svojimi učenci pogosto tje hodil. Kadar je Jezus na mesto prišel, jim je rekel: Sedite tukaj, de grem tje, in molim. Molite, de ne pridete v skušnjava. In vzame seboj Petra in Jakopa in Janeza; in začne prestrašen, žalosten in otožen biti, in jim

reče: Moja duša je žalostna do smerti; ostanite tukaj in čujte. In je malo naprej šel, in se je odtegnil od njih za lučaj kamna, in je na kolena padel in molil rekoč: Moj Oče! ako je mogoče, vzemi ta kelih od mene; vender ne moja, ampak tvoja volja naj se zgodi. In pride k svojim učencam, in jih najde spati in reče Petru: Simon, spiš? Nisi mogel eno uro čuti? Čujte in molite, de ne padete v skušnjava. Duh je sicer voljan, ali meso je slabo. Spet je v drugič šel, in molil rekoč: Oče moj! ako ne more ta kelih memo iti, kakor de ga pijem, naj se zgodi tvoja volja. In ko se je vernil, jih je spet našel spati (njih oči namreč so bile trudne), in niso vedili, kaj bi mu odgovorili. In jih je spet popustil, in spet šel, in v tretjič molil, in ravno tiste besede govoril. Prikazal se mu je pa angel z nebes, kateri ga je pokrepčal. In ko so ga smertne težave obšle, je priserčniši molil. Njegov pot pa je bil, kakor kervave kaplje tekoče na zemljo. In pride v tretjič k svojim učencam, in jim reče: Spite zdaj in počivajte! Dosti je; ura je prišla, glejte! Sin človekov bo izdan v roke grešnikov. Vstanite, pojdemo!

Glejte! kateri me bo izdal, je blizo. In ko je še govoril, glej! je Judež, eden dvanajsterih, prišel, in z njim straža in velika množica služabnikov od velikih duhovnov in farizejev z meči, in kolmi, s svetili, in baklami, in orožjem. Dal jim je bil pa njegov izdajavec znamenje rekoč: Kteriga bom kušnil, tisti je; njega primite, in peljite ga varno. In ko je bil prišel, je šel pred njimi, in berž je k Jezusu stopil, in je rekel: Zdrav bodi učenik! in ga je kušnil. In Jezus mu je rekel: Prijatelj! čemu si prišel? Judež! s kuševanjem izdajaš Sinu človekoviga? In Jezus, ki je vedil vse, kar je imelo čeznj priti, je naprej stopil in jim rekel: Koga išete? So mu odgovorili: Jezusa Nazareškiga. Jezus jim reče: Jest sim. Stal je pa tudi Judež pri njih, kateri ga je izdal. Kadar jim je tedej rekel: Jest sim, so odstopili in padli na zemljo. Spet jih je tedaj vprašal: Koga išete? Oni so pa rekli: Jezusa Nazareškiga. Jezus je odgovoril: Povedal sim vam, de sim jest; ako tedej mene išete, pustite té iti. — De so se dopolnile besede, ktere je rekel: Ktere si mi dal, nisim nobeniga zmed njih zgubil.

Tedej so pristopili, in so roke na Jezusa vergli, in ga prijeli. Kadar so pa, kateri so bili okoli njega, vidili, kaj ima biti, so mu rekli: Gospod! ali naj mahnemo z mečem? Simon Peter tedej, ki je meč imel, ga je izderl, in je mahnil po hlapcu velikiga duhovna, in mu je odsekal desno uho. Hlapcu pa je bilo ime Malhus. Jezus pa je odgovoril in rekel: Jenjajte od tega. In se je njegoviga ušesa dotaknil, in ga je ozdravil. Tedej je Petru rekel: Vtakni svoj meč v nožnico: zakaj vsi, kateri za meč prijemajo, bodo z mečem končani. Ali meniš, da ne morem prositi svojiga Očeta, in mi bo poslal več ko dvanajst legijonov angelov? Ne bom li pil keliha, kteriga mi je Oče dal? Kako se bodo tedej dopolnile pisma, ker se mora tako zgoditi? Straža tedej in poglavar in hlapci Judov so Jezusa popadli in ga zvezali. Tisto uro je Jezus velikim duhovnam in poglavarjem tempeljna in starašinam, ki so nadnj prišli, rekel: Kakor nad razbojnika ste prišli z meči in s kolmi me loviti; vsak dan sim sedel pri vas, in učil v tempelju, in me niste prijeli; tode to je vaša ura in oblast temè. Pa to vse se je zgodilo,

de so se dopolnile pisma prerokov. Tedej so ga njegovi učenci zapustili, in so vsi zbežali.

In kateri so Jezusa vjeli, so ga peljali prvič k Anatu; bil je namreč tast Kajfeža, kateri je bil veliki duhoven tisto leto. Bil je pa Kajfež tisti, kateri je bil Judam svet dal, de je bolje, de en človek umerje za ljudstvo.

Kteri so Jezusa vjeli, so ga peljali po tem k Kajfežu, velikimu duhovnu, kjer so se bili pismarji in staršini sošli. Veliki duhoven tedej je vprašal Jezusa za njegove učence in njegov uk. Jezus mu je odgovoril: Jest sim očitno govoril pred svetam, jest sim vselej učil v shodnici in v tempelju, kamor se vsi Judje shajajo, in na skrivnim nisim nič govoril. Kaj mene vprašaš? Vprašaj tiste, kateri so slišali, kaj sim govoril; glej! oni vedo, kaj sim jest govoril. Kadar je bil pa to rekel, je eden služabnikov, kateri je zraven stal, Jezusa za uho udaril, rekoč: Tako odgovarjaš velikimu duhovnu? Jezus mu je odgovoril: Ako sim hudo govoril, spričaj od hudiga; ako pa prav, kaj me biješ? Veliki duhovni pa in ves zbor so iskali kriviga pričevanja

zoper Jezusa, de bi ga umorili; in ga niso našli, desiravno je bilo veliko krivih prič pristopilo. Zakaj veliko jih je krivo pričevalo zoper njega, pa pričevanja se niso vjemale. Zadnjič pa ste prišle dve krivi priči, in ste krivo pričevale zoper njega rekoč: Mi smo ga slišali reči: Jest morem podreti tempelj Božji, in v treh dneh ga spet sozidati. In tudi njih pričevanje ni obstalo. In veliki duhoven je stopil v sredo in vpraša Jezusa rekoč: Ne odgovoriš nič na to, kar ti zoper tebe pričajo? On pa je molčal in ni nič odgovoril. In veliki duhoven mu je rekel: Zarotim te pri živim Bogu, de nam poveš, ali si ti Kristus, Sin Božji? Jezus mu reče: Ti si rekel. Pa povem vam: Posihmal bote vidili Sinu človekoviga sedeti na desnici moči Božje in priti v oblakih neba. Tedaj je veliki duhoven raztergal svoje oblačila rekoč: (Boga) je preklinjal, kaj potrebujemo še prič? Glej! zdaj ste slišali preklinjevanje. Kaj se vam zdi? Oni pa so odgovorili in rekli: Smerti je vreden.

In možje, kateri so ga deržali, so ga zasramovali in bíli. In so ga zakrivali, in ga v obraz bíli; in so ga vpra-

šali rekoč: Prerokuj, kdo te je udaril? In več družiga preklinjevanja so govorili zoper njega.

Peter pa je od deleč za njim šel do dvora velikiga duhovna in drugi učenc. Tisti učenec pa je bil znan velikimu duhovnu in je šel z Jezusam vred na dvoriše velikiga duhovna; Peter pa je stal zunaj pri vratih. Uni učenec tedej, kateri je velikimu duhovnu znan bil, je ven šel, in je govoril z vratarico in je Petra noter peljal. Zakurili so pa ogenj v sredi dvoriša hlapci in služabniki, in so stali pri žerjavici, ker je bilo mraz, in so se greli. Stal je pa tudi Peter z njimi, in se je grel, de bi vidil konec. Ko ga je pa vidila dekla vratarica sedeti pri ognji in ga je prav pogledala, je rekla: Tudi ta je bil z njim. In pristopila je k njemu rekoč: Tudi ti si bil z Jezusam Galilejcam. On pa je tajil vpričo vsih rekoč: Nisim, žena! ne poznam ga! ne vem in ne umém, kaj praviš! In je ven šel pred dvoriše, in petelin je zapel. Ko je pa skozi vrata šel, ga je vidila druga dekla, in je rekla tistim, kateri so bili tam: Tudi ta je bil z Jezusam Nazareškim! In kmalo potem ga je drugi vidil, in

rekel: Tudi ti si zmed njih. Peter pa je rekel: O človek! nisim. In nekako uro časa potlej je nekdo drugi terdil rekoč: Resnično, tudi ta je bil z njim, ker je tudi Galilejic! In čez malo časa so zraven stoječi spet rekli Petru: Res si zmed njih, sej si tudi Galilejic, zakaj tvoj jezik te razodeva. In eden zmed hlapcov velikiga duhovna, stric tistiga, kterimu je bil Peter uho odsekal, mu reče: Te li nisim jest vidil na vertu pri njem? Peter je tedaj spet tajil: Ne poznam tega človeka, od kteriga pravite. In zdajci je petelin v drugič zapel. In Gospod se je ozerl in pogledal v Petra. In Peter se je spomnil besede, ktero mu je Jezus rekel: Preden bo petelin dvakrat zapel, me boš trikrat zatajil. In je ven šel in je bitko jokal.

Kadar se je pa jutro storilo, so sklenili vsi veliki duhovni in starašini ljudstva zoper Jezusa, de bi ga v smert izdali, in so ga peljali v svoje zbirališe rekoč: Ali si ti Kristus? povej nam. In jim je rekel: Ako vam povem, mi ne bote verjeli. Ako pa tudi vprašam, mi ne bote odgovorili, in me ne spustili. Odsihmal pa bo Sin človekov sedel na desnici moči Božje. Vsi pa so rekli:

Ti si tedej Sin Božji? In je rekel: Vi pravite, de jest sim. Oni pa so rekli: Kaj potrebujemo še pričevanja? Sej smo sami slišali iz njegovih ust! In vstala je vsa njih množica, in so ga zvezaniga peljali in izdali Ponciju Pilatužu, poglavarju dežele.

Tedej, ko je Judež, kateri ga je izdal, vidil, de je obsojen, se je skesal, in je nazaj prinesel trideset srebernikov velikim duhovnam in starašinam rekoč: Grešil sim, ker sim izdal nedolžno kri. Oni pa so rekli: Kaj je nam to mar, ti glej! In je vergel od sebe srebernike v tempeljnu, in se je vernil, in je šel, in se je z vervjo obesil. Veliki duhovni so pa vzeli srebernike, in so rekli: Ne spodobi se jih devati v tempeljnovu skrinjico, zakaj to je cena kervi. Sklenili so pa, in so kupili za nje lončarjevo njivo za pokopališe ptujcov. Zato je imenovana tista njiva Hakeldama, to je, njiva kervi, do današnjiga dne. Tedej se je dopolnilo, kar je bilo govorjeno po Jeremii preroku, ki pravi: In so vzeli trideset srebernikov, ceno cenjeniga, kteriga so skupčevali od Izraelovih otrok. In so

jih dali za njivo lončarjevo, kakor mi je ukazal Gospod.

Peljejo tedej Jezusa od Kajfeža v sodnjo hišo. Bilo je pa zjutraj. In oni niso šli v sodnjo hišo, de bi se ne oma-
deževali, temuč de bi smeli jesti veli-
konočno jagnje. Šel je torej Pilatuž
venkaj, in je rekel: Kakošno tožbo
imate zoper tega človeka? So odgovo-
rili in mu rekli: Ko bi ta ne bil hudo-
delnik, bi ti ga ne bili izdali. Pilatuž
jim je tedaj rekel: Vzemite ga vi in ga
po svoji postavi sodite. Judje so mu
tedaj rekli: Mi ne smemo nikogar umo-
riti. De se je dopolnila Jezusova be-
seda, ktero je govoril, ko je na znanje
dal, s kakošno smertjo bo umerl. Začeli
so ga pa tožiti rekoč: Tega smo našli,
de zapeljuje naš narod, in de brani ce-
sarju dajati, in pravi, de je on
Kristus kralj. Pilatuž pa ga je vprašal
rekoč: Si ti kralj judovski? On pa je
odgovoril in rekel: Ti praviš. In kadar
je bil tožen od velikih duhovnov in sta-
rašinov, ni nič odgovoril. Tedaj mu
reče Pilatuž: Ali ne slišiš, koliko zoper
tebe pričujejo? Nič ne odgovoriš? In
mu ni odgovoril na nobeno besedo, tako
de se je poglavar silno čudil.

Šel je tedaj Pilatuž spet v sodnjo hišo, in je poklical Jezusa in mu rekel: Ti si kralj Judov? Jezus je odgovoril: Govoriš to sam iz sebe, ali so ti drugi povedali od mene? Pilatuž je odgovoril: Kaj sim jest Jud? Tvoj narod in veliki duhovni so te meni izdali, kaj si storil? Jezus je odgovoril: Moje kraljestvo ni od tega sveta. Ko bi bilo moje kraljestvo od tega sveta, bi se moji služabniki pač bojevali, de bi ne bil Judam izdan, zdaj pa moje kraljestvo ni od tod. Pilatuž mu je rekel: Tedaj si ti kralj? Jezus je odgovoril: Ti praviš, de sim jest kralj. Jest sim v to rojen, in v to prišel na svet, de pričam resnici. Vsak, kateri je iz resnice, posluša moj glas. Pilatuž mu reče: Kaj je resnica? In ko je bil to rekel, je spet venšel k Judam in jim reče: Jest ne najdem nobene krivice nad njim. Oni so pa še bolj silili rekoč: Ljudstvo šunta, ker uči po vsi Judeji, začenshi od Galileje do sem. Ko je pa Pilatuž slišal Galilejo, je vprašal, ali je on Galilejic. In ko je zvedil, de je spod oblasti Herodeževe, ga je poslal k Herodežu, kateri je bil tudi v Jeruzalemu tiste dni.

Herodež pa, ko je Jezusa vidil,

se je silno obveselil; zakaj že davno ga je želel viditi, ker je veliko slišal od njega, in je upal, da ga bo vidil kak čudež storiti. In ga je opraševal z mnogimi besedami, on pa mu ni nič odgovoril. Veliki duhovni pa in pismarji so stali, in ga terdo tožili. Herodež pa s svojimi vojšaki ga je zaničeval in zasramoval, in ga je oblekel v belo oblačilo, in ga je nazaj poslal k Pilatužu. In postala sta prijatla Herodež in Pilatuž tisti dan; zakaj poprej sta bila v sovraštvu med seboj.

Pilatuž pa je poklical velike duhovne, poglavarje in ljudstvo, in jim je rekel: Pripeljali ste mi tega človeka, kakor da bi odvrčeval ljudstvo; in glejte! jest sim ga vpričo vas izprašal, in nisim našel nobene krivice nad tem človekam v tem, česar ga tožite. Pa tudi Herodež ne; zakaj poslal sim vas k njemu, in glejte! nič smerti vredniga ni bilo najdeniga nad njim.

Ob prazniku pa je poglavar navado imel ljudstvu izpustiti eniga jetnika, kteriga so hotli. Imel je pa tačas slovečiga jetnika, kteri je bil imenovan Baraba. Ta je bil zavoljo nekiga v mestu storjeniga punta in uboja v ječo

veržen. In ko je ljudstvo gori prišlo, je začelo prositi za to, kar jim je vselej storil. Pilatuž pa jim je odgovoril rekoč: Kteriga hočete, de vam izpustim, Baraba ali Jezusa, kateri je imenovan Kristus? Zakaj vedil je, de so ga iz nevošljivosti izdali. Kadar je sedel na sodnjim stolu, je poslala k njemu njegova žena rekoč: Nič si ne dajaj opravi s tim pravičnim; zakaj veliko sim terpela danas v sanjah zavoljo njega. Ali veliki duhovni in starašini so pregovarjali ljudi, de bi prosili za Baraba, Jezusa pa pogubili. Poglavar pa je odgovoril in jim rekel: Kteriga teh dveh hočete, de vam izpustim? Zavpila pa je množica vsa kmalo rekoč: Proč z njim, in izpusti nam Baraba. Pilatuž jih je tedaj spet nagovoril, ker je hotel Jezusa izpustiti, in jim je rekel: Kaj tedaj hočete, de storim s kraljem Judov? Oni pa so spet vpili: Križaj, križaj ga! On pa jim je v tretjič rekel: Kaj je pa ta hudiga storil? Nič smerti vredniga ne najdem nad njim; pretepel ga bom tedaj in spustil. Ali oni so še hujši vpili rekoč: Križan naj bo.

Na to je tedaj Pilatuž Jezusa vzel in gajžlal. Vojšaki pa so ga peljali na

dvoriše sodnje hiše, in skličejo vso trumo. In so ga slekli, in so mu škerlatast plajš ogernili. In so spletli krono iz ternja, in so mu je na glavo djali, in terst v njegovo desnico, in so pred njega poklekovali in ga zasramovali rekoč: Zdrav bodi, kralj judovski! in so vanj pljevali, in ga za uho bíli in mu terst jemali, in tolkli po glavi, in so na kolena padali, ter ga molili!

Pilatuž je tedaj spet venkaj šel, in jim reče: Glejte! pripeljem vam ga venkaj, de spoznate, de ne najdem nad njim nobene krivice (Jezus je tedaj venkaj prišel noseč ternjevo krono, in škerlatasto oblačilo). In (Pilatuž) jim reče: Glejte, človek! Ko so ga tedaj vidili veliki duhovni in služabniki, so vpili rekoč: Križaj, križaj ga! Pilatuž jim reče: Vzemite in križajte ga vi; zakaj jest ne najdem krivice nad njim. Judje so mu odgovorili: Mi imamo postavo in po postavi mora umreti, ker se je Sinú Božjiga delal.

Kadar je tedaj Pilatuž slišal to govorjenje, se je še bolj bal. In je šel spet v sodnjo hišo, in je rekel Jezusu: Od kot si ti? Jezus pa mu ni odgovoril. Pilatuž mu tedaj reče:

Meni ne odgovoriš? Ne veš, de imam jest oblast te križati in imam oblast te izpustiti? Jezus je odgovoril: Ne imel bi nobene oblasti do mene, ko bi ti ne bila od zgorej dana. Zavaljo tega ima tisti, kateri me je tebi izdal, večji greh. In odslej je iskal Pilatuž ga spustiti. Judje pa so vpili rekoč: Ako tega spustiš, nisi cesarjev prijatelj; zakaj vsak, kateri se kralja dela, cesarju zoper govori.

Pilatuž tedaj, ko je to govorjenje slišal, je Jezusa ven pripeljal, in je sedel na sodnji stol, na mestu, ktero se imenuje Litostrotos, po hebrejsko pa Gabata. Bilo je pa dan pripravljanja velike noči okoli šeste ure, in reče Judam: Glejte, vaš kralj! Oni so pa vpili: Proč z njim, proč z njim, križaj ga! Pilatuž jim reče: Vašiga kralja bom križal? Veliki duhovni so odgovorili: Nimamo kralja, razun cesarja. In oni so tišali z velikim vpitjem, in so prosili, de naj bo križan; in njih vpitje je prihajalo čedalje večji.

Ko je pa Pilatuž vidil, de nič ne opravi, temuč de večji hrup vstaja, je vzel vode, in si je roke umil vpričo

ljudstva rekoč: Jest sim nedolžen nad kervjo tega pravičniga, vi glejte! In vse ljudstvo je odgovorilo in reklo: Njegova kri naj pride na nas in na naše otroke. In Pilatuž je prisodil, de bi se dopolnila njih prošnja. Tedaj jim je izpustil Baraba; Jezusa pa jim je izdal, de bi bil križan.

Vzeli so pa Jezusa, in po tem, ko so ga zasramovali, so mu slekli škerlat, in ga oblekli z njegovimi oblačili, in so ga ven peljali, de bi ga križali. In je svoj križ nesoč ven šel na mesto, ki se imenuje mesto mertvaških glav, po hebrejsko pa Golgota. Grede pa so dobili človeka iz Cirene, Simona po imenu, kateri je šel s polja, očeta Aleksandroviga in Rufoviga; tega so primorali, de je nesel njegov križ. Šla je pa za njim velika množica ljudi in žen, ktere so jokale, in ga milovale. Jezus se je pa proti njim obrnil in je rekel: Hčere jeruzalemske! nikar se ne jokajte nad menoj, ampak jokajte se nad seboj in nad svojimi otroci. Zakaj glejte! dnevi bodo prišli, ob katerih porekó: Srečne so nerodovitne, in telesa, ktere niso rodile, in persi, ktere niso dojile! Takrat

bodo začeli reči goram: Padite na nas! in hribam: Pokrite nas! Če namreč nad sirovim lesam to delajo, kaj se bo godilo nad suhim? Peljana sta pa bila z njim tudi dva druga, hudodelnika, de bi bila umorjena.

In so prišli na mesto, ki se imenuje Golgota, to je mesto mertvaških glav. In so mu dali piti vina z miro in želčem zmešaniga. In ko je bil pokušil, ni hotel piti. Ondi so ga križali, njega in hudodelnika, eniga na desni in eniga na levi strani, v sredi pa Jezusa. In je bilo dopolnjeno pismo, ktero pravi: In med krivične je bil štet. Jezus pa je rekel: Oče! odpusti jim, sej ne vejo, kaj delajo. Bila je pa tretja ura, ko so ga križali. Napisal je pa Pilatuž tudi napis, in ga je djal verh križa. Bilo je pisano: Jezus Nazareški kralj Judov. Ta napis je veliko Judov bralo; kraj namreč, kjer je bil Jezus križan, je bil blizo mesta. Bilo je pa pisano po hebrejsko, po greško in po latinsko. Rekli so tedaj Pilatužu veliki duhovni: Nikar ne piši: Kralj Judov; ampak de je on rekel: Kralj Judov sim. Pilatuž je odgovoril: Kar sim pisal, sim pi-

sal. — Vojšaki tedaj, ko so bili Jezusa križali, so vzeli njegove oblačila (in so naredili štiri dele, vsakimu vojšaku del), in suknjo. Suknja pa je bila brez šiva, od verha scelama tkana. Rekli so tedaj med seboj. Nikar je ne režimo, ampak vadjajmo za njo, čigava bode. De se je pismo dopolnilo, ki pravi: Razdelili so moje oblačila med se, in za mojo suknjo so vadjali. Vojšaki so tedaj to storili, in so sedeli in ga varovali.

Ti pa, ki so memo hodili, so ga preklinjevali in s svojimi glavami zmajevali, in so rekli: Aha, kako tempelj Božji podiraš, in v treh dneh spet sozidaš; pomagaj sam sebi! Če si Sin Božji, stopi s križa. Ravno tako so ga zasramovali tudi veliki duhovni s pismarji in starašini vred, in so rekli: Drugim je pomagal, sam sebi ne more pomagati! Ako je izraelski kralj, naj stopi zdaj s križa, in verujemo vanj. V Boga je zaupal; naj ga zdaj reši, če ga rad ima! Sej je rekel: Sin Božji sim. Zasramovali so ga pa tudi vojšaki, kateri so pristopili, in mu jesiha ponujali; in so rekli: Ako si ti kralj judovski, pomagaj si! Eden raz-

bojnikov pa, ktera sta visela, ga je preklinjal rekoč: Ako si ti Kristus, pomagaj sam sebi in nama. Drugi pa je odgovoril, in ga je svaril rekoč: Se tudi ti ne bojiš Boga, ker si v ravno tistim obsojenji? In midva sicer po pravici, zakaj po zasluženji svojih del prejemava; ta pa ni nič hudiga storil. In je rekel Jezusu: Gospod! spomni se me, kadar prideš v svoje kaljestvo. In Jezus mu je rekel: Resnično ti povem, danas boš z menoj v raji.

Poleg križa Jezusoviga pa so stale njegova Mati, in sestre njegove Matere, Marija Kleofova in Marija Magdalena. Ko je Jezus tedaj Mater in učenca, kteriga je ljubil, vidil zraven stati, reče svoji Materi: Žena glej, tvoj sin! Potlej reče učencu: Glej, tvoja mati! In od tiste ure jo je učenec k sebi vzel.

Bilo je pa okoli šeste ure; in tema se je storila po vsi zemlji do devete ure. In solnce je otemnelo. In ob deveti uri je Jezus z velikim glasom zavpil rekoč: Eli, Eli! lama sabaktani? To je: Moj Bog! moj Bog! zakaj si me zapustil? Eni pa tam sto-

ječih, to slišati, so rekli: Glejte! Elija kliče.

Po tem, ker je Jezus vedil, da je vse dokončano, da se je dopolnilo pismo, je rekel: Žejin sim! Stala je pa ondi posoda polna jesiha. Oni pa so gobo z jesiham napojili in na hisop nataknili, ter mu jo k ustam podali. Drugi pa so rekli: Pusti, poglejmo, ali pride Elija ga rešit! Kadar je bil tedaj Jezus jesiha vzel, je rekel: Dopolnjeno je! In Jezus je zavpil z velikim glasom: Oče! v tvoje roke izročim svojo dušo. In ko je to izrekel, je dušo izdihnil. (Tukaj se poklekne, in nekoliko poneha.) — In glej! zagrinjalo v tempeljnu se je pretergalo na dvoje od verha do tal; in zemlja se je potresla, in skale so pokale, in grobi so se odpirali, in veliko teles svetnikov, kateri so spali, se je obudilo. In so šli iz grobov po njegovim vstajenji, in so prišli v sveto mesto, in so se mnogim prikazali. Stotnik pa, in kateri so z njim bili in Jezusa varovali, ko so vidili potres, in kar se je godilo, so se silno bali, in so rekli: Resnično, ta je bil Sin Božji! In vsi ljudje, kateri so se bili sošli to gledat, kadar so

vidili, kar se je zgodilo, so terkali na svoje persi, in se vernili. Vsi njegovi znanci pa, in žene, ktere so bile za njim iz Galileje prišle, med kterimi je bila Marija Magdalena, in Marija, Jakopa manjšiga in Jožefova mati, in Saloma, ktere so tudi, ko je bil v Galileji, za njim hodile, in mu stregle, in veliko drugih, ktere so bile z njim vred v Jeruzalem prišle, so od deleč stali in to gledali.

Judje tedaj (ker je bil dan pripravljanja), de bi ne ostale na križi trupla v saboto (tisti sabotni dan namreč je bil velik), so Pilatuža prosili, de bi se jim kosti poterle, in de bi se sneli. Vojšaki so toraj prišli, in so pervimu sicer kosti sterli in drugimu, kteri je bil z njim križan. Ko so pa do Jezusa prišli, so vidili, de je že mertev, in mu niso kosti sterli; ampak eden vojšakov je s sulico njegovo stran odperl, in zdajci je tekla kri in voda iz nje. In kteri je vidil, je pričeval, in je resnično njegovo pričevanje; in on vé, de resnico govori, de tudi vi verujete. To se je namreč zgodilo, de je pismo dopolnjeno: Nobene kosti mu ne strite. In spet drugo

pismo pravi: Gledali bode vanj, kteriga so prebodli.

Kadar se je pa večer storil, je prišel neki bogat človek iz Arimateje, judejskiga mesta, po imenu Jožef, imeniten svetovavec, dober in pravičen mož (ta ni bil privolil v njih svet in djanje), kateri je tudi sam čakal Božjiga kraljestva, in kateri je bil tudi sam učenec Jezusov, toda skrivej zavoljo strahú pred Judi; in je serčno šel k Pilatužu, in je prosil, de bi mu dovolil sneti Jezusovo telo. Pilatuž pa se je čudil, de bi bil že umerl. In ko je zvedil od stotnika, je dovolil, in je dal Jožefu telo. Jožef pa je kupil tančice in ga je snel. Prišel je pa tudi Nikodem, kateri je bil vpervič po noči k Jezusu prišel, in je prinesel zmesi mire in aloe okoli sto liber. Vzela sta tedaj Jezusovo telo, in ga zavila v tančico z dišavami vred, kakor je pri Judih šega pokopávati. Bil je pa na tistim kraji, kjer je bil križan, vert, in na vertu nov grob, v kteriga še nihče ni bil položen, kteriga je bil dal Jožef izsekati v skalo. Tam sta tedaj zavoljo dneva pripravljajta Judov Jezusa položila. In Jožef je

zavalil velik kamen k durim groba in je šel. Šle so pa za njim tudi žene, ktere so bile z Jezusam prišle iz Galileje in so sedele grobu nasproti, in gledale, kam in kako je bilo položeno njegovo telo. In so se vernile, ter so pripravile dišav in mazil; in v saboto sicer so bile pri pokoji po postavi.

Drugi dan pa, kateri je po pripravljanji, so se zbrali veliki duhovni in farizeji k Pilatužu rekoč: Gospod! spomnili smo se, de je ta zapeljivec, ko je še živ bil, rekel: Čez tri dni bom vstal. Ukaži tedaj grob obvarovati do tretjiga dne, de kje ne pridejo njegovi učenci, in ga ne ukradejo, in ne reko ljudstvu: Od mertvih je vstal. In poslednja zmota bo hujši od perve. Pilatuž pa jim je rekel: Imate stražo; pojdite, obvarujte, kakor veste. Oni pa so šli, in so grob obdali z varhi in kamen zapečatili.



Svete Pesmi.

Perva pesem pri sveti maši.

K začetku.

1.

Pred tabo na kolenih,
 O Bog! te molimo,
 In polni želj ognjenih
 K tebi zdihujemo.
 Daritev sv. maše
 Si daj, o Bog! dopast',
 In zdihtovanje naše
 Povikšaj tvojo čast.

2.

Ko Jezus se je ločil,
 Je pri večerji tam
 Prelomil in izročil
 Ta kruh prijatelam.
 Posvetil je to vino,
 Ter ga učencam dal,
 To k mojimu spominu
 Storite, je pridjal.

3.

Telo je to, vzemite,
 Telo in moja kri,
 Nikdar ne pozabite,
 Kaj Jezus vam stori.
 Za vas on hoče umreti,
 (O človek pomni to!)
 De da ljudem živetí,
 De jim odpre nebo.

4.

To naše darovanje
 Vzem', o Bog! od nas,
 Usliši zdihovanje
 In naše prošnje glas.
 Teleta so očaki
 Dajali nekadaj,
 Zdaj dari niso taki,
 Naš dar je Kristus zdaj.

K glorii ali slavi.

1.

Čast, hvala in hvaležnost
 Je tvoja b'la in bo;
 Nepokoj in betežnost,
 O Bog! odverni jo.
 Daj nam miru in tebe,
 Bog! vedno deržati se;
 V teb' iskati tebe,
 Vesel' častiti te.

2.

Za naše hudobije,
 Za nas se pokoriš,
 Smert ta nam greh odmije,
 Tud greha mik pobriš'.
 Bod' hvala svetim' Duhu,
 Tud njemu čast gre še,
 Zbduje serce gluho,
 Svoj ogenj v njem užge.

Pred evangelijem.

1.

Z ust Božjih se izhaja
 Svet evangelium,
 V serce se nam usaja,
 Nam razsvetljuje um.
 Bog govori, Bog večen,
 Pri Bogu ni laži,
 O srečen, trikrat srečen,
 Kater se ga derži,

2.

Besede Božje vera
 Nam kaže pravo pot,
 Gotovo stezo, ktera
 Gre v nebesa od tod.
 Ohrani to povelje
 In nauk svoj pri nas;
 Daj nam potem veselje
 Seboj na večni čas.

K kredo ali veri.

1.

Bog Oče! mi spoznamo,
 De vse je tvoja stvar,
 Kar je in kar imamo,
 Dobrote tvoje dar.
 Od tebe, Oče, ide
 Sin rojstva večniga,
 Spočetje njega pride
 Od Duha svetiga.

2.

Marija je rodila
 To Božje detice,
 Devištna ni zgubila,
 Ne pred, tud potlej ne,
 Naš greh je njega vmoril,
 Za greh je bil prodan,
 In kakor je govoril,
 Je vstal on tretji dan.

3.

Na desni rok' Očeta
 Je v svetim raji zdaj,
 Že pride, to obeta,
 Samo ne vemo, kdaj.
 Pa kadar se izide
 Za svet odmerjen čas,
 Pove nam, de spet pride
 Očitno sodit nas.

4.

Sosesko keršenikov
 Al' cerkev ver'jemo,

Tud občestvo svetnikov,
 Zedinstvo v en' telo.
 Tud grehov odpušenje
 Na temu svetu zdaj,
 Života res vstajenje,
 Potem pa sveti raj.

K darovanju.

1.

Naj, Bog, dopade tebi,
 Kar ti darujemo;
 Scer kruh je sam na sebi
 In vino zgolj samo;
 Pa 'z kruha in iz vina
 Bo kmalo, kar zdaj ni,
 Edin'ga tvoj'ga Sina
 Telo in prava kri.

2.

To naše darovanje,
 O Bog! ne zverzi ga;
 Vse misli in vse djanje,
 Vse serca, v dar jih na!
 O daj, de bomo zvesti
 Ti, Oče, v vsih rečeh,
 Odvzem' znad naše vesti
 Težilo vsih pregreh.

3.

Vse naše premoženje,
 Ves živež in telo,
 Blago in tud življenje,
 Vse to naj tvoje bo.

Daj nam po svoji volji
 Zdaj dež, zdaj solnčni sej;
 Pokaže se na polji
 Dobrota tvoja nej.

K sanktusu.

1.

Povzdignimo, kristjani,
 Vsi svojo pesem zdej,
 Zapijmo skupej zbrani:
 Svet, svet na vekomej!
 V nebesih in na zemlji
 Se vidi njega moč;
 Nevernikam odjemlji,
 O Bog! njih uma noč.

2.

De sveto luč, katere
 Dozdaj ne vidijo,
 Spoznajo, udje vere
 Z nam' tvoje bodejo:
 De čast mu skup pojemo,
 K' nebo ga da med nas,
 Hrup mu vesel žénemo,
 Z angeljci vsi v en glas!

O povzdigovanji.

1.

Molimo klečijoči
 Boga zakritiga,
 Oko ga ne razloči,
 Pa vera znat' ga da.

Zdej tukaj brez pogleda,
 O Bog! te vidimo."
 Zadosti je beseda,
 De tebe vidimo.

2.

Na lesu nekda j križa
 Je Bog zagernjen bil,
 Zdaj, vera nas previša,
 Je človek tud se skril.
 Ta dar dobrote tvoje,
 Kruh tvojih angeljev,
 Opomni misli moje;
 De Bog, si zame vmerl.

3.

Naj spere dušo mojo,
 O Jezus! tvoja kri;
 Dodeli milost svojo,
 Ti morje milosti!
 Kar zdaj te nam zagerne,
 Naj zgine, o Bog! spred nas.
 Naj enkrat se odgerne,
 Nam gledat' tvoj obraz!

K zavšivanju.

1.

Vel'k čudež se odkriva,
 Vel'k čudež se godi,
 Gospod se zdaj uživa,
 Tud vera 'ma oči.
 Podoba je scer vina,
 Podoba kruha vsa,
 Ne vid' se nič spremina,
 Telo in kri je pa.

2.

O srečen, kdor verjame,
 De tukaj Jagnje je,
 Katero nam odvzame
 Tol'k grehov butare.
 Le to je jed, to vera
 Kristjane poduči,
 (Ljubezni neizmera!)
 Od ktere duša ž'vi.

3.

Če ga na konc' življenja
 Po vrednim vžijemo,
 Se smertniga strašenja
 Več bal' ne bodedo.
 Težave in britkosti
 Se tist' ne bode bal,
 Kater'mu bo v slabosti
 Ta kruh pomoč mu dal.

4.

O Jezus! čast in hvala
 Naj ti povsotna bo:
 Ljubezen nam je dala,
 Ljubezen tvoja to:
 Ta vžitek, Bog! telesa
 In tvoje te kervi,
 Življenje in nebesa,
 Veselje v večnosti.

5.

Daj tega nam želeti,
 Goreti vsim v njega!
 Daj prav nam ga prejeti,
 Ko pride ločitba,

De bodemo s temistim
 Na pot se vzdignili,
 In pa iz sercam čistim
 V nebesa, va-nje šli.

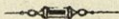
K ite missa est.

1.

Ker smo zdaj mašo sveto
 Spodobno slišali,
 Povz'mimo čast odpeto
 In hvalo z angeljci.
 Dopade naj mu djanje
 Opravljen'ga daru.
 Zvirk gnade bod' darvanje
 Nam, dolžna čast Bogu.

2.

Deržimo pomoč' Božje
 Se skoz in skoz terdno,
 Le ta naj nam orožje
 Pred vso hudobo bo.
 Brez greha da naj stati
 Pred sodbo zadnji dan;
 Po angeljih nas zbrati,
 Na njega desno stran.



Druga pesem pri sveti maši.

Kirije.

1.

Pred stolam tvoje milosti
 Tvoj verni ljud kleči:
 In tebe, Bog, v ponižnosti
 Svojiga serca časti.
 Stor' milost tem, kater' žele
 V solzah oprat' lastne dolge.
 Odpusti, Oče, grešnikom,
 In skaži se dobrotljiv nam,
 Dobrot — ljiv — nam,
 Dobrotljiv skaži se nam.

2.

Ob dari tvoje smo prišli
 Kakor zgubljeni sin:
 In kakor ovce smo zašli,
 Zgubili tvoj spomin.
 Al' Oče vsiga usmiljenja!
 Na serca polne zgrevanja
 Z dopadajenjem dolj poglej,
 In svojo gnado zopet dej,
 In gna — do — dej,
 In gnado zopet dej.

3.

Smo delo sej vsi tvojih rok
 In tvoja lastna stvar,
 Opri slabosti svojih otrok,
 Ti vel'ki Gospodar;

Za spravo zdej darujemo,
 Tvojiga Sinu zročujemo;
 O Bog, skoz njega sveto kri
 Vse naše grehe nam odmi,
 Vse nam — od — mi,
 Vse grehe nam odmi.

Glorija.

Čast bodi na visokosti
 Bogu na vekomej
 In mir po širokosti
 Na zemlji bod vselej.
 V ponižnosti pojemo
 Teb' hvalo trojni Bog!
 Od tebe mi prejmemo
 Rešenje iz nadlog. (dvakrat.)

Evangelij.

Iz tvojih ust izide
 Svet evangelium,
 Na dno leto se snide
 Vsih kristjanov um,
 Modrost nas sama viža,
 Resnica nas uči:
 Kdor se pod njo poniža,
 Ta srečno, prav živi. (dvakrat.)

Kredo.

1.

Gospod! pred tabo s trepetanjem
 Te tvoja verna stvar spozna,
 In ver'je z živim spoštovanjem
 Na tebe praviga Boga,

Tud ver'je v tvoj'ga ljub'ga Sina,
 Spočet'ga od svet'ga Duha,
 Ko Jesova ga korenina
 V deviškim cvetji je svetla. (dvakrat.)

2.

De je prišel iz zgolj ljubezni,
 Ljudi nas spraviti, Bog! s tebo,
 De na-se vzel je vsih bolezní,
 Prelil na križu kri svojo.
 De spet je vstal, pekel premagal,
 Na desni tebi zdaj sedi:
 De nas bo enkrat vse prevagal
 Sodnik pravični vsih stvari. (dvakrat.)

3.

De sveti Duh nam cerkev viža,
 De bo do konca vedno ž njo:
 De kdor se k njem' v solzah približa,
 Od grehov spet očišen bo:
 Zopet de enkrat bomo vstali,
 Vsih svetih družba sprosi nam,
 De bomo skupaj uživali
 Življenje večno z Jezusam. (dvakrat.)

Darovanje.

1.

Tvoj mašnik zdaj daruje,
 Gospod, lete dari,
 Z njim tud tvoj ljud zdihuje,
 In s srcem kvišk puhti.

Čist kruh je ino vino
 Za grehe naše dar,
 K tvoj'ga Sina spomino,
 Je obložen altar. (dvakrat.)

2.

Vzem', Bog, leto darvanje,
 Dobrotni Oče naš,
 Omeči te zdihvanje,
 De nam spet gnado daš.
 Le smert in kri presveta
 Tvojiga ljub'ga Sinu
 Nam daje up, de vzeta
 Ta prošnja bo v nebu. (dvakrat.)

Sanktus.

1.

Poj : Sveti, Sveti, Sveti,
 Je Bog in naš Gospod!
 Z angeljci pojte : Sveti
 Si ti Bog, Sabaot.
 V nebesih in na zemlji
 Vso hvalo, čast vselej
 Stvari, Bog! svojih jemlji
 Zdej, in na vekomej. (dvakrat.)

2.

Veseli vkup pojemo
 Iz serca celiga,
 Živo ga vsi sprejmemo
 Njega svoj'ga Boga,

Ko nam v imenu pride
 |Gospoda našiga,
 Ves svet se k časti snide
 Sinu njegoviga. (dvakrat.)

Po povzdigovanji.

1.

Poglej, naš Oče, z visokosti
 Ves milostljiv na ta altar!
 Ti na-nj postav'mo po dolžnosti
 Zdaj tebi dopadljivi dar:
 Ta dar je sam tvoj Sin edini
 Iz zgolj ljubezni darovan:
 Za nas prisojen umornini
 Strašno na križu bil zaklan. (dvakrat.)

2.

Slabosti on vse naše nosi,
 De nas pripravi v sveti raj.
 On pri Očetu za nas prosi,
 Deb' ž njim živeli vekomaj.
 Naj te ljubezen ta ognjena
 Skoz prošnje, Jezus! omeči,
 De se ta tvoje smerti cena
 Nad nami nikdar ne zgubi. (dvakrat.)

Agnus Dei.

Poglejte Božje Jagnje:
 Kak toči svojo kri,
 Kako zdaj glavo nagne,
 Kako za nas medlí.

On grehe nam odjemlje,
 On nosi vse dolge,
 Pokrajne cele zemlje
 Po njemu mir dobe. (dvakrat.)

Obhajilo.

Gospod! jest nisim vreden, (dvakrat.)
 Deb' tebe dans zavžil,
 Al' reci, de bom vreden, (dvakrat.)
 Ter bodem zopet živ.
 V duhu tebe prejeti,
 Iz serca jest želim,
 Daj, ženin naš presveti, (dvakrat.)
 De gnado zadobim.

Pri koncu svete maše.

Daritev smo končali,
 Ta dar je, Bog, tvoj Sin:
 Mi smo vsi skup spoznali
 Tvojih darov spomin.
 Skoz njega smo prejeli
 Rešenje s svojih vez,
 Zdaj zadnjič nam dodeli
 Svoj žegen iz nebes. (dvakrat.)



Tretja pesem pri sveti maši.

Kirije.

Pred Bogam pokleknimo,
 Povzdignimo serce,
 V nebesa zdaj pošljimo
 Vse misli in želje.
 Ta dar presvete maše
 Sprejmi od nas, o Bog!
 Naj zbriše grehe naše,
 Naj varje nas nadlog.

Glorija.

Bogu bod' čast in hvala!
 Na zemlji mir ljudem;
 K' je milost Božja dala
 Rešenje vsim stvarjem.
 Bog! hvalo ti pojemo,
 Prišel si greh odvzet;
 Ti slavo, čast dajemo;
 Ker sam, o Bog, si svet.

Evangelij.

Bog sam nam oznanuje
 V življenje srečno pot!
 Temoto razsvitluje.
 Nas var'je grešnih zmot,
 Kristjani, poslušajmo,
 Kaj Jezus nas uči;
 Po njem se vsi ravnajmo,
 On zglede nam deli.

Kredo.

Jest ver'jem, Bog nebeški,
 De ti si stvarnik moj ;
 Odrešil rod človeški
 Je Sin edini tvoj ;
 Svet' Duh v nas prebiva,
 Od Jezusa poslan ;
 Njegove gnade vživa
 Na zemlji vsak kristjan.

Ofertori.

Sprejmi, Bog, Oče večni,
 Od nas prečisti dar,
 K' ga grešniki nesrečni
 Damo na tvoj altar
 Za svoje hudobije
 In celiga sveta ;
 De nam jih čisto zmije,
 Nam tvojo milost da.

Sanktus.

Svet, svet, svet Bog nebeški !
 Oblast imaš čez vse,
 Ves svet, ves rod človeški
 Ti hvalo, čast daje.
 Naj vedno hvaljen bode,
 Češen in povikšan,
 Odrešit vse narode
 Nam od Boga poslan.

Benediktus.

O angelci ! hitite
 In pridite z nebes.

Z nam sveti kruh molite,
 Ni več kruh, Bog je res.
 Počutkam vsim telesa
 Je Jezus tukej skrit,
 De b' skorej šli v nebesa
 Ga gledat in častit.

Agnus Dei.

Moj Jezus! tebe vžiti
 Iz serca res želim,
 Nevreden k tebi priti.
 Ker tol'kokrat grešim.
 Očisti dušo mojo,
 Slabosti njene veš;
 Mi skaži milost svojo,
 De v moje serce greš.

Ite Missa est.

Naj teb', o Bog, dopade
 Svet ofer dokončan,
 Izvir nebeške gnade
 Nam bode slednji dan;
 Mertvim in živim sprava
 Za grehe naj bo to;
 Naj nam bo vsim zastava,
 De pridemo v nebo.



Pesem pred žegnam.

Častimo te, živi kruh angeljski!
 O pravi človek skup ino Bog nebeški!
 Sveto, sveto, sveto,
 Sveto, čez vse sveto
 Jezusa rešnje Telo
 V svetimu zakramentu.

Pesem po žegnu.

Nikdar nas ne zapusti,
 O Jezus vse sladkosti!
 Sosebno na zadnji čas
 Bodi, Jezus! ti pri nas.
 Častito vsak čas bodi
 To sladko imé Jezus,
 Ino imé Marija!



Adventna.

Vi, oblaki, ga rosite;
 Ali zemlja naj ga da!
 Ve nebesa ga pošljite
 Skor Zveličarja sveta!
 Milo so ljudje zdihvali,
 V grehah in v temi ječali;
 Bog je bil zemljo preklel,
 Greh nebo človeku vzel.

Oče se nebeški vsmili,
 Vidi tol'ko bolečin;
 De bi se ljudje rešili,
 Se ponudi Božji Sin;
 Dvico Gabriel pozdravi,
 In Marija čista pravi:
 Lej, pokorno je serce,
 Kar Gospod mi zapove.

Zgodba sveta in vesela
 Nam odklene vsim nebo:
 Lej, Devica je spočela,
 In Beseda je meso!
 Pred Gospoda pokleknimo,
 Njega milost zahvalimo.
 Blagor tebi, grešni svet!
 Jezus pride greh odvzet.

Bratje! dosti že je spanja,
 Glas nebeški kliče nas;
 Dan se bliža, noč odganja,
 Zdaj prihaja srečni čas.
 Odverzimo vso hudobo,
 Oblecimo pa svetlobo,
 De preide grehov noč,
 In nas vodi Božja moč.

Ne živimo več pregrešno,
 Svet apostelj nas uči,
 Ne nečisto, ne požrešno,
 Nevošljivost naj beži!
 Naj se vsak pred njim poniža,
 Kter'ga prihod se nam bliža,
 De bo s čistim sercam vsak
 Le Zveličarju enak.

O Zveličar! pridi skorej,
 De se spolni, kar želim,
 O prinesi moč od zgorej,
 De se čisto spokorim,
 Ti pernesi mir nebeški,
 De ga vživa duh človeški;
 Daj, de pridem sodnji dan
 Med ovce, na desno stran.



Božična pesem.

1.

Poglejte, čudo se godí!
 Kaj mora nek to biti?
 Nebeški dan o pol noči,
 To mora kaj pom'niti,
 Lej angelja pred nami stat',
 Luč svitla ga obsega,
 Od groze moram trepetat',
 Povejte, kaj bo s tega.

2.

Tako pastirji govore,
 Pa angelj se oglasi:
 Veselje oznanujem le,
 O srečni, srečni časi!
 Zveličar se nocoj rodi,
 Ni treba nič se bati,
 Je ubožen, v jaslicah leži;
 Lahko ga je poznati.

3.

Zaslišijo nebeških trum
 Častit' Boga na nebu,
 Veseli mu ženejo šum,
 De svet otme v potrebi;
 Njih petja glas razlega se
 Veselo po širjavah;
 Mir vam, ki svete volje ste,
 Bogu čast po višavah.

4.

Pastirji se razvesele,
 Ko slišijo to novico;
 Do Betlehema hrepene,
 Spoznat' žele resnico.
 Pogledat pojd'mo, pravijo,
 Kar angelji so rekli;
 Teko in se ne vstavijo,
 In k jaslim so pritekli.

5.

Tam dete ugledajo lepo,
 De ni se moč nagledat',
 Tak' ljubo in tako sveto,
 Žele mu dopovedat',
 De ljubijo ga iz serca,
 De vse bi radi dali;
 Nauke vse, ktere da,
 De bodo spolnovali.

6.

Tud mi zdej k jaslicam pojd'mo,
 In bod'mo ga veseli;
 Zahvalo, čast Bogu dajmo,
 De smo pomoč prejeli.

Pozdravljen bod', Zveličar moj,
Vsak reci sam pri sebi,
De si prišel do nas nocoj,
De bomo mi pri tebi.



Terpljenje Jezusovo.

Daj mi, Jezus, de žalujem,
Smert, terpljenje objokujem,
K' si ga, Jagnje, ti prestal,
Grehe zbrisal, milost dal.
Jezus! daj, de tvoje rane
Nas presunejo kristjane,
To terpljenje prebritko
Nam pomoč naj v smerti bo.

Nas odrešit' smert si zvolil,
Pred Očetam trikrat molil,
Si kervavi pot potil,
Kelh terpljenja čisto spil.
Jezus, daj i. t. d.

Tolovaji te obdali,
Te zvezali in peljali,
Uklenili ti roke,
Ktere celi svet derže.
Jezus, daj i. t. d.

Trinogi so te sodili,
Križaj ga, hudobni vpili,
Tepli, bili, de se kri
Iz bolečih ran cedi.
Jezus, daj i. t. d.

Ternje bode čelo tvoje
 Za velike grehe moje ;
 Tebi, Jezus, Kralj sveta!
 Žezlo, terst, se v roke da!
 Jezus, daj i. t. d.

Oh! na križ so te razpeli,
 In na križu te še kleli.
 Oh! za nas si tolk' terpel,
 In za naše grehe umerl.
 Jezus, daj i. t. d.

Naši grehi so te zdali,
 Tebe, Jezus, zasramvali;
 Za naš greh tepen si bil,
 In na križu kri prelil.
 Jezus, daj i. t. d.

Daj nam tebe le iskati,
 Svoje grehe objokvati,
 De se tvoja rešnja kri
 Kdaj nad nami ne zgubi.
 Jezus, daj i. t. d.



Velikonočna.

Zveličar gre iz groba,
 Ob moč je smert, trohnoba!

Velikonočno Jagnje bil,
Je zame drago kri prelil.

Aleluja !

Otet je človek, rešen !

In v brezno satan trešen !

Smert nima svoj'ga žela več,
Odpert je grob in kamen preč !

Aleluja !

Odrešil je očete

Veliko časa vjete ;

Častito jih pelja sabo

V zaperto z greham pred nebo !

Aleluja !

O, kak se svet'jo rane

Neusmiljeno mu dane !

Veselje angeljsko verši,

De smert je mrtva, nas uči.

Aleluja !

Je terdna naša vera,

Resnica jo podpera :

Zveličar je od smerti vstal ;

Tud nas ne bode grob končal.

Aleluja !

Le kratka noč bo v grobi,

Ker angelj kmal' zatrobi ;

Telo tud potlej popelja

Zveličar v raj, in smert neha.

Aleluja !

Dopolnit naše želje

Pripravit nam veselje

Greš ti, Zveličar, pred menojo,

Prišel bom, upam, tud za t'boj.

Aleluja !

Življenje ponoviti,
Tako v nebo daj priti,
Kjer pri Očetu ti sediš,
In vsim pravičnim lon deliš.

Aleluja!

Pred sodbo bom postavljen,
Po svatovsko napravljen,
S kervjo bom Jagnjeta opran,
Med tvoje svate svat odbran.

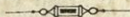
Aleluja!

Aleluja! Aleluja!

Aleluja! Aleluja!

Po tvoje, Jezus, bratam brat!
Daj tudi nam od smerti vstat'.

Aleluja!



O binkoštih.

1.

Prid', sveti Duh! apostelnjam dan,
Ker si bil danes va-nje poslan,
De čuda božje pravijo,
Sovražnikom se vstavijo.
Prid', sveti Duh! te prosi kristjan.

2.

Prid', sveti Duh! daj svoje dari,
In jih med svoje verne razli;
Resnico, de poslušajo,
In nje sladkost okušajo.
Prid', sveti Duh! razsvetli nas ti.

3.

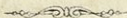
Prid', sveti Duh! omeči serce,
 Zažgi v kristjanih svete želje;
 Ljubit', kar je pravičniga,
 Se varvati krivičniga.
 Prid', sveti Duh! ljubezni svete.

4.

Prid', sveti Duh! podpiraj slabost,
 Poterdi v srcih pravo svetost;
 Daj, de se ne spodtaknemo,
 Iz pota ne premaknemo.
 Prid', sveti Duh! ti naša krepkost.

5.

Prid', sveti Duh! ti zvesti vodnik!
 Veselje naše, naš pomočnik,
 O vodi nas do večnosti!
 Pripelji nas do srečnosti,
 Prid', sveti Duh! ti naš poterdnik!



Pred svetim rešnjim Telesam.

Pridi molit, o kristjan!
 Od ljubezni svete vžgan,
 Kjer je Jezus v Zakramentu
 Iz ljubezni dan.

Tukaj so svete reči:
 Jezusa Telo in Kri;
 Duša, ktera njega vživa,
 Se ne pogubi.

Bod' češen, Odrešenik!
 V nadlogah pomočnik,
 Svojim vernim, tebi zvestim
 Varh in učenik.

Posvečuj nas ti zares,
 Čudapolni krah z nebes!
 Ti otmi nas vsih nevarnost
 Duš ino teles.

Spokorjenja daj solze,
 Grehov zbriši nam dolge;
 Vera, upanje, ljubezen
 Naj v nas goré.

Kadar umerje telo,
 Vzemi dušo ti v nebo,
 De se bomo veselili
 Vekomej s tebo.



Pri svetim obhajilu.

O kam, Gospod!
 Gre tvoja pot?
 Kam stopnje te peljajo?
 Se že mrači,
 Se dan temni,
 In zvezde že migljajo.

Zveličar moj!
 Pri men' obstoj,

Te čem pod streho vzeti ;
 Res, hišica
 Je srotica,
 Pa željna te sprejeti.

Straši me noč,
 Sovražna moč ;
 Gospod ! pri men' ostani ;
 Kjer ti stojiš,
 Noč razsvetliš,
 Strahovi so pregnani.

Vkup bodeva
 Večerjala,
 O sreča nezrečena !
 Živ kruh mi bo
 Tvoje Telo ;
 Men' duša oživljena.

Gospod, želim
 In hrepenim,
 De spolniš svete želje :
 Posveti me,
 De ljubim te,
 Doverši mi veselje.

O bod' z menoj,
 Preljubi moj !
 Ki v lilijah prebivaš ;
 S cveticami
 Posteljem ti
 Serce, de v njem počivaš.

Pri meni čuj,
 Me prebuduj,
 Ne daj mi v grehu umreti;
 Daruj pomoč,
 De mine noč,
 Nebeški dan zasveti.



Sveto Serce Jezusovo.

Tam v kruhu vse svetosti,
 Nebeškiga sladu,
 V zastavi in skrivnosti
 Ljubezni in miru
 Spoznano, hvaljeno,
 Češeno, ljubljeno
 Naj Jezusovo serce
 Od vsih nas vedno bo.

Že pred nas je ljubilo
 Serce Zveličarja,
 Bo vse nam dodelilo,
 Kar tukaj pros'mo ga.
 Spoznano, i. t. d.

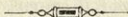
Stoji nam vsim odperto
 Usmiljeno serce;
 Spokorno in razterto
 Tud milost upat' sme.
 Spoznano, i. t. d.

V serca presveti rani,
 Ki nam odperto je,

Se našim dušam hrani,
Svet mir, zveličanje.
Spoznano, i. t. d.

V to serce zakleniti
Se hoč'mo zadnji čas,
K' bo hotel Jezus priti
Že v zakramentu v nas.
Spoznano, i. t. d.

O Jezus! naj omije
Nas serca tvoj'ga kri,
Naj grehe nam pokrije,
In milost dodeli.
Spoznano, i. t. d.



K Jezusu.

a. Pred sv. Obhajilam.

Se odperle so nebesa,
Lej! že Kralj nebeški gré;
Duša vzdigni se 'z telesa
In nasiti si željé!
Truma angelov se zbira
Tam na altarji, moli ga;
Tam studenec gnad izvira,
Lej tam svoj'ga Ljubiga!

Oh! ne čakaj Jezus mili!
Pridi, pridi ljubi moj!
Prosim, naglo se usmili
Mene — skleni se z menoj! —

Res, Gospod! de nisim vreden,
 De pod mojo streho greš;
 Kak pa tebe sim potreben,
 To nar bolj samo ti veš.

Saj ne morem več živeti,
 Če ne prideš, o Gospod!
 Tebe serčno čem objeti,
 Jez popred ne grem od tod.
 Torej Jezus ljubeznjivi!
 Pridi in nasiti me.
 De v ljubezni nevgasljivi
 Večno s tabo sklenem se!



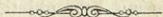
K Jezusu.

b. Po sv. Obhajilu.

Zdaj, o duša moja, pevaj
 Jezus tvoj
 Je s teboj;
 Zdaj zročuj,
 Zdaj zdihuj,
 In v ljubezni se ogrevaj!

Zdaj vesela glas zaženi:
 Jezus moj!
 Res si moj!
 In kot zdaj
 Vekomaj —
 Prosim — moraš biti v meni!

In tak dolgo bom prosila:
 Jezus moj!
 Bod' z menoj!
 De s teboj,
 Ljubi moj!
 Po nebesih bom hodila.



Vesela pesem Jezusu.

(Poleg sv. Jederti.)

O Jezus, ves moj blagor ti!
 Ljubezen sladka čez moči!
 Serce po tebi vse gori,
 Ko v tebi le se zveseli.

Ne zmaga zlato solnce te,
 Ti umakne mila luna se,
 Prijazna zarja god ti je,
 In tudi svetle zvezdice.

Tak čisto lil'je ne cvetó,
 Ne blage rože tak lepó,
 Duha vijol'ce ne dajo,
 Ne drugo cvetje tak ljubo.

Tak sladka ni nobena stvar,
 Ni tol'ko drag nikaki dar,
 Tak mil prijatelj ni nikdar,
 Kot serc ti mili gospodar.

Ni proti tebi višjiga,
 Lepota zemlje zgine vsa,
 Duhov spremine množica,
 Zbledi luč neba svetliga.

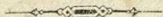
V ljubezni pesem podarim,
 Jo v serce tvoje izročim,
 Se s trumo angeljev združim,
 Veselo ž njimi te častim.

Ti dušo mojo sam živiš,
 Seboj v ljubezni zaročiš,
 Mi tol'ko radost dodeliš,
 Serce obilno zveseliš.

O ljubi ženin, sladki cvet!
 Si dražji mi ko celi svet,
 Za te vse slasti štejem v smert,
 In raji križ izvolim spet.

Po tebi le so želje vse,
 Ki za me v smert podal si se;
 Porosi s svojo gnado me,
 Ko s sercam, z ustmi prosim te.

Serca veselje ti sladko,
 Ki si me ljubil tak močno,
 Ko steče mi življenje to,
 Me pelji v večni mir, v nebó.



Marii naši Materi.

Koga boš, o Kraljica!

Ti ljubiti jela,

Koga boš z roko svojo

Ljubeznjivo objela?

Al mar ne mene,

Ki te serčno ljubim?

Al kdo bo, o Danica!

Lice tvoje gledal?

Al kdo, o Mati moja!

K tebi se bo vsedal?

Al mar ne bom jest,

Ki te serčno ljubim?

Koga boš, o dobrotna!

V mili plajš zavila?

Koga boš vsih nevarnost

Skerbno ubranila?

Al mar ne mene,

Ki te serčno ljubim?

Komu boš, o Marija!

Serce svoje dala?

Komu premilo Mater

Vselej se skazala?

Al mar ne meni,

Ki te serčno ljubim?

Koga boš, ljuba Mati!

K Jezusu peljala?

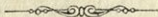
Komu nebes blišobo

Bodeš kdaj skazala?

Al mar ne meni,

Ki te serčno ljubim? —

Oh! naj te prosim, Mati!
 Men' daj serce svoje!
 Še lepši pa te prosim:
 Vnemi serce moje,
 De res te večno
 Serčno — serčno ljubim!

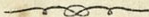


Marii, prečisti Devici.

Žari se. Danica veselo priplava,
 O Marija! ti Danica,
 Ti prečista si Devica;
 O Marija! davno že to vem.
 Vsa si lepa, vsa si sveta,
 Eve greha si izvzeta,
 To očitno jest spoznati smem.

Dan že je. Že solnce visoko vstaja.
 Ti Marija! si Kraljica,
 Ti si vsih devic Devica!
 To povzdigne te čez angele;
 Si brez madeža spočeta,
 Si Devica — Mati sveta,
 Le še višji to povzdigne te.

Noč pride. Že solnce za goro zahaja.
 Takrat, o Devica mila!
 K' bo mi zadnja ura bila,
 Ko bom tek odločen dokončal;
 Bodi meni pomočnica!
 De bom s tabo, o Devica!
 Tam v nebesih večno kraljeval.



Slava Marii, naši Materi.

Tebi Marija, o Mati premila!

Rad bi jest pesmico novo zapel,
Rad bi razlil ti vse serčne čutila,

Revež ne vem le, kako bi začel.

Veš, o Marija! kako čem začeti?

Šel bom na griček, in tam bom začel:
„Slava Marii, oj slava prelepi!“

Tak, o Marija! bom tebi zapel.

Klical bom tamkej, na griču krog sebe,

Klical bom brate, naj z mano pojo;

Klical bom sestre, naj slavijo tebe,

Mladi in stari naj slavo ženó.

Divje zverine naj tebe častijo,

Voda v potoku naj tebi šumlja,

Tički preljubi naj ti žvergolijo,

Veterc po gojzdu naj tebi pihlja.

Hribje, planine, gorice, doline,

Travniki, logi, široko polje,

Gojzdi, ravnine in sterme meline,

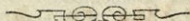
Vsi naj te z mano, o Mati! časté.

Naj se razlega po silni daljavi,

Naj se odmeva in vedno glasi

Krog in okrog v obnebni višavi,

„Slava Marii!“ naj večno doní.



Pesem k Mariinimu Sercu.

O Marija, naša ljuba Mati!
 Sprejmi v milostno serce
 Verne vse, k' jih svoje zveste množce
 Tebi dans priporočé.

O Marija, o Marija!
 Ti imaš milostno serce;
 K tebi, k tebi kopernijo
 Naše misli in želje.

Vse duhovne, o Marija Mati!
 Sprejmi v milostno serce;
 Naše duše vedno jih težijo,
 Naši grehi jih skerbé.

O Marija, o Marija!
 Ti imaš milostno serce!
 Spros', naj Bog duhovne usliši
 Njih molitve in prošnje.

Naše starše, o Marija Mati!
 Sprejmi v milostno serce!
 Ti jim vračaj, ti obilno plačaj:
 Noč in dan za nas skerbe.

O Marija, o Marija!
 Ti imaš materno serce;
 Vsi smo tvoji sini, hčere,
 Naše serca te že.

Vse nedolžne, o Marija Mati!
 Sprejmi v milostno serce;
 Varuj, varuj, varuj njih nedolžnost,
 Varuj, de je ne zgube!

O Marija, o Marija!
 Ti deviško imaš serce;
 Vsi želimo tvoji biti —
 Tvoji bratje in sestre.

Otročiče, o Marija Mati!
 Sprejmi v milostno serce;
 Teb' nezvest noben — nobeden biti
 Vekomej nikol' ne sme!

O Marija, o Marija!
 Otročiško imaš serce;
 Otročiči tvoj' čmo biti:
 To je, to je ljubo ime.

Grešnikom, Marija, ljuba Mati!
 Vli žal'vanje v njih serce;
 De čez grehe, čez nesrečne zmote
 Jokajo, dokler žive.

O Marija, o Marija!
 Ti imaš milostno serce;
 O ne pust', de b' nespokorne
 Duše v strašno večnost šle!

Vmirajoče, o Marija Mati!
 Sprejmi v milostno serce;
 Sprosi, de jim zbriše večni Oče
 Vse njih grehe in dolge.

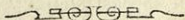
O Marija, o Marija!
 Ti imaš milostno serce;
 Slehern naj na smertni postlji
 Tvojo sladko milost zve.

Duše v vicah, o Marija Mati!
 Sprejmi v milostno serce;
 Naj se jim njih ogenj, bolečine
 Hitro, hitro ohlade.

O Marija, o Marija!
 Ti imaš milostno serce;
 Tud, če z naših kdo je v vicah,
 Oh podaj mu berž roke!

Žive, mertve, o Marija Mati!
 Sprejmi v milostno serce;
 K svet'mu Trojstvu vse, o vse pokliči
 Nad oblake, nad zvezde.

O Marija, o Marija!
 Ti imaš milostno serce:
 Daj vsim vernim prav živeti,
 De svet' raj si pridobe.



Čisto spočeti Devici.

Ena zvezda prikazala
 S temnih je oblakov se;
 Lepši kot danica zala,
 Lepši kakor zvezde vse;
 Clo stvarjenja kras nar veči
 Nje lepoti ni enak,
 Solnce žar svetlo goreči
 Je prot nji le temen mrak.

Glej, Marija imenuja
 Zvezda se izvoljena,
 Ktere prihod oznanuje
 Srečen dan zveličanja;

Ta je zarja lepa tista
 K' sveti v krasu rajskim se,
 Bolj kot zlato solnce čista,
 Lepša kakor zvezde vse.

Solnce nekdaž ni svetilo,
 Zvezd na nebu tud' ni b'lo;
 Pride čas in spremenilo
 V prah se nični vse bo to;
 Njena pa lepota zala
 Vsih preseže časov tek,
 Je vse veke presijala;
 In cvetla bo z veka v vek.

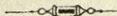
Preden Oče trikrat sveti,
 Vstvaril je nezmerni krog,
 Niso bli še časi šteti,
 Bla je večnost le in Bog;
 Preden vodam je tečaje,
 Preden luč je zemlji dal,
 In postavil morju graje,
 Še nebes obok ni stal:

Ti Devica si presveta
 Bila že izvoljena,
 Bila v večnimu spočeta
 Čista vsa brez madeža. —
 Kadar delati naravi
 Je podstavo bil začel,
 Kadar sive na višavi
 Je oblake gor pripel;

Ko nezmerni so svetovi
 Nastopili daljno pot,
 Ko besedi se njegovi
 Vse gibalo je povsod:

Takrat ti pri njem si bila,
 Ž njim ravnala si že vse;
 V njem se vedno veselila,
 In pred njim igrala se.

Blagoslov je ves Gospodov
 Se nad te obilno zлил;
 Blagoslov pa vsih narodov
 Spet iz tebe je priklil,
 Torej vse te srečno števa,
 O velika ti gospá!
 Tvoja slava se odmeva
 Po okrajnah vsih sveta.



Marii brez madeža spočeti.

Med zvezdami zvezdica sije,
 Podobna ji nobena ni,
 Presvetle žarke krogi lije,
 V lepoti njeni vse temni.
 Ta zvezdica Marija ti,
 Brez madeža spočeta si!

Na nebu zarja se razgrinja,
 Čistejši, lepši ni zlato,
 Prelepih žarkov svit otrinja
 Se v plan, dolino in goro.
 Ta zarja, o Marija ti,
 Brez madeža spočeta si!

Med ternjem rožca privetela,
 Prežlahtni cvet duhtela je,

V lepoti svoji neovenela
 Edina bila ona je.
 Ta rožca, o Marija ti,
 Brez madeža spočeta si!

Pregrehe noč je zemljo krila,
 In dolg težil človeški rod,
 Le e n a hči je prosta bila,
 Jo mater zbral si je Gospod.
 Edina hči Marija ti,
 Brez madeža spočeta si!

Devica čista in presveta!
 Naj večna slava ti doni,
 Brez madeža ker si spočeta
 Adamova edina hči.
 Naj lepši vsih devica si,
 Brez madeža spočeta ti!



Oznanjenje Marii Devici.

Bod', Marija, počešena!
 Pravi angel k nji poslan,
 Z milostjo si obdarjena
 Dansi, ta tvoj velki dan!
 Milost Božja je zvolila
 Tebe izmed vsih stvari;
 Dvico te je posvetila,
 Med ženami take ni.

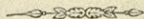
Kaj se boš, Marija, bala?
 Bog za tvojo čistost ve;

Sina bodeš svetu dala,
 Jezus bo njegovo ime.
 Velik bo po celim svetu,
 Božji Sin se bo imen'val;
 In po Davidu očetu
 Vekomaj bo kraljeval.

Kak se to zgoditi hoče?
 Mi, Marija, govoriš!
 Al pri Bog' je vse mogoče,
 Tud če dvica bit' želiš.
 Lej, Marija, svojo teto,
 Dolgo ni bila vslišana,
 Le poglej Elizabeto,
 S sinam je požegnana.

Slišala je to povelje,
 Ostermelo je serce;
 Pa storit' ji je veselje
 Kar Gospod ji zapové.
 Lej, Gospodova sim dekla,
 Kar želi, zgodi se naj!
 Je Devica čista rekla;
 Angel se poverne v raj.

Lej, Devica je spočela,
 Ohranila dviški cvet;
 Mater' Božje čast prejela,
 In osrečila ves svet.
 Božje čuda zdaj molimo,
 Božjo skrivno premodrost,
 Njega milost zahvalimo,
 Predobroto in svetost.

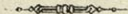


Marii.

O Devica, bod' češena,
 Ti kraljica vsih nebes,
 Ti si vsim nam vir življenja,
 Ti si sladka, mila res.
 Svit blišobe te obdaja,
 Solnčno sije tvoj obraz;
 Vsa lepota svet'ga raja
 Služi tebi v večni kras.

Vender tvoj obraz je mili,
 Mile tvoje so oči;
 Vse, kar tebe bi prosili,
 Nas poslušaj — Mati ti!
 Si ponižna in premila,
 Si nam dobra vsaki čas,
 Si nam mati, kot si bila
 Še na zemlji kdaj pri nas.

Glej na zemlji nas sirote,
 Glej nas revne grešnike!
 De od zlega, pros', in zmote
 Ljubi Jezus reši vse!
 O Devica, bod' češena!
 Bod' češena vekomej!
 Taka mati ni nobena,
 Kot si bila ti vselej!



Ljubezen do Marije.

Veš, o Marija!
 Moje veselje!
 Veš moje želje?
 Ljubil bi te.
 Zmirej pri tebi
 Hotel bi stati,
 Ljubljena Mati!
 Zverzi me ne.

Kaj pa ti hočeš,
 Moja Kraljica,
 Sladka Devica!
 De ti podam?
 Druziga nimam,
 Prosim pohlevno,
 Vzem' serce revno,
 Rad ti ga dam.

Pa ti, Kraljica,
 Si ga že vzela,
 In si ga vnela,
 Za te gori.
 Mati preblaga!
 Ti ga ohrani,
 Hudimu brani,
 Reši ga ti!



Marija naša Mati.

Marija preblaga!
 Prečista in draga!
 Vse duše vedó,
 De matere slajši
 Nikol' ni biló.

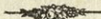
O Mati presveta,
 Hči svet'ga Očeta,
 Vse milosti vir,
 Mi upanje daješ,
 Veselje in mir.
 Marija preblaga! i. t. d.

O Mati Devica!
 Nebeška Kraljica!
 Kdo te je častil,
 De b' vender pri tebi
 Uslišan ne bil?
 Marija preblaga! i. t. d.

O Mat' ljubeznjiva!
 Nar bolj dobrotljiva!
 Ti prosi za mé,
 De bodem te ljubil
 In gorel za té.
 Marija preblaga! i. t. d.

Mogočna si, Mati,
 Bog nič ti ne krati,
 Kar hočeš, storiš,
 Ti da, kar ga prosiš,
 Ti da, kar želiš.
 Marija preblaga! i. t. d.

O Mati ljubezni ! 
 Ozdravi bolezn
 Ti moj'ga serca,
 De začnem ljubiti
 Preljub'ga Boga.
 Marija preblaga ! i. t. d.



Marija mati milosti.

Če nas hudobna moč zatira,
 Nadloga britka nas mori,
 Že ves rešenja up umira,
 Serce pobito koperni ;
 Takrat povzdignimo svoj glas :
 Marija mati milosti !
 Marija mati milosti !!
 O sliši, ne zapusti nas !

Če nas obidejo težave
 In pride stiske hud vihar,
 Če nas obdajajo skušnjave,
 O ne obupajmo nikar !
 Le kličimo s serca rekoč :
 Marija mati milosti !
 Marija mati milosti !
 O pridi, pridi nam v pomoč !

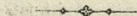
Če ti v bolezn in slabosti
 Telo opešano medli,
 In teža notranje britkosti
 Otožniga duha mori ;

O takrat serce zdihne naj :
 Marija mati milosti !
 Marija mati milosti !
 Oh onemagat' mi ne daj ! —

Če vest te peče brez ponehe,
 Nikar v obup se ne podaj,
 Zapusti naglo grob pregrehe,
 Glej, čas je milosti še zdaj !
 Le moli, kliči iz serca :
 Marija mati milosti !
 Marija mati milosti !
 O prosi za-me grešnika !

In kadar strašna ura bije,
 Življenja pride zadnji boj,
 Ko pot mertvaški nas zalije,
 Že sodbo vid'mo pred seboj,
 O prosimo za tisti čas :
 Marija mati milosti !
 Marija mati milosti !
 Takrat ti ne zapusti nas !

Vselej nam mati mila bodi,
 De tvoje hvalimo imé ;
 Dobrote tvoje vsi narodi
 Spoznajo naj in te slavé,
 De eden se razlega glas :
 Marija mati milosti !
 Marija mati milosti !
 Češena bodi večni čas !



Sedem žalost Marije Device.

Božje Matere Device
 Čast prepevaj jezik moj,
 Marternikov vsih Kraljice
 Žalosti sočutje poj. —
 Britkih žalost polna Mati!
 Daj mi s tabo žalovati,
 De se grehov spokorim,
 Odpušenje zadobim.

Ko si v tempeljnu darila
 V rešnjo smert Zveličarja,
 Ti je duša občutila
 Meč terpljenja britkiga.
 Britkih žalost i. t. d.

V britkim potu skoz pušavo,
 V begu pred Herodežam,
 Si terpela trud, težavo
 S svojim svetim detetam.
 Britkih žalost i. t. d.

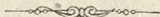
S serčno žalostjo iskala
 Si zgubljeniga Sinu.
 Si po ljubljenim prašala
 Britke dneve brez miru.
 Britkih žalost i. t. d.

Oh neznana bolečina
 Ti je tergala serce,
 Ko si srečala tam Sina,
 K' na Kalvarjo s križem gre.
 Britkih žalost i. t. d.

Tvojo dušo meč prešine,
 Ker na križu Sin visi,
 Čutiš smertne bolečine,
 Kadar dušo izroči.
 Britkih žalost i. t. d.

Žalosti si kopernela
 Z dušo voljno in serčno,
 Kadar si v naročje vzela
 Ljubiga mertvo telo.
 Britkih žalost i. t. d.

Oh prežalostno ločenje!
 V grob ti Sina polože,
 Nad serca tvoj'ga življenje
 Težek kamen privale.
 Britkih žalost i. t. d.



Marija v nebo vzeta.

Moj duh! iz telesa
 Z Marijo v nebesa
 Povzdigni se ti.
 Gospa je postala,
 Bo tam kraljevala,
 Kjer Sin nje živi.

Brez nje jest na sveti
 Ne morem živeti,
 Veselja več ni.
 Moj duh i. t. d.

Oh, hudo ločenje,
 Kdo da mi življenje?
 Kdo pomoč deli?
 Moj duh i. t. d.

Če tud' se ločila,
 Je mati premila,
 Nas ne zapusti.
 Moj duh i. t. d.

Je mati skerblijiva,
 Gospa ljubeznjiva,
 Za nas govori.
 Moj duh i. t. d.

Otroke v težavah,
 V skerbeh in skušnjavah
 Vse rešit' želi.
 Moj duh i. t. d.

Ga hoče oteti,
 Kdor čisto živeti
 Serčno hrepeni.
 Moj duh i. t. d.

Serce polno sreče,
 V ljubezni goreče
 Za njo pohiti.
 Moj duh i. t. d.



Zahvalna.

Hvala bod' Gospod Bogu!

Vse stvari ga zdaj molite!

Stvarnika, dobrotnika

In Očeta ga častite!

Kerub, Seraf mu pojó,

Hvali zemlja in nebó.

Sveti, sveti, svet' Gospod!

Vse je polno tvoje hvale;

Trume zvoljenih, o Bog!

Večno čast ti bodo gnale;

Vsi svetniki te časté,

Vsi pravični te slavé.

Češen bodi, trojni Bog!

Oče, Sin in ti Duh sveti!

Cerkve tvoje nauk ves

Moramo zvesto verjeti;

Jezus Kristus, Božji Sin;

Je zapustil ga v spomin.

O preljub' Zveličar naš!

Kol'ka je ljubezen tvoja!

V grehe sim bil zakopan,

Revna je b'la duša moja,

Ti pa prideš k nam na svet,

Smert, pekel in greh zatret.

Večni Bog in kralj nebes

Se poniža brat nam biti;

Nam živi in umerje,

Nam nebesa zaslužiti;

Njega sveta rešnja kri
Nas očisti vse ljudi.

Na desnici Božji zdaj
Ga še imamo pomočnika,
Sodnji dan ga grešnik bo
Vidil ojstriga sodnika,
Milost, grešnik! le dobiš,
Dokler še na svet' živiš.

Jezus! bod' usmiljen nam,
V službi svoji nas ohrani,
Kri si svojo dal za nas,
Greh končaj, pri nas ostani,
Pelji naše duše v raj,
Delež zvoljenih nam daj.

Svoje ljudstvo srečno stor',
Zdaj in vselej nas obvari.
Obdaruj in povikšuj
In zveličaj svoje stvari;
Hvalo bomo peli ti,
Tukaj in v večnosti.

Milostljiv nam bodi dans,
Pota v grehe nam zagradi;
Sveti in priljubi Bog!
Daj, de stor'mo dobro radi.
V tebe upamo vsak čas,
De ne boš zaverigel nas.



KAZALO.

	Stran.
Jutranje molitve	3
Kratki zdihljeji čez dan	6
Angelovo češenje	8
Darovanje Marii Devici	9
Večerne molitve	10
Perva sveta maša	17
Druga sveta maša	47
Tretja sveta maša. (Premišljevanje Jezusoviga terpljenja)	73
Četerta sveta maša (za duše v vicah)	90
Poslednji dan	96
Libera	109
Spovedne molitve	111
Obhajilne molitve	124
1. Božje čednosti	124
2. Molitve za odpustike	149
Božje čednosti	156
Roženkranc v čast Jezusovi Kervi	159
Roženkranček v čast čistiga spočetja prečastite Device Marije	168

	Stran.
Sveti križev pot	170
Pesem pri sv. križevim potu	192
V čast Materi Božji za srečno zadnjo uro.	
Vsaki dan v tednu posebne molitve .	196
Litanije vsih svetnikov	228
Lavretanske litanije	239
Ura Božja. Kratek za opadek keršanskiga nauka	251
Terpljenje Gospoda našiga Jezusa Kristusa po spisu vsih štirih evangelistov . .	264
Perva pesem pri sv. maši	296
Druga pesem pri sv. maši	305
Tretja pesem pri sv. maši	311
Pesem pred žegnam in po žegnu . . .	314
Adventna	314
Božična pesem	316
Terpljenje Jezusovo	318
Velikonočna	319
O binkoštih	321
Pred svetim rešnjim Telesam	322
Pri svetim obhajilu	323
Sveto Serce Jezusovo	325
K Jezusu (pred sv. Obhajilam)	326
K Jezusu (po sv. Obhajilu)	327
Vesela pesem Jezusu	328
Marii naši Materi	330
Marii prečisti Devici	331

	Stran.
Slava Marii naši Materi	332
Pesem k Marijinimu Sercu	333
Čisto spočeti Devici	335
Marii brez madeža spočeti	337
Oznanjenje Marii Devici	338
Marii	340
Ljubezen do Marije	341
Marija naša Mati	342
Marija mati milosti	343
Sedem žalost Marije Device	345
Marija v nebo vzeta	346
Zahvalna	348





